

APOSTOLI JOHANNEKSEN 1. KIRJE

Sisällysluettelo

Johdanto	2
Apostoli Johanneksen 1. kirje; luku 1	6
Apostoli Johanneksen 1. kirje; luku 2	16
Apostoli Johanneksen 1. kirje; luku 3	35
Apostoli Johanneksen 1. kirje; luku 4	53
Apostoli Johanneksen 1. kirje; luku 5	69
Uskovien yhteyden perusta - 7 pylvästä	84

Johdanto

"Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: Elämän Sanasta - ja Elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille - minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja Hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen kanssa. Ja tämän me kirjoitamme, että meidän ilomme olisi täydellinen." 1:1-4

Kirjeen kirjoittaja on apostoli Johannes, joka kuului Herran kahdentoista alkuperäiseen apostolien joukkoon. Hän ei esiinny nimellä, vaan silminnäkijä todistajana, joka oli ollut niin lähellä Herraa Jeesusta, että on tuntenut asiat hyvin. Kun vertaillaan Johanneksen evankeliumia ja hänen kirjeitään, niin niissä on hyvin runsaasti yhtymäkohtia ja lähes sanasta sanaan samaa ilmaisuja, joten niiden kirjoittaja täytyy olla sama henkilö. Apostoli Johannes on siis kirjoittanut Johanneksen evankeliumin ja kolme kirjettä ja vielä Ilmestyskirjankin, joka päättää koko Raamatun, kirjoitetun Jumalan Sanan.

Kirjoittamispaikka on hyvin todennäköisesti Efeso, jossa Johannes oli paimenena apostoli Paavalin kuoleman jälkeen. Se viittaa myös Rooman vainoihin, jota Jerusalemin seurakunta sai hyvin karulla tavalla kokea Rooman sotajoukkojen taholta, kun Jerusalem vallattiin ja temppele tuhottiin ja siksi kirjeessä on hyvin rakkaudellinen sävy. Sen sanoma muistuttaa kärsivän Smyrnan seurakunnan sanomaa, jossa Herra antaa tunnustuksen, että se oli paljon kärsinyt ja joutunut kantamaan Herran Nimeä vainojen keskellä. Siksi sekin sai hyvin rakkaudellisen sanoman ja rohkaisun, joka on samoin hyvin keskeistä tässä kirjeessä. Silloin se tarkoittaa myös sitä, että kirje on kirjoitettu apostolien Pietarin ja Paavalin marttyyrikuoleman jälkeen eli noin vuosina 70-90, koska Jerusalemin tuho oli vuonna 70.

"Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus. Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä." 4:8,16
Kirjeen keskeisin asia ja koko Raamatun suurin totuus voitaisiin sanoa kolmella sanalla - Jumala on rakkaus. Jeesus Kristus on - Elämän Sana - Hän on ollut alussa, ennen kuin mikään luotu on alkanut. Kysymys on Herran Jeesuksen jumalallisesta olemuksesta - Hän on elämän Sana ja Elämä ilmestyi, ikuinen elämä. Hänessä oli elämä ja Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä, Hän on ylösnousemus ja elämä ja Hän on elämän leipä.

Isällä on elämä itsessään ja Hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että Hänelläkin on elämä itsessään - että me eläisimme Hänen kauttaan. Herralla Jeesuksella on iankaikkisen elämän sanat, ikuinen elämä, jonka osallisuuteen Jumala tahtoo pelastaa kaikki ihmiset, jotka Hänen tykönsä tulevat ja ovat kuuliaisia Pojalle. Ilman Herraa Jeesusta ihmiset ovat kuolleet rikoksiinsa ja synteihinsä ja heidän osansa tulee olemaan ikuinen kuolema, kadotus.

Herra Jeesus on täydellinen Jumalan ilmoitus meille Jumalan Sanana kaikessa kirkkaudessaan; Hänen persoonansa, julistuksensa, synnitön

elämänsä, kuolemansa ja ylösnousemisensa ja taivaaseen astumisensa ovat kiistattomia Jumalan todistuksia. Apostoli mainitsee luvussa 5 Jumalan kolme todistusta Pojastaan maan päällä ja taivaissa. Ja nimi, jolla Häntä kutsutaan - on Jumalan Sana.

Kirjoittaja on juutalainen, joka näkyy hänen kielestään, tyylistään ja tuntee hyvin Vanhan Testamentin. Hän tuntee perusteellisesti juutalaisten juhla-ajat ja Messias-uskon ja Israelin lohdutuksen sekä maan poliittiset olot.

Hän on todistaja, joka näki asiat sekä hengellisesti että luonnollisin silmin ja ymmärsi Herran Jeesuksen persoonaan liittyvän salaisuuden. Hän oli yksi Jumalan valitsema todistaja, yksi kahdestatoista. Hän seurasi Jeesusta koko Hänen julkisen toiminnan ajan aivan sen alkamisesta aina riistiinnaulitsemiseen ja ylösnousemukseen saakka. Johannes tiesi Jeesuksen lähipiiriin kuuluvana niin kuin apostoli Pietarikin asiat tarkoin.

Ja kiistaton tosiasia on, että kirjoittaja on apostoli Johannes - "se opetuslapsi, jota Herra rakasti".

Apostoli Johanneksen todistelu ei tapahdu filosofisen perustelun muodossa, vaan apostolisena todistuksena, joka kertoo Herran Jeesuksen omasta todistuksesta. Sanoma on, miten Jeesus itse ilmoitti itsensä sanoin ja teoin.

"Paljon muitakin tunnustekoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan, Jeesus teki opetuslastensa nähden; mutta nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä Hänen Nimessänsä." Joh.20:30-31

"Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan Nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä." 1.Joh.5:13

Kirjettä ei ole siis kirjoitettu maailmalle, eikä kirkolle, vaan niille, jotka uskovat Jumalan Pojan Nimeen. Se tarkoittaa sitä, että jotka uskovat Häneen ja ovat kuuliaisina Jumalan Pojalle, eli elämän Sana on kirjoitettu Jumalan seurakunnalle.

Jumalan seurakunta tarvitsi rohkaisevan kehotuksen Rooman raskaitten vainojen keskellä ja siksi Jumalan rakkaus ja totuus ovat keskeisimmällä sijalla, jotka eivät koskaan katoa ja jää tappiolle.

Jumalan rakkautta katsellaan tässä apostolin kirjeessä hyvin monelta eri näkökannalta. Jumala on rakkaus.

Apostolin kirjeen pääsisältö on - Elämän Sana ja rakkauden totuutta katselleen: ensimmäinen luku vaellus totuudessa; toinen luku uskon vaellus Sanan valossa; kolmas luku uskovien teot totuudessa; neljäs luku uskovien suhteet ja viides luku suhde Jumalaan.

Neljä ensimmäistä lukua opettavat uskovien välisistä suhteista ja viiden suhde Jumalaan, eli Jumala puhuu enemmän meidän välisistä suhteista, kuten kymmenessä käskyssäkin; kolme ensimmäistä puhuvat suhde Jumalaan ja loput meidän välisistä suhteista, joilla on myös iankaikkisuuteen vaikuttava merkitys.

Apostoli Johannes käyttää Herran omista nimitystä - lapsukaiset ja rakkaani - joka kertoo, että hän oli jo aika vanha mies, eikä pelkää tulevaisuutta väärin ymmärretyksi, vaan kirjoittaa Jumalan rakkaudessa ja totuuden ja toimen sanoja isällisellä arvovallalla.

Toinen syy kirjeen kirjoittamiselle ovat epäuskoiset harhaopit, jotka kielsivät mm. Herran tosi ihmisyyden ja jumaluuden, ja jotka elivät

väärässä vapaudessa ilman Jumalan käskyjä ja halveksivat tavallisia uskovia. Uskovia siis yritettiin eksyttää sekä sisäisesti että ulkoisesti ja moraalisesti. Siksi apostolin on käytävä ankaraan taisteluun harhaoppeja vastaan koko apostolisella arvovallalla.

Hän korostaa kirjeessään kahta hyvin tärkeää totuutta, nimittäin uskoa Herraan Jeesukseen Jumalan Poikana ja uskovien keskinäistä rakkautta. Hän opettaa hyvin selkeästi, että syntiä ja yhteyttä, pimeyttä ja valkeutta ei voi yhdistää. Valkeudessa eli rakkauden totuudessa vaeltaminen luo uskovien todellisen keskinäisen yhteyden, jota Herramme on jo rukoillut noin 2 000 vuotta, että he yhtä olisivat. Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä tai emme ole syntiä tehneet, teemme Jumalan valhettelijaksi. Mutta jos me tunnustamme ja hylkäämme syntimme, saamme armon ja elämän valkeuden.

Anteeksiantamuksesta huolimatta syntiä tulee karttaa, mutta jos joku syntiä tekeekin, niin Jeesus Kristus on Puolustajamme Isän tykönä. Siitä me tiedämme tuntevamme Hänet, että pidämme Hänen käskynsä. Joka sanoo pysyvänsä Hänessä, on velvollinen elämään, niin kuin Hän eli. Joka sanoo olevansa valkeudessa, mutta vihaa veljeänsä, on yhä pimeydessä.

Meidän ei tule rakastaa maailmaa ja sen himoja, koska maailma tulee kerran katoamaan, mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti.

Kaikki Herran omat ovat saaneet Voitelun Pyhältä, joten he voivat erottaa totuuden valheesta.

Jumalan suuri rakkaus ilmenee siinä, että meitä sanotaan Jumalan lapsiksi. He saavat aikanaan nähdä Hänet sellaisena kuin Hän on ja he muuttuvat Hänen kaltaisikseen. Ne, joilla on tämä toivo, puhdistavat itsensä, niin kuin Jumala on puhdas. Kristuksessa eli totuudessa elävä uskova ei tee syntiä eli ei elä synnissä; sen sijaan synnissä elävä ei ole Häntä nähnyt eikä tuntenut. Synninharjoittaja on paholaisesta, mutta Herra Jeesus on tullut tekemään tyhjiksi paholaisen teot. Syntiin suhtautuminen erottaa Jumalan lapset ja paholaisen lapset; se on siis molempien tuntomerkki.

Maailman ja synnin voittaa vain se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika. Jeesus Kristus tuli veden ja veren kautta, ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus.

Sillä kolme on, jotka todistavat: Henki, vesi ja veri. Vesi viittaa Herramme kasteeseen Jordanilla, jossa Hän vihkiytyi Taivaallisen Isän tahtoon ja veri Herramme sovituskouluun Golgatan keskimmaisella ristillä.

Jumalan lapsilla on uskallus Häneen, että Hän kuulee jokaisen lapsensa rukouksen yhtä nopeasti. Uskovien tulee myös rukoilla syntiin langenneen veljensä tahi sisarensa puolesta.

Koko maailman on pahan vallassa, mutta uskovat ovat Jumalassa ja Hän on antanut meille ymmärryksen, jotta voisimme tuntea ainoan totisen Israelin Jumalan. Lopuksi apostoli varoittaa epäjumalista.

”Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on Hänen Pojassansa.

Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää.

Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan Nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä. Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia." Amen 5:11-13

KÄÄNNÖSKORJAUKSIA

Kallistus - korjattu teksti
~ käännesajatus

- 3:8 Perkele - on kielessämme vanha balttilainen lainasana, joka tulee venäjän kirosanasta perun ja on muinaisvenäjässä tarkoittanut ukkosen epäjumalaa, kuten liettuankielen perkunas ja muinaispreussin percunis. Vanhassa tanskan kielessä se oli perskild ja ruotsin murteissa pärkel ja pärkkel. Viron pörgu tarkoittaa helvettiä.
Latinan ja kreikan sanat dia`bolus ja dia`bolos tarkoittavat syyttäjää ja panettelijaa.
Kirosana perkele tulisi siis korvata virallisella suomenkielen sanalla - *paholainen*.
- 4:3 " und ein jeglicher Geist, der da *nicht* bekennt, daß Jesus Christus ist in das Fleisch gekommen, der ist nicht von Gott." Luther 1540
"ja ei yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta Kristusta lihaan tulleeeksi, (se) ei ole Jumalasta." Biblia
Kieltosana - *ei* - kuuluu ehdottomasti asiayhteyteen ja on merkittävä kieliopillisesti
- 4:19 " *Lasset uns ihn lieben; denn er hat uns zuerst geliebt.*" Luther 1540
"Rakastakaamme Häntä; sillä Hän on ensin rakastanut meitä."
"Me rakastamme" ~ tulee olla niin, että lähtökohta rakkaudelle on se, että Jumala on ensin rakastanut meitä.
- 4:21 Vrt. 5:21 oikea ja aito rakkaus näkyy tekoina
- 5:7-8 "Denn drei sind, die da zeugen auf Erden: der Geist und das Wort und der heilige Geist; und diese drei sind eins.
Und drei sind, die da zeugen auf Erden: der Geist und das Wasser und das Blut; und die drei sind beisammen." Luther 1540
eins sein - olla yhtä (mieltä), vrt. Joh.17:20-26
beisammen - adv. yhdessä ~ zusammen
- 5:7 "Sillä kolme on, jotka todistavat taivaassa: Isä, Sana ja Pyhä Henki; ja nämä kolme ovat yhtä." Biblia
- 5:8 "Ja kolme on, jotka todistavat maan päällä: Henki ja vesi ja veri; ja nämä kolme ovat yhtä." Biblia
Jumalan kominkertainen todistus taivaissa ja maan päällä Pojastaan Huom. Martin Luther ei käytä mitään sulkumerkkejä, vaan on jakeet 7-8 kääntänyt Jumalan Sanana.
- 5:21 Kirje tulisi päättää totuuden sinetillä - Amen Luther 1540; Biblia

Apostoli Johanneksen 1. kirje; luku 1

Elämän Sana; 1:1-4

Jumalan on valkeus - Valkeudessa vaeltaminen; 1:5-7

Katuvalle syntiselle annetaan anteeksi; 1:8-10

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

1. Johanneksen kirje on kirjoitettu Efesossa noin vuosina 70-90 ja kirjoittaja on apostoli Johannes, Sebedeuksen poika. Evankeliumin totuutta oli alettu vastustamaan kreikkalaisella filosofialla, jolla yritettiin muuttaa kristinusko tieto- ja aatejärjestelmäksi. Tämä omituinen harhaoppi, joka on saanut nimensä kreikankielen sanasta gnosis, joka tarkoittaa tietoa ja tätä gnostilaista harhaa vastaan apostoli kirjoittaa painokkaasti, että Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja joka kieltää Jeesuksen Kristuksen lihaan tulleeeksi, on valhetteliija ja antikristus. Kirje korostaa sitä, että ihmisen täytyy kokea henkilökohtaisesti Jeesus Kristus, Elämän Sana ja tietää siirtyneensä kuolemasta elämään. Tämä näkyy uskon elämässä valkeudessa eli rakkauden totuudessa vaeltamisena, syntiin suhtautumisessa, veljien rakastamisessa ja uskollisuutena rakkaudesta Jumalaan.

Elämän Sana; 1:1-4

"Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta - ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille - minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa. Ja tämän me kirjoitamme, että meidän ilomme olisi täydellinen." 1:1-4

"Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta - " 1:1

Apostoli korostaa jo kirjeen alussa, sitä mikä on apostolisen julistuksen sisältö ja miksi se annettiin. Kirjeen aihe on - Elämän Sanan - Jeesus Kristus, joka on iankaikkinen elämä ja joka antaa kaikille elämän. Jumalan Sanaa kutsutaan tässä Elämän Sanaksi ja se on ollut aina olemassa jo ikuisuuksista asti. Jo alussa ennen alkua Jeesus Kristus oli olemassa Jumalan luona ja on Jumala. Jumalan Poika on ollut olemassa ennen maan päälle tuloaan, vaikka evankeliumin julistus tapahtuikin Hänen ilmestymisensä jälkeen. Tässä julistetaan evankeliumin muuttumatonta, alkuperäistä sanomaa - Elämän Sanaa. Vain Hänellä on iankaikkisen elämän sanat.

"Koska monet ovat ryhtyneet tekemään kertomusta meidän keskuudessamme tosiksi tunnetuista tapahtumista, sen mukaisesti kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat omin silmin ne nähneet ja olleet Sanan palvelijoita, niin olen minäkin, tarkkaan tutkittuani alusta alkaen kaikki, päättänyt kirjoittaa ne järjestyksessään sinulle, korkea-arvoinen

Teofilus, että oppisit tuntemaan, kuinka varmat ne asiat ovat, jotka sinulle on opetettu." Luuk.1:1-4

"Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. Hän oli alussa Jumalan tykönä.

Kaikki on saanut syntynsä Hänen kauttaan, ja ilman Häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on.

Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus.

Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja pimeys ei sitä käsittänyt.

Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme Hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja Hän oli täynnä armoa ja totuutta." Joh.1:1-5,14

"Sillä me emme seuranneet viekkaasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen Voimaa ja tulemusta, vaan me olimme omin silmin nähneet Hänen valtasuuruutensa.

Sillä Hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä ylhäisimmältä kirkkaudelta tuli Hänelle tämä ääni: "Tämä on Minun rakas Poikani, johon Minä olen mielistynyt". 2.Piet.1:16-17

"ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille - " 1:2

Apostolit eivät olisi voineet nähdä Herraa Jeesusta, joka ilmestyi, ja joka oli ollut Isän luona, ellei Hän itse vapaaehtoisesti olisi ilmoittanut itseään heille. Kaikki 12 alkuperäistä apostolia olivat nähneet henkilökohtaisesti Herran Jeesuksen ja olivat Hänen ylösnousemisensa todistajia. Iankaikkinen tarkoittaa, että Hän on aina ollut olemassa eli Jumalan Sana on ollut ja on ja ei koskaan katoa. Hän on yhtä Isän kanssa ja ilmestyi meille - Sana tuli lihaksi.

Kysymys on siis persoonallisesta Elämän Sanasta, Jeesuksesta Kristuksesta ja apostoli Johannes kirjoittaa, että on tuntenut omakohtaisesti Hänet.

"Veljet, minä johdatan teidät tuntemaan sen evankeliumin, jonka minä teille julistin, jonka te myöskin olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte ja jonka kautta te myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni semmoisena, kuin minä sen teille julistin, ellette turhaan ole uskoneet. Sillä minä annoin teille ennen kaikkea tiedoksi sen, minkä itse olin saanut: että Kristus on kuollut meidän syntiemme tähden, Kirjoitusten mukaan, ja että Hänet haudattiin ja että Hän nousi kuolleista kolmantena päivänä, Kirjoitusten mukaan, ja että Hän näyttäytyi Keefaalle, sitten niille kahdelletoista.

Sen jälkeen hän näyttäytyi yhtä haavaa enemmän kuin viidellesadalle veljelle, joista useimmat vielä nytkin ovat elossa, mutta muutamat ovat nukkuneet pois.

Sen jälkeen Hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille.

Mutta kaikkein viimeiseksi hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikäänkuin keskensyntynyt." 1.Kor.15:1-8

"Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, Hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä minun kanssani vaivaa evankeliumin tähden, sen mukaan kuin Jumala antaa Voimaa, Hän, joka on meidät pelastanut ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja, mutta nyt ilmisaatettu meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen ilmestymisen kautta, joka kukisti kuoleman ja toi valoon

elämän ja katoamattomuuden evankeliumin kautta, jonka julistajaksi ja apostoliksi ja opettajaksi minä olen asetettu. Siitä syystä minä myös näitä kärsin, enkä sitä häpeä; sillä minä tunnen Hänet, johon minä uskon, ja olen varma siitä, että Hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä minulle on uskottu." 2.Tim.1:8-12

"Ja minä näin taivaan auenneena. Ja katso: valkoinen hevonen, ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totinen, ja Hän tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa.

Ja Hänen silmänsä olivat niinkuin tulen liekit, ja Hänen päässään oli monta kruunua, ja Hänellä oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin Hän itse, ja Hänellä oli yllään vereen kastettu vaippa, ja nimi, jolla häntä kutsutaan, on Jumalan Sana." Ilm.19:11-13

"minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja Hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa." 1:3

Tässä apostolit todistavat uudelleen sitä, että he todella tunsivat Herran Jeesuksen myös henkilökohtaisesti. Tämä myös antaa apostolin kirjoituksella arvovallan, jonka perusteella hän pystyy julistamaan totuuden Jeesuksesta, Messiaasta. Sen tähden hän puhuu, koska hän tietää ja tuntee Hänet, johon hän uskoo.

Se, joka ottaa vastaan apostolin todistuksen, saa osakseen totuuden ja samalla yhteyden Isän ja Pojan kanssa. Tarkoitus oli, että he saisivat kokea yhteistä iloa. Yhteys, joka Herralla Jeesuksella oli apostolien kanssa, ei enää ole rajoittunut, vaan se ulottuu koskemaan kaikkia tuleviakin sukupolvia, jotka tulevat uskomaan Jumalan Poikaan.

"Pyhitä heidät totuudessa; Sinun Sanasi on totuus.

Niinkuin Sinä olet lähettänyt Minut maailmaan, niin olen Minäkin lähettänyt heidät maailmaan; ja Minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että myös he olisivat pyhitetyt totuudessa.

Mutta en Minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän Sanansa kautta uskovat Minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin Sinä, Isä, olet Minussa ja Minä Sinussa, että hekin Meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että Sinä olet Minut lähettänyt. Ja sen kirkkauden, jonka Sinä Minulle annoit, Minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin Me olemme yhtä - Minä heissä, ja Sinä Minussa - että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että Sinä olet Minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin Sinä olet Minua rakastanut." Joh.17:17-23

"Ja tämän me kirjoitamme, että meidän ilomme olisi täydellinen." 1:4

Tässä on huomionarvoista se, että Sana alkaa eli julistetaan ensin Jumalan Sana, ja kun se vastaanotetaan syntyy pelastetun ilo ja yhteys totuudessa kaikkien niiden kanssa, jotka ovat jo totuudessa ja vaeltavat valkeudessa. Uskovien yhteyttä ei siis tarvitse luoda, vaan se tulee olla ennen kaikkea Raamatun yhteyttä. Ainoastaan tässä rakkauden totuuden yhteydessä on mahdollista kokea taivaallista iloa siinä määrin kuin se tässä elämässä on mahdollista. Kerran Hänen luonaan Taivaan Isän kodissa kaikki on täydellistä, niin kaikkien yhteys kuin myös pelastettujen ilo.

"Daavidin laulu. Varjele minua, Jumala, sillä Sinuun minä turvaan. Minä sanon Herralle: "Sinä olet minun Herrani, paitsi Sinua ei ole minulla mitään hyvää"; ja pyhille, jotka maassa ovat: "Nämä ovat ne

jalot, joihin on koko Minun mielisuosioni".

Monta tuskaa on niillä, jotka ottavat vieraan jumalan; minä en uhraa niille verta juomauhriksi enkä päästä huulilleni niiden nimiä.

Herra on minun pelto- ja malja-osani; Sinä hoidat minun arpani.

Arpa lankesi minulle ihanasta maasta, ja kaunis on minun perintöosani.

Minä kiitän Herraa, joka on minua neuvonut; yölläkin minua siihen sisimpäni kehoittaa.

Minä pidän Herran aina edessäni; kun Hän on minun oikealla puolellani, en minä horju.

Sentähden minun sydämeni iloitsee ja sieluni riemuitsee, ja myös minun ruumiini asuu turvassa.

Sillä Sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä anna hurskaasi nähdä kuolemaa.

Sinä neuvot minulle elämän tien; ylenpalttisesti on iloa Sinun kasvojesi edessä, ihanuutta Sinun oikeassa kädessäsi iankaikkisesti." Ps.16

Jumalan on valkeus - Valkeudessa vaeltaminen; 1:5-7

"Ja tämä on se sanoma, jonka olemme Häneltä kuulleet ja jonka me teille julistamme: että Jumala on valkeus ja ettei Hänessä ole mitään pimeyttä. Jos sanomme, että meillä on yhteys Hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valhettelemme emmekä tee totuutta.

Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin Hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä." 1:5-7

"Ja tämä on se sanoma, jonka olemme Häneltä kuulleet ja jonka me teille julistamme: että Jumala on valkeus ja ettei Hänessä ole mitään pimeyttä." 1:5

Jumala on iankaikkinen Jumala ja Hänen ominaisuutensakin ovat iankaikkisia, kuten valkeus. Jumalan valkeus on iankaikkinen, mutta sen sijaan valo on luotu ja luotu aika on sidottu valoon ja kerran tulee katomaan tämä maailma ja sen valot, mutta Jumala ja Hänen valkeutensa pysyy iankaikkisesti. Totuus on iankaikkinen ja muuttumaton, eikä sitä voi erottaa pois iankaikkisesta valkeudesta.

"Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta." Joh.1:12

Valkeus ja pimeys kuvaavat hengellisessä mielessä vastakkaisuuksia, pyhyyttä ja syntiä, Jumalan valtakuntaa ja pimeyden valtakuntaa jne. Jumalan on ilmoittanut armon kirkkautensa totuuden evankeliumissa ja se tulisi julistaa kaikille luoduille, kaikkeen maailmaan, jotka ovat vielä pimeydessä ilman Jumalaa. Ihmisten tehtävänä on valita ja ottaa vastaan, jäädäkö pimeyteen, vai tullako Jumalan valkeuteen.

Valkeus on tullut maailmaan, mutta syntinen ihminen ei halua joutua paljastetuksi. Ihmisen alkulankeemus alkoi kiellelystä tiedosta. Valkeutta ei torjuta sen tähden, että se ei pystyisi ohjaamaan totuuteen, vaan koska se paljastaa sen, minkä ihminen mieluummin pitäisi salassa.

"Mutta tämä on tuomio, että valkeus on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valkeutta; sillä heidän tekonsa olivat pahat.

Sillä jokainen, joka paha tekee, vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi.

Mutta joka totuuden tekee, se tulee valkeuteen, että hänen tekonsa tulisivat julki, sillä ne ovat Jumalassa tehdyt." Joh.3:19-21

Herra Jeesus on maailman valkeus ja on tullut maailmaan, ja se pakottaa ihmisen valitsemaan valkeuteen tulemisen ja pimeyteen jäämisen välillä. Vastuu on hänellä itsellään, siis kuulijalla ottaako hän Elämän Sanasta vaarin. Ulkonaiset teot paljastavat syntisen sisimmässä olevan valkeuden vihan.

Valkeus tuo esiin synnin ja pahuuden. Ja se koskee niiden silmiin, jotka elävät synnissä. Siksi he eivät halua ottaa vastaan sitä. He jatkavat mieluummin synnissä ja pimeydessä elämistä.

Totuuden tekijä on se, joka harjoittaa ja toteuttaa käytännössä uskoaan. Ihminen, jolla on tällainen päämäärä totuuteen, ei pelkää valkeutta, koska hän tietää valkeuden auttavan häntä.

Niin Jeesus taas puhui heille sanoen: "Minä olen maailman valkeus; joka Minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus". Joh.8:12

"Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valkeus". Ja valkeus tuli.

Ja Jumala näki, että valkeus oli hyvä; ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä.

Ja Jumala kutsui valkeuden päiväksi, ja pimeyden hän kutsui yöksi.

Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, ensimmäinen päivä." 1.Moos.1:3-5

"Hänen päivinensä vanhurskas kukoistaa, ja rauha on oleva runsas siihen saakka, kunnes kuuta ei enää ole." Ps.72:7

"Eikä kaupunki tarvitse valoksensa aurinkoa eikä kuuta; sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppu on Karitsa.

Ja kansat tulevat vaeltamaan sen valkeudessa, ja maan kuninkaat vievät sinne kunniansa.

Eikä sen portteja suljeta päivällä, ja yötä ei siellä ole, ja sinne viedään kansojen kunnia ja kalleudet.

Eikä sinne ole pääsevä mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää eikä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan Elämänkirjaan." Ilm.21:23-27

"Jos sanomme, että meillä on yhteys Hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valhettelemme emmekä tee totuutta." 1:6

Alkuseurakunnasta voimme lukea Raamatun lehdiltä - Uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu ja ei myöskään ollut ketään puutteenalaista heidän joukossaan.

Meidän tulee noudattaa Sanan ilmoittamaa tietä Apostolien Tekojen mukaan, joita alkuseurakunta käytti ja pääsi kohoamaan korkeampaan ja täydellisempään hengelliseen keskinäiseen yhteyteen, kuin mitkään myöhäisemmät seurakunnat lienevät koskaan päässeet? Ydin kysymys on, haluammeko kulkea Sanan viitoittamaa tietä?

"Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii, kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa ja pyrkien säilyttämään Hengen yhteyden rauhan yhdysiteellä: yksi ruumis ja yksi henki, niinkuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte; yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa." Ef.4:1-6

Apostolien Teoissa voimme nähdä alkuseurakunnassa uskovien yhteyden 7 pylvästä, jotka edellä apostoli Paavali on hyvin selkeästi tuonut esille. Uskovien pyhien täydellistyminen yhdeksi Kristuksen ruumiiksi eli seurakunnaksi ei tapahdu minkään lahkon, kirkon tai laitoksen puitteissa. Täydellisen yhteyden saavuttaminen ei ole mahdollista muualla kuin Jumalan itsensä antamien piirustusten mukaan muodostuneessa seurakunnassa ja sielläkin vain Pyhän Hengen välittömästi vaikutuksesta, niin että Kristus saa olla seurakunnan Päänä.

Pyhien yhteyden täydellistymiseen vievä tie on pyhä tie, jota ei kulje saastainen. Pyhien yhteyttä ei voida rakentaa Rooman kirkon ja siitä irtautuneiden opin tuulten kanssa, eikä Israelin vihollisten kanssa, vaikka he esittäisivät yhteistyötä seurakunnalle niin kuin Esran ja Nehemian päivinä.

"Mutta kun Juudan ja Benjaminin vastustajat kuulivat, että pakkosiirtolaiset rakensivat temppeliä Herralle, Israelin Jumalalle, astuivat he Serubbaabelin ja perhekunta-päämiesten luo ja sanoivat heille: "Me tahdomme rakentaa yhdessä teidän kanssanne, sillä me etsimme teidän Jumalanne, niinkuin tekin, ja Hänelle me olemme uhranneet Eesarhaddonin, Assurin kuninkaan, päivistä asti, Hänen, joka toi meidät tänne".

Mutta Serubbaabel ja Jeesua ja muut Israelin perhekunta-päämiehet sanoivat heille: "Ei sovi teidän ja meidän yhdessä rakentaa temppeliä meidän Jumalallemme, vaan me yksin rakennamme Herralle, Israelin Jumalalle, niinkuin kuningas Koores, Persian kuningas, on meitä käskenyt". Esra 4:1-3

Uskovien yhteys maailman ja erityisesti uskonnollisen maailman kanssa on pahimpia esteitä heidän keskinäisen yhteytensä lujittamiselle. Tätä valitettavaa yhteyttä oli alkuseurakunnassa jossakin määrin ja lopunajalla eritoten.

Tämän surkeuden johdosta oli apostoli Juudaan pakko kirjoittaa ja kehottaa seurakuntia taistelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu.

Uskovien joukkoon oli tullut valhekristillisyyden harjoittajia eli valheveljiä. Saamme olla varmat siitä, että valvomattomuuden tähden nykyisten uskovien yhteyteen tulee paljon niitä, joista apostoli Juuda huudahtaa: "Voi heitä, sillä he kulkevat Kainin tietä ja heittäytyvät palkan tähden Bileamin eksytykseen ja hukkuvat niskoitteluunsa niinkuin Kooraa!" Juuda 1:11

"Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin Hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä." 1:7

Joku voi ehkä kysyä, mistä me tunnemme tai tiedämme, mikä oppi tai opetus on totuus tästä asiasta?

Apostoli Johannes antaa hyvin selkeän vastauksen, se joka kuulee meitä eli apostolista oppia ja opetusta ja noudattaa sitä.

"Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä. Siitä me tunnemme totuuden Hengen ja eksytyksen hengen." 1.Joh.4:6

Ajatelkaamme, jos eksytyksen henki tai villitsevä henki on alkanut leikata pilalle oikeita ympärileikattuja, niin silloin tarvitaan Jumalan Sanan miekkaa pyhien yhteyttä vaarantavien esteiden raivaamiseen.

Jumalan Sanan kaksiteräinen miekka ei karkoita todellisia pyhiä pois toisten yhteydestä, kun sitä käytetään vanhurskaasti, mutta se estää väärää rauhaa syntymästä uskovien ja väärien välille, jotka ovat sielullisia ja vailla Jumalan Henkeä ja he juuri saavat aikaan hajaannusta Kristuksen ruumiissa eli Jumalan seurakunnassa. Valkeudessa vaeltavien kesken yhteyteen pääseminen ei ole mikään vaikeus, sillä yhteys on Sanan mukaan olemassa jo näiden kesken. "Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin Hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä." (Jae 7)

Seurakunnan sisäpuolella vallitkoon puhtauden ja totuuden vaatimus opetukseen ja elämään nähden ja erottakaamme keskuudestamme se, mikä paha on Raamatun neuvon mukaan. Mutta ulkopuolella seurakunnan rientäkäämme vaikka mihinkä riettauden lätäkköön saarnaamaan Kristusta ja parannusta syntien anteeksisaamiseksi eli sinne, missä syntiset ovat. Alkuseurakunta käytti apostoli Paavalin osoittamaa seitsenkertaista rauhan yhdyssidettä hengellisen yhteyden perustana ja saavutti Pyhän Hengen avulla meillekin esimerkiksi kelpaavan keskinäisen yhteyden. Alkuseurakunnalla tarkoitan tässä ensimmäistä paikallisseurakuntaa Jerusalemissa, joka ensimmäisenä suurena Hengen vuodatuksen päivänä sai kokea ilmeellisen helluntain eli viikkojuhlan.

Raamattu ei tunne mitään seurakuntien yhtymistä, vaan puhuu esimerkiksi Aasian seitsemän seurakuntaa.

Babylonin henki, hengellisen haureuden henki ei tyydy niin vähäiseen kauhistukseen kuin lahkohenki. Se tahtoo yhdistää kaikki; juhliivat, ylistävät ja jumalattomat, kirkot ja lahkot, suunnat ja sikermät, vaikka minkälaiset - että he kaikki olisivat yhtä, mutta ei ainoatakaan puhdasta.

Meidän paras kirkkohistoriamme on Apostolien Teot, joka osoittaa, ettei vielä täysi valokaan riitä hengellisiin asioihin, vaan tarvitaan myöskin Pyhän Hengen Voima.

Evankeliumin alkuaikoina ei hoidettu uskovien yhteysasiaa niin kuin nykyään ekumenian nimissä, vaan oltiin kuuliaisia rakkauden totuudelle ja julistettiin lähetyskäskyä niin kuin se oli annettu pyhille apostoleille. Ja tähän uskovien keskinäiseen yhteyteen Jumala alkuseurakunnan aikana lisäsi joka päivä niitä, jotka saivat pelastuksen.

Herra Jeesus on siis rukoillut noin kaksi vuosituhatta, että he yhtä olisivat rakkauden totuudessa ja tällä hetkellä seurakunta elää suuressa hajaannuksessa ja luopumuksessa, jossa Jumalan Sanan arvovaltaa on yritetty romuttaa kaikella mahdollisella tavalla ja Jumalan valtakunnan arvot on poljettu kirkon taholta lähes maan rakoon.

Mutta kaikesta huolimatta meidän tulee palata Raamatun Sanan totuuteen ja rakastaa Jumalaa kaikesta sydäimestä ja veljiä henkilöön katsomatta. Paras tapa edistää omalta kohdalta uskovien raamatullista yhteyttä, on itse olla kuuliainen rakkauden totuudelle.

"Kun he tämän kuulivat, saivat he piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Miehet, veljet, mitä meidän pitää tekemän?"

Niin Pietari sanoi heille: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.

Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille,

jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." Ja monilla muillakin sanoilla hän vakaasti todisti; ja hän kehoitti heitä sanoen: "Antakaa pelastaa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta". Jotka nyt ottivat mielellään (gern) hänen Sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua.

Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa.

Ja jokaiselle sielulle tuli pelko; ja monta ihmettä ja tunnustekoa tapahtui apostolien kautta.

Ja kaikki, jotka uskoivat, olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä, ja he myivät maansa ja tavaransa ja jakelivat kaikille, sen mukaan kuin kukin tarvitsi.

Ja he olivat alati, joka päivä, yksimielisesti pyhäkössä ja mursivat kodeissa leipää ja nauttivat ruokansa riemulla ja sydämen yksinkertaisuudella, kiittäen Jumalaa ja ollen kaiken kansan suosiossa. Ja Herra lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka saivat pelastuksen." Apt.2:37-47 Luther 1540

Katuvalle syntiselle annetaan anteeksi; 1:8-10

"Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä.

Jos me tunnustamme syntimme, on Hän uskollinen ja vanhurskas, niin että Hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.

Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme Hänet valhettelijaksi, ja Hänen Sanansa ei ole meissä."

"Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä." 1:8

Jos ihminen sanoo, että hänellä ei ole syntiä, olisi se aivan sama kuin sanoisi, ettei Jumalaa ole. Sellainen ihminen pettää ja eksyttää itse itsensä ja tätä nimitetään myös itsepetokseksi, joka johtaa varmaan tuhoon, ellei ihminen tee totista parannusta ja usko Herraan Jeesukseen. Kaiken synnin lähtökohtana on epäusko, synti, koska he eivät usko Jumalan Poikaan ja epäuskon synti on se, joka aiheuttaa muutkin tekosynnit. Tässä Raamatun paikassa puhutaan uskovista, jotka uskovat Jumalan Pojan Nimeen, ei siis maailman ihmisistä.

"Kuka voi sanoa: "Olen puhdistanut sydämeni, olen puhdas synnistäni"? Snl.20:9

Maailman ihminen, joka ei vielä tunne Herraa Jeesusta, ei saa syntejä anteeksi tunnustamalla niitä, vaan hänen tulee ottaa vastaa koko Anteeksiantaja, Herra Jeesus ja tunnustaa Hänet Herraksi ja Vapahtajaksi. Jumala vanhurskauttaa jumalattoman, jolla on usko Herraan Jeesukseen. Tässä ei siis ole kysymys aiemmin, kääntymättömänä tehdyistä synneistä, vaan uskovan tämän hetkisestä hengellisestä tilasta ja asemasta. Siksi tässä synti mainitaan yksikössä, kun taas syntimme on jakeessa 9 monikossa. Synti tässä on vanhan ihmisen turmelusta, joka seuraa uskovaa aina hautaan saakka. Valkeudessa vaeltamisen kannalta on välttämätöntä tunnustaa tarvitsevansa jatkuvaa puhdistusta. Tämä Raamatun paikka antaa jokaiselle uskovalle valtavan etuoikeuden synteihin nähden, kun he tunnustavat ne Jumalalle ja Jumala armahtaa.

"Jos he tekevät syntiä Sinua vastaan - sillä ei ole ihmistä, joka ei syntiä tee - ja Sinä vihastut heihin ja annat heidät vihollisen valtaan, niin että heidän vangitsijansa vievät heidät vangeiksi vihollismaahan, kaukaiseen tai läheiseen, mutta jos he sitten menevät itseensä siinä maassa, johon heidät on vangeiksi viety, kääntyvät ja anovat Sinulta armoa vangitsijainsa maassa, sanoen: 'Me olemme tehneet syntiä, tehneet väärin ja olleet jumalattomat', ja palajavat Sinun tykösi kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan vihollistensa maassa, jotka veivät heidät vangeiksi, ja rukoilevat Sinua kääntyneinä tähän maahan päin, jonka Sinä olet antanut heidän isillensä, tähän kaupunkiin päin, jonka olet valinnut, ja tähän temppeleihin päin, jonka minä olen sinun Nimellesi rakentanut, niin kuule taivaasta, asuinsijastasi, heidän rukouksensa ja anomisensa, hanki heille oikeus ja anna anteeksi kansallesi, mitä he ovat rikkoneet Sinua vastaan, ja kaikki heidän syntinsä, jotka he ovat tehneet Sinua vastaan; ja suo, että heidän vangitsijansa olisivat laupiaat heitä kohtaan ja armahtaisivat heitä. Sillä ovathan he Sinun kansasi ja Sinun perintöosasi, jonka olet vienyt pois Egyptistä, rautapätsistä." 1.Kun.8:46-51

"Ja hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että Hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten Tuomariksi. Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo Häneen, saa synnit anteeksi Hänen Nimensä kautta." Apt.10:42-43

"Jos me tunnustamme syntimme, on Hän uskollinen ja vanhurskas, niin että Hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä." 1:9

Ratkaisevaa on uskovan ihmisen asenne Jumalaa kohtaa ja Hän edellyttää vanhurskautta syntien tunnustamisessa. Syntien tunnustaminen merkitsee, että Jumalalle kerrotaan synnistä totuus ilman mitään valhetta ja vilppiä rehellisesti. Tämä ei tarkoita sitä, että voisimme puhua Hänelle sellaista, mitä Hän ei jo tietäisi, mutta tunnustaminen vaikuttaa myös meihin itseemme vapauttavasti ja Hän antaa synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Rehellisessä ja vanhurskaassa synnin tunnustamisessa koetaan todellinen vapautus.

"Daavidin mietevirsi. Autuas se, jonka rikokset ovat anteeksi annetut, jonka synti on peitetty!

Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue hänen pahoja tekojansa ja jonka hengessä ei ole vilppiä!

Kun minä siitä vaikenin, riutuivat minun luuni jokapäiväisestä valituksestani.

Sillä yötä päivää oli Sinun kätesi raskaana minun päälläni; minun nesteeni kuivui niinkuin kesän helteessä. Sela.

Minä tunnustin Sinulle syntini enkä peittänyt pahoja tekojani; minä sanoin: "Minä tunnustan Herralle rikokseni", ja Sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. Sela." Ps.32:1-5

"Joka rikkomuksensa salaa, se ei menesty; mutta joka ne tunnustaa ja hylkää, se saa armon.

Onnellinen se ihminen, joka aina on aralla tunnolla; mutta joka sydämensä paaduttaa, se onnettomuuteen lankeaa." Snl.28:13-14

"Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme Hänet valhettelijaksi, ja Hänen Sanansa ei ole meissä." 1:10

Aina on ollut ihmisiä ja eksyttäjiä, jotka väittävät valaistumisensa tai suuren tietonsa nojalla päässeensä synnin tekemisen kiusaustenkin yläpuolelle, vaikka apostoli Jaakob opettaa kirjeessään uskoville, että jokaista kiusaa hänen oma himonsa. Sellaisen sanominen on valhetta (jaa 6) ja itsensä pettämistä (jaa 8). Näin väittämällä teemme silloin Jumalankin valhettelijaksi ja silloin Hän on turhaan kuollut syntiemme tähden. Se vain osoittaa, että emme ole avanneet sydämemme totuudelle ja ottaneet Häntä Herraksemme ja Vapahtajaksemme.

"Noudattakaa Minun käskyjäni ja säädöksiäni, sillä se ihminen, joka ne pitää, on niistä elävä. Minä olen Herra." 3.Moos.18:5

"Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi.

Hullu sanoo sydämessänsä: "Ei ole Jumalaa". Turmiollinen ja iljettävä on heidän menonsa; ei ole ketään, joka tekee, mikä hyvää on.

Herra katsoo taivaasta ihmislapsiin nähdäksensä, onko ketään ymmärtäväistä, ketään, joka etsii Jumalaa.

Mutta kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvää on, ei yhden yhtäkään."

Ps.14:1-3

"Olkoon Jumala totinen, mutta jokainen ihminen valhetteliija, niinkuin kirjoitettu on: "Että sinut havaittaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja että voittaisit, kun sinun kanssasi oikeutta käydään." Room.3:4 Amen

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Apostoli Johanneksen 1. kirje; luku 2

Jeesus on Puolustajamme ja koko maailman syntien sovitus; 2:1-6

Joka rakastaa veljeensä, se pysyy valkeudessa; 2:7-11

Älkää rakastako maailmaa; 2:12-17

Nyt on viimeinen aika ja varoitus antikristuksesta; 2:18-29

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Jeesus on Puolustajamme ja koko maailman syntien sovitus; 2:1-6

"Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on Puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.

Ja Hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien.

Ja siitä me tiedämme Hänet tuntevamme, että pidämme Hänen käskynsä.

Joka sanoo: "Minä tunnen Hänet", eikä pidä Hänen käskyjensä, se on valhettelija, ja totuus ei ole hänessä.

Mutta joka pitää Hänen Sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut. Siitä me tiedämme, että me Hänessä olemme.

Joka sanoo Hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan, niinkuin Hän vaelsi." 2:1-6

"Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on Puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas." 2:1

Apostoli Johannes käyttää ilmaisua lapseni, eli olemme Jumalan lapsia, jonka apostoli tunnustaa aluksi ja kirjoittaa juuri heille Rooman vainojen keskellä uskoville rohkaisun ja lohdutuksen sanan. Hän oli todennäköisesti johdattanut joitakin heistä elävään uskoon ja sen vuoksi voi pitää heitä hengellisinä lapsinaan. Paholainen alkaa yleensä ensimmäisenä horjuttaa Jumalan lapsioikeutta, kun uskova lankeaa johonkin syntiin.

Hän kirjoittaa synnin laajasta hallintavallasta, joka voi helposti johtaa väärinkäsitykseen. Joku voi suhtautua niin kevyesti syntikysymykseen, että arvelee olevansa kokonaan vapaa synnin vastuusta ja sen seuraamuksista.

Miksi joku pitäisi tuomita sellaisesta, mitä ei voi välttää?

Apostoli Johannes kiirehtii torjumaan tällaiset päätelmät. Raamattu ei anna mitään lupaa synnille ja tässä puhutaan uskovien tietoisista tekosynneistä.

Uskovan kohdalla synti on hulluuden huippu ja uskova, joka elää synneissään, elää hullun elämää. Sen panssarikilpenä on - ei Jumalaa ole - ja sen eksyttävänä oppina on vanhurskaan elämän muuttaminen synneissä rypemiseksi ja sen elämän tavan puolustamiseksi. Synti on järjetön palvelija ja keho isäntä. Jumalan Poika ei tullut meitä pelastamaan synneissä, vaan synneistä!

"Kuinka siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Pois se!

Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, jota te tottelette, joko synnin palvelijoita,

kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi?

Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaiseksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut, ja että te synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi!" Room.6:15-18

"Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?

Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi Hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka Hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin Hänen kanssansa?

Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. Kuka voi tuomita kadotukseen? Jeesus Kristus on se, joka on kuollut, onpa vielä herätettykin, ja Hän on Jumalan oikealla puolella, ja Hän myös rukoilee meidän edestämme." Room.8:31-34

"Ja noita toisia pappeja on tullut useampia, koska kuolema ei sallinut heidän pysyä; mutta tällä on katoamaton pappeus, sentähden että Hän pysyy iankaikkisesti, jonka tähden Hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka Hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska Hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa.

Senkaltainen Ylimmäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut, jonka ei joka päivä ole tarvis, niinkuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä tämän Hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä." Hebr.7:23-27

"Ja Hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien." 2:2

"Katso, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnin!" Joh.1:29
Ja Hän, Jeesus Kristus, joka on aina läsnä oleva Puolustajamme Taivaallisen Isän edessä kultaisella armonvaltaistuimella, on puolestapuhujamme, silloin kun teemme syntiä. Hän pystyy puolustamaan, koska Hän on Jumalan sovitus. Ja vain sovituksen kautta voi syntyä todellinen ja pysyvä rauha Jumalan syntisen ihmisen välillä. Hän on kaikki, mitä me tarvitsemme päästäksemme oikeaan suhteeseen Jumalaan. Herran Jeesuksen sovitus ulottuu yhtä laajalle kuin syntikin, kun taas Hänen tehtävänsä Puolustajana ja Ylimmäisenä pappina Isän luona rajoittuu vain niihin, jotka uskovat Häneen.

"Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran.

Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja Hän uskoi meille sovituksen Sanan.

Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

Sen, joka ei synnistä tiennyt, Hän meidän tähtemme teki synniksi, että me Hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi." 2.Kor.5:18-21

"Sillä Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys Hänessä asuisi ja että Hän, tehden rauhan Hänen ristinsä veren kautta, Hänen kauttaan sovittaisi itsensä kanssa kaikki, Hänen kauttaan kaikki sekä maan päällä että taivaissa.

Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne Hänen

vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, Hän nyt on sovittanut Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä, jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut." Kol.1:19-23

"Ja siitä me tiedämme Hänet tuntevamme, että pidämme Hänen käskynsä." 2:3 Apostoli Paavali totesi aikoinaan, että minä tiedän ja tunnen Hänet, johon minä uskon. Ja tämä kertoo, että hän vaelsi Kristuksen laissa ja säädöksissä, vaikka oli armon alla. Rakkaus Jumalaan on se, että pidämme Hänen käskynsä, jotka eivät ole raskaat Hänen armossaan ja rakkaudessaan. Herran tunteminen merkitsee yhteyttä Hänen kanssaan ja tätä koemme, kun olemme kuuliaisia Hänelle. Synti tuhoaa tätä yhteyttä, ja siksi se merkitsee enemmän kuin käskyjen muodollista noudattamista, ja siksi kuuliaisuus on juuri sen koetinkivi aidosta uskosta. Kuuliaisuuden tiellä on siunaus!

"Joka sanoo: "Minä tunnen Hänet", eikä pidä Hänen käskyjensä, se on valhettelija, ja totuus ei ole hänessä." 2:4 Apostoli opettaa tätä vaikeaa asiaa nyt kielteisellä esimerkillä. Sanat on osoitettava uskon teoilla, josta uskovien kaste on aivan ensimmäisiä Jumalan Sanan aakkosia, joka on kuuliaisuuden askel uskon tekona ja jossa käytännön tekona tunnustetaan Jeesus Herraksi. Jos olemme tottelemattomia Jumalan käskyille, väitteemme Herran tuntemisesta on valhetta. Kuuliaisuus tuo mukanaan Jumalan tuntemista ja lisää totuutta ja lopulta totuuden siunauksen. Sen sijaan uskova, joka ei tahdo noudattaa Herran käskyjä ja olla kuuliainen, ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen yllänsä ja menettää lopulta koko totuuden.

"Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja sanoivat hänelle: "Minkätähden Sinä puhut heille vertauksilla?" Hän vastasi ja sanoi: "Sentähden, että teidän on annettu tuntea taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu. Sillä sille, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänellä on." Matt.13:10-12

"Mutta joka pitää Hänen Sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut. Siitä me tiedämme, että me Hänessä olemme." 2:5 Herra Jeesus oli kaikessa kuuliainen Taivaallisen Isän tahdolle ja Hän jätti meille esimerkin Jumalan pelosta, jonka eräs seitsemästä päämerkityksestä on karttaa paha, niin kuin aikoinaan vanhurskas Job. Se rakkaus Jumalaan, jota ihminen kykenee osoittamaan, toteutuu ainoastaan täydellistä kuuliaisuutta noudattamalla. Apostolin tarkoituksena on myös korostaa sitä, että Jumalan rakkaus ihmisiä kohtaan herättää ihmisten rakkauden. Meidän rakkautemme ja uskomme Jumalaan täytyisi näkyä siis myös uskon kuuliaisuutena Hänen Nimeään kohtaan.

"Jos te pysytte Minussa ja Minun Sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen. Siinä Minun Isäni kirkastetaan, että te kannatte paljon hedelmää ja tulette Minun opetuslapsikseni. Te olette Minun ystäväni, jos teette, mitä Minä käsken teidän tehdä. En Minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä

hänen herransa tekee; vaan ystäviksi Minä sanon teitä, sillä Minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä Minä olen kuullut Isältääni. Te ette valinneet Minua, vaan Minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi: että mitä ikinä te anotte Isältää Minun Nimessäni, Hän sen teille antaisi." Joh.15:7-8,14-16

"Joka sanoo Hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan, niinkuin Hän vaelsi." 2:6

Herran Jeesuksen vaeltaminen uskossa kuuliaisena Taivaallisen Isän tahdolle, on esikuvana kaikille niille, jotka sanovat, että heillä on yhteys Hänen kanssaan. Hänessä eli Kristuksessa pysyminen mainitaan tässä kirjeessä peräti kuusi kertaa ja Kristuksessa pysyminen merkitsee Jumalassa pysymistä. Meidän tulee siis pysyä Hänen Sanassaan ja käskyissään ja apostolisessa opetuksessa.

"Minä olen totinen viinipuu, ja Minun Isäni on viinitarhuri. Jokaisen oksan Minussa, joka ei kannata hedelmää, Hän *nostaa/kohottaa ylös*; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, Hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän. Te olette jo puhtaat sen Sanan tähden, jonka Minä olen teille puhunut. Pysykää Minussa, niin Minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy Minussa.

Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy Minussa ja jossa Minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman Minua te ette voi mitään tehdä.

Jos joku ei pysy Minussa, niin hänet heitetään pois niinkuin oksa, ja hän kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja heitetään tuleen, ja ne palavat." Joh.15:1-6

Karsii pois (arei) - tulee olla nostaa, kohottaa, ottaa pois maasta. Eihän viinitarhuri karsi niitä oksia, jotka pysyvät viinipuussa ja pääpaino tulee olla - pysykää Minussa, niin Minä pysyn teissä. Oksa saa ravintonsa puun rungosta ja se tuottaa hedelmän ja oksan tehtävänä on vain kantaa sitä hedelmää ja pysyä puun rungossa.

Joka rakastaa veljeänsä, se pysyy valkeudessa; 2:7-11

"Rakkaani, en minä kirjoita teille uutta käskyä, vaan vanhan käskyn, joka teillä on alusta ollut; tämä vanha käsky on se Sana, jonka te olette kuulleet.

Ja kuitenkin minä kirjoitan teille uuden käskyn, sen, mikä on totta Hänessä ja teissä; sillä pimeys katoaa, ja totinen valkeus jo loistaa. Joka sanoo valkeudessa olevansa, mutta vihaa veljeänsä, se on yhä vielä pimeydessä.

Joka rakastaa veljeänsä, se pysyy valkeudessa, ja hänessä ei ole pahennusta.

Mutta joka vihaa veljeänsä, se on pimeydessä ja vaeltaa pimeydessä, eikä hän tiedä, mihin menee; sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä." 2:7-11

"Rakkaani, en minä kirjoita teille uutta käskyä, vaan vanhan käskyn, joka teillä on alusta ollut; tämä vanha käsky on se Sana, jonka te olette kuulleet." 2:7

Alusta tarkoittaa tässä heidän uskon elämäänsä. Ja käskyllä apostoli tarkoittaa sitä Sanaa, jonka he olivat kuulleet eli Elämän Sanan, joka on uskovissa Herran omissa. Tämä käsky julistettiin silloin, kun he ensimmäisen kerran kuulivat Elämän Sanan, Jeesuksesta Kristusta. Kuinka paljon rakastat Jumalaa? Mittari: Rakkautesi Jumalaan ei ole yhtään suurempi kuin rakkautesi sellaista ihmistä kohtaan, joka on kaikkein vähiten rakastettava.

"Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme, eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä. Ja minkätähden hän tappoi hänet? Sentähden, että hänen tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä teot vanhurskaat.

Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa.

Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa.

Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi. Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että Hän antoi Henkensä meidän edestämme; meidänkin tulee antaa henkemme veljiemme edestä."

1.Joh.3:11-16

"Minua on suuresti ilahuttanut, että olen lastesi joukossa havainnut olevan niitä, jotka totuudessa vaeltavat sen käskyn mukaan, jonka me olemme saaneet Isältä.

Ja nyt, rouva, minulla on sinulle pyyntö, ei niinkuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn, vaan minä kirjoitan sen, joka meillä alusta asti on ollut: että meidän tulee rakastaa toinen toistamme.

Ja tämä on rakkaus, että me vaellamme Hänen käskyjensä mukaan. Tämä on käsky, että teidän, niinkuin olette alusta kuulleet, tulee siinä vaeltaa." 2.Joh.1:4-6

"Ja kuitenkin minä kirjoitan teille uuden käskyn, sen, mikä on totta Hänessä ja teissä; sillä pimeys katoaa, ja totinen valkeus jo loistaa." 2:8

Sellainen, joka on maailmallinen, ei voi rakastaa veljeään kaikesta sydäimestä, sillä joka tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen. Herra on sinut pelastanut maailmasta synnin egyptistä, mutta oletko lähtenyt ulos maailmasta ja onko maailma lähtenyt sinusta ulos. Oletko erottautunut siitä?

Jumalan kansalla on kaksi perusvaikeutta vaelluksessaan; 1) poikkeaminen lainalaisuuteen eli lisätään jotakin Herran käskyihin. 2) Poikkeaminen väärään vapauteen eli olemme armosta pelastettuja ja voimme tehdä melkein mitä vain.

Meidän uskon vaelluksemme on Herran käskyissä ja rakkauden pyhitettynä uhrina Herralle eli erottauduttu Jumalan palvelemiseen.

"Uuden käskyn Minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin Minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne.

Siitä kaikki tuntevat teidät Minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus." Joh.13:34-35

"Älkää olko kenellekään mitään velkaa, muuta kuin että toisianne rakastatte; sillä joka toistansa rakastaa, se on lain täyttännyt.

Sillä nämä: "Älä tee huorin, älä tapa, älä varasta, älä himoitse", ja mikä muu käsky tahansa, ne sisältyvät kaikki tähän sanaan: "Rakasta

lähimmäistäsi niinkuin itseäsi".

Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Sentähden on rakkaus lain täyttämys.

Ja tehkää tämä, koska tunnette tämän ajan, että jo on hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme.

Yö on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme sentähden pois pimeyden teot, ja pukeutukaamme valkeuden varuksiin.

Vaeltakaamme säädyllyisesti, niin kuin päivällä, ei mässäyksissä ja juomingeissa, ei haureudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja kateudessa, vaan pukekaa päällemme Herra Jeesus Kristus, älkääkä niin pitkö lihastanne huolta, että himot heräävät." Room.13:8-14

"Joka sanoo valkeudessa olevansa, mutta vihaa veljeänsä, se on yhä vielä pimeydessä." 2:9

Herran Jeesus opetti vuorisaarnassa taivasten valtakunnasta, ja että meidän tulee rakastaa kaikkia ihmisiä, vihamiehiäkin ja Jumalan antamalla rakkaudella voittaa heidät Herralle.

Hengellisessä maailmassa ei ole mitään hämärää. Siellä on joko valkeus tai pimeys, joko rakkautta tai vihaa. Rakkaus on arvotonta, ellei se kohdistu kehenkään - edes veljiin. Asenteemme lähimmäisiin vaikuttaa heidän lisäksi meihin itseemme. Jos vaellamme valkeudessa ja rakastamme veljiämme, emme kompastele, emmekä aseta toisten tielle kompastuskiviä. Kaiken lähimmäisrakkauden perusta on, että Jumala on ensin rakastanut meitä, siksi rakastakaamme Häntä. Toiseksi silloin kykenemme rakastaa myös kaikkia ihmisiä henkilöön katsomatta.

"Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai *kumiseva symbaali*. Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi.

Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhäin ravinnoksi, ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, ei se minua mitään hyödyttäisi." 1.Kor.13:1-3

13:1 kilisevä kulkunen / *kumiseva symbaali*; Novum Testamentum
Symbaali eli lautanen on lyömäsoitin, joka valmistettiin metalliseoksista, usein pronssista. Kyseessä on todennäköisesti antiikin ajan pienestä symbaalista, joita oli muutaman sentin halkasijasta aina suuriin lautasiin. On siis kysymys säestyssoittimesta.

Rakastakaamme Häntä, sillä Hän on ensin rakastanut meitä.

Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhettelija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.

Ja tämä käsky meillä on Häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeänsä." 1.Joh.4:19-21 Luther 1540

"Joka rakastaa veljeänsä, se pysyy valkeudessa, ja hänessä ei ole pahennusta." 2:10

Apostolin edellisessä jakeessa korostama asia esitetään nyt vastakkaisen esimerkin avulla. Se, joka rakastaa veljeään, pysyy valkeudessa. Hänen

rakkautensa on selvä todiste siitä, että hän on siirtynyt pimeydestä valkeuteen. Meidän tulee vaeltaa rakkauden totuudessa eli valkeudessa ja pysyä siinä.

Pahennus (skandalon) - ansa, sadin paula ja viettelys, pahennus, loukkaus ja skandaali ja sitä käytetään kuvaannollisesti ja merkitsee hengelliseen kuolemaan johtamista.

Sillä, joka rakastaa veljeään ja vaeltaa valkeudessa, ei ole elämässään mitään, mikä vahingoittaisi toista hengellisesti.

Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa.

"Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin Hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä." 1:7

"Joka sanoo valkeudessa olevansa, mutta vihaa veljeänsä, se on yhä vielä pimeydessä.

Joka rakastaa veljeänsä, se pysyy valkeudessa, ja hänessä ei ole pahennusta." 2:9-10

"Mutta joka vihaa veljeänsä, se on pimeydessä ja vaeltaa pimeydessä, eikä hän tiedä, mihin menee; sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä." 2:11
Tässä ilmenee selkeästi se, että miehen viha ei tee sitä, mikä oikein on. Olemassaolo - on pimeydessä, toiminta - vaeltaa pimeydessä ja sokeus - ei tiedä, mihin menee.

Ihmisen sielullinen, moraalinen ja hengellinen asennoituminen vaikuttaa hänen käytökseensä. Ihminen vaeltaa sen mukaisesti, millainen hän on. Pimeydessä vaeltava ei tiedä todellisuudessa elämänsä suuntaa ja on kohti kadotusta menossa, sillä viha sokaisee hengellisen näkökyvyn.

"Mielevän viisaus on, että hän vaelluksestaan vaarin pitää; tyhmien hulluus on petos.

Miehen mielestä on oikea monikin tie, joka lopulta on kuoleman tie. Eivätkö eksy ne, jotka hankitsevat pahaa?

Mutta armo ja totuus niille, jotka hankitsevat hyvää!" Snl.14:8,12,22

Älkää rakastako maailmaa; 2:12-17

"Minä kirjoitan teille, lapsukaiset, sillä synnit ovat teille anteeksi annetut Hänen Nimensä tähden.

Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan Hänet, joka alusta on ollut. Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet sen, joka on paha. Minä olen kirjoittanut teille, lapsukaiset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän.

Minä olen kirjoittanut teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan Hänet, joka alusta on ollut. Minä olen kirjoittanut teille, nuorukaiset, sillä te olette väkevät, ja Jumalan Sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet sen, joka on paha.

Älkää rakastako maailmaa, älkääkä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä.

Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta.

Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti." 2:12-17

"Minä kirjoitan teille, lapsukaiset, sillä synnit ovat teille anteeksi annetut Hänen Nimensä tähden." 2:12

Parannusta syntien anteeksisaamista on saarnattava kaikille kansoille ja nämä uskovat olivat ottaneet Elämän Sanan vastaan ja tehneet parannuksen ja olivat varmasti kastettuja Herran Nimessä ja näille apostoli julistaa, että synnit ovat teille anteeksi annetut Hänen Nimensä tähden.

Tätä lupaus ei voi julistaa mille tahansa ryhmälle yleisesti, niin kuin kirkko tekee tänä päivänä ja eksyttää siten kansaa pois todellisen Elämän Sanan yhteydestä. Ilman parannusta ja Sanan vastaanottamista meillä ei ole mitään lupaa julistaa katumattomalle syntiselle anteeksiantamusta. Luvun aivan alussa apostoli varoitti uskovia synnistä ja osoittaa, mitä Jumala on tehnyt heidän puolestaan.

Kun jokin tehdään Hänen Nimessään, teko on Hänen tahtonsa mukainen.

"Silloin Hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään Kirjoitukset. Ja Hän sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista, ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava Hänen Nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemita.

Te olette tämän todistajat." Luuk.24:45-48

"Niin Pietari sanoi heille: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.

Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu."

Apt.2:38-39

"Ja Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että Hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten tuomariksi.

Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo Häneen, saa synnit anteeksi Hänen Nimensä kautta." Apt.10:42-43

"Minä kirjoitan teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan Hänet, joka alusta on ollut.

Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet sen, joka on paha.

Minä olen kirjoittanut teille, lapsukaiset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän." 2:13

Hän, joka alusta on ollut, on Jeesus Kristus, Elämän Sana.

Lapsukaiset - jakaantuu tässä kolmeen ryhmään; isät, nuorukaiset ja lapset. Isät edustavat hengellistä kypsyyttä ja arvovaltaa, kristittyjen perheen vanhempina, joilla on kokemusta, ja joilta voidaan odottaa apua ja neuvoja. Nuorukaiset eivät ole yhtä kokeneita kuin isät.

Olette voittaneet - kertoo aikaisempien voittojen pysyneen voimassa.

Paha tarkoittaa persoonallista paha eli paholaista. Voittaminen on apostoli Johanneksen kirjoitusten eräs pääsanoista ja se mainitaan tässä kirjeessä kuusi kertaa ja Ilmestyskirjassa peräti 17 kertaa.

Ilmestyskirjassa on 7 lupaus voittajille, jotka voittavat syntielämänsä tässä ajallisessa armon ajassa.

"Minä olen kirjoittanut teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan Hänet, joka alusta on ollut.

Minä olen kirjoittanut teille, nuorukaiset, sillä te olette väkevät, ja Jumalan Sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet sen, joka on paha."

2:14

Apostoli käyttää rabbiinista alleviivaustapaa, kun toistetaan sama asia kahteen kertaan, niin sillä on hyvin suuri painoarvo.

Hän vetoaa niihin, jotka ovat lapsia, muistuttamalla heitä siitä, että he tuntevat Taivaallisen Isän.

Ja isien kohdalla hän vetoaa heidän kypsyYTEensä ja vanhempien vastuun kasvatuksessa ja heidän vallan.

Nuorukaisille apostoli puhuu heidän voimastaan ja kiusausten voittamisesta. Voiton he saivat väkevyytensä avulla, ja väkevyyden salaisuus oli Jumalan Sana. He olivat ymmärtäneet Jumalan Sanan ja pyrkivät siksi elämään sen moraalisten ja eettisten vaatimusten mukaisesti.

"Kuinka voi nuorukainen pitää tiensä puhtaana? Siten, että hän noudattaa Sinun Sanaasi." Ps.119:9

"Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se on oikein. "Kunnioita isääsi ja äitiäsi" - tämä on ensimmäinen käsky, jota seuraa lupaus - "että menestyisit ja kauan eläisit maan päällä".

Ja te isät, älkää kiihoittako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa.

Palvelijat, olkaa kuuliaiset maallisille isännillenne, pelossa ja vavistuksessa, sydämenne yksinkertaisuudessa, niinkuin Kristukselle, ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan Kristuksen palvelijoina, sydämestänne tehden, mitä Jumala tahtoo, hyvällä mielellä palvelen, niinkuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä, tietäen, että mitä hyvää kukin tekee, sen hän saa takaisin Herralta, olkoopa orja tai vapaa. Ja te isännät, tehkää samoin heille, jättäkää pois uhkaileminen, sillä tiedättehän, että sekä heidän että teidän Herranne on taivaissa ja ettei Hän katso henkilöön.

Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja Hänen väkevyytensä Voimassa." Ef.6:1-10

"Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä." 2:15

Maailma on pahan vallassa ja sen voima on pimeydessä, jonka nuorukaiset ovat voittaneet väkevyytensä Sanalla. Jumala on rakastanut maailmaa ja siksi meidän tulee rakastaa langenneita ihmisiä, ja niitä, jotka ovat vielä pimeydessä ilman Jumalaa ja totista Elämän Sanaa. Mutta emme saa rakastaa maailman vihamielisyyttä Jumalaa kohtaan, sillä se on mahdoton yhdistää rakkauteen Jumalaa kohtaan. Ulkopuolella Jumalan totuuden, ei ole mitään todellista rakkautta.

Maailma kuvaa aluetta, jossa itsekkäät pyyteet hallitsevat, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korkeus. Se on aina taistelussa Jumalaa vastaan, koska se ei ole totuudessa. Siksi apostoli Jaakob kehottaa Jumalan lapsia varjelemaan itseään maailman saastutuksilta. Rakkautta Jumalaan ja rakkautta maailmaan ei voi sovittaa yhteen.

"Ja Hän sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo Minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon Minua. Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä Minun tähteni, hän pelastaa sen.

Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saattaisi itsensä kadotukseen tai turmioon?

Sillä joka häpeää Minua ja minun Sanojani, sitä Ihmisen Poika on häpeävä, kun Hän tulee omassa ja Isänsä ja pyhän enkelien kirkkaudessa."

Luuk.9:23-26

Mitä Jumala vaatii, sen Henki vaikuttaa! Kiellä itsesi ja ota ristisi! Ensin risti ja sitten kruunu! Ristin ottaminen tarkoittaa kuoleman hyväksymistä ja kuolemalle antautumista.

Ristintietä ei todella voi astua kukaan, joka ei ole halukas työskentelemään ja antamaan henkeänsä toisten edestä, eikä myöskään sellainen, joka ei tahdo astua ristintielle eli kiukuttelee uskovien kasteasian kanssa, kunnes se kirkastuu ja sitä ei koskaan tule. Risti kuolemana maailmalle ja syntiselle minälle, tulee joka päiväisen elämämme laiksi.

Ainoana voimana maailman yli on olla ristiinnaulittuna maailmalle. Risti maailman silmissä; hulluus ja heikkous, nöyryys ja häpeä, on iankaikkisena merkinä Jeesuksen Kristuksen voitosta.

Varoitus - Jotkut ajattelevat kasvatusta ja maailman voittamista tulemalla sitä vastaan ja tarjoamalla sille ystävyyttä. He arvelevat tunkeutua maailman läpi kristillisellä hengellä ja vallata se; vaikka he eivät näe, että maailman henki tunkee seurakuntaan. Tällöin on ristin pahennus poistettu.

Kun ristin pahennus on poistettu, on risti koristeltu maallisilla kukkasilla, jotta maailma suostuisi antamaan sille paikan epäjumaliensa joukossa. Ja sama soveltuu myös seimenlapsen, ja kun joulukuukaus on ohi, niin seimenlapsi kannetaan kaappiin takaisin seuraavaksi joulukuukaus.

Maailman voima on sen pimeydessä! Mikäli tämän maailman henkeä on uskovissa ja seurakunnassa, he eivät kykene näkemään ja ymmärtämään asioita Jumalan valkeudessa. Pyhä Henki on ainut Valkeus, joka voi avata sydämen silmät näkemään ja ymmärtämään, mikä on maailmasta ja mikä on Jumalasta.

Herramme risti poistaa lain kirouksen uskovista, Herran omista, mutta ei maailmasta. Risti, joka sovittaa ja maailma, joka ristiinnaulitsi Herran Jeesuksen, Elämän Sanan, hyväksytään kyllä, mutta risti, joka ristiinnaulitsee maailman kirottuna ja pitää meidät ristiinnaulittuna maailmalle, on monelle vieras ja tuntematon.

"Mistä tulevat taistelut ja mistä riidat teidän keskuudessanne? Eikö teidän himoistanne, jotka sotivat jäsenissänne?

Te himoitsette, eikä teillä kuitenkaan ole; te tapatte ja kiivaillette, ettekä voi saavuttaa; te riitelette ja taistelette. Teillä ei ole, sentähden ettette ano.

Te anotte, ettekä saa, sentähden että anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne sen himoissanne.

Te avionrikkojat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen." Jaak.4:1-4

"Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta." 2:16

Himo on voimakasta halua, joka tässä on muuttunut halun vääristymäksi. Liha taas tarkoittaa langenneen ihmisen lihallista eli syntistä luontoa ja se käyttää synnin ruumista välikappaleenaan. Lihan himo on lähtöisin meidän turmeltuneesta luonnostamme oleva kiusaus eli jokaista kiusaa hänen oma himonsa.

Silmäin pyyntö kuvaa ulkoapäin tulevia kiusauksia. Silmät ovat tärkein viestintäväline ulkonaisten asioiden ja lihan välillä. Se, mitä ihminen katselee, voi sinänsä olla kaunista, mutta saattaa vallata sydämen niin, että yhteys Jumalan kanssa katkeaa.

Elämän korskeus on ylpeyttä tämän elämän hyvyydestä ja ilmenee siten, että ihminen turvautuu omiin voimavaroihinsa ja elää ajattelematta ja huomioimatta Jumalaa ja on siis itseriittoinen, eikä tarvitse Jumalaa. Mitä ihminen kylvää, sitä hän niittää on Raamatussa ilmoitettu kylvämisen ja leikkaamisen laki. Kylvä ajatus, niität teon. Kylvä teko, niität tottumuksen. Kylvä tottumus, niität luonteen. Kylvä luonne ja kylvät kohtalosi.

"Tuonela ja horna eivät kylläänsä saa; eivät myös saa kylläänsä ihmisen silmät." Snl.27:20

Lasten pyhäkoulussa laulettiin aikoinaan kaikille hyvin tuttua laulua.

1. Älä silmä pieni, katso mihin vain, älä silmä pieni, katso mihin vain, sillä Isä Taivainen näkee lapsen sydämeen. Älä silmä pieni, katso mihin vain.

2. Älä korva pieni, kuule mitä vain, älä korva pieni kuule mitä vain, sillä, Isä Taivainen näkee lapsen sydämeen. Älä korva pieni kuule mitä vain.

3. Älä käsi pieni, koske mitä vain, älä käsi pieni koske mitä vain, sillä Isä Taivainen näkee lapsen sydämeen. Älä käsi pieni koske mitä vain.

4. Älä jalka pieni, astu mihin vain, älä jalka pieni astu mihin vain, sillä Isä Taivainen näkee lapsen sydämeen. Älä jalka pieni astu mihin vain.

5. Älä kieli pieni, puhu mitä vain, älä kieli pieni puhu mitä vain, sillä Isä Taivainen näkee lapsen sydämeen. Älä kieli pieni puhu mitä vain.

6. Älä sydän pieni, mieti mitä vain, älä sydän pieni mieti mitä vain, sillä Isä Taivainen näkee lapsen sydämeen. Älä sydän pieni mieti mitä vain.

"Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti." 2:17

Tässä apostoli mainitsee toisenkin syyn siihen, ettemme saa rakastaa maailmaa, vaan meille on annettu käsky rakastaa Jumalaa kaikesta sydämeistämme ja lähimmäistämme niin kuin itseämme. Maailma on tuhoon tuomittu katoamaan. Maailma ja sen pimeys on jo tuomittu ja ihmiset, jotka ovat maailmallisten himojensa vallassa, tuhoutuvat kerran yhdessä sen kanssa. Jäljelle jää vain yksi ihmisryhmä, nimittäin ne, jotka tekevät Taivaallisen Isän tahdon ja Jumalan tahdon tekeminen on uskovien rakkauden velvollisuus ja se pitäisi olla jokaisen uskovian normaali elämäntapa.

"Daavidin virsi. Herra, kuka saa vierailta Sinun majassasi, kuka asua Sinun pyhällä vuorellasi?

Se, joka vaeltaa nuhteettomasti, joka tekee vanhurskauden ja puhuu sydämessänsä totuutta; joka ei panettele kielellänsä, joka ei tee toiselle pahaakaan eikä saata lähimmäistään häväistyksen alaiseksi; joka halveksuu hylkiötä, mutta kunnioittaa niitä, jotka pelkäävät Herraa; joka ei valaansa riko, vaikka on vannonut vahingokseen; joka ei anna rahaansa korolle eikä ota lahjuksia viatonta vastaan. Joka näin tekee, hän ei ikinä horju." Ps.15

"Ääni sanoo: "Julista!" Toinen vastaa: "Mitä minun pitää julistaman?" Kaikki liha on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin kedon kukkanen: ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, kun Herran henkäys puhaltaa siihen. Totisesti, ruohoa on kansa. Ruoho kuivuu, kukkanen lakastuu, mutta meidän Jumalamme Sana pysyy iankaikkisesti." Jes.40:6-8

"Sentähden on jokainen, joka kuulee nämä Minun Sanani ja tekee niiden mukaan, on verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa Kalliolle rakensi.

Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli Kalliolle perustettu.

Ja jokainen, joka kuulee nämä Minun Sanani eikä tee niiden mukaan, on verrattava tyhmään mieheen, joka huoneensa hiekalle rakensi.

Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksähtivät sitä huonetta vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri." Matt.7:24-27

"Mutta sen minä sanon, veljet: aika on lyhyt; olkoot tästedes nekin, joilla on vaimot, niinkuin ei heillä niitä olisikaan, ja ne, jotka itkevät, niinkuin eivät itkisi, ja ne, jotka iloitsevat, niinkuin eivät iloitsisi, ja ne, jotka ostavat, niinkuin eivät saisi omanansa pitää, ja ne, jotka tätä maailmaa hyödyksensä käyttävät, niinkuin eivät sitä käyttäisi; sillä tämän maailman muoto on katoamassa." 1.Kor.7:29-31

Nyt on viimeinen aika ja varoitus antikristuksesta; 2:18-29

"Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niinkuin te olette kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut; siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika.

Meistä he ovat lähteneet, mutta he eivät olleet yhtä meidän kanssamme; sillä jos he olisivat olleet yhtä meidän kanssamme, niin he olisivat meidän kanssamme pysyneet; mutta heissä oli tuleva ilmi, että kaikki eivät ole yhtä meidän kanssamme.

Teillä on voiteltu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto.

En minä ole kirjoittanut teille sentähden, ettette totuutta tiedä, vaan sentähden, että te tiedätte sen ja ettei mikään valhe ole totuudesta.

Kuka on valhettelija, ellei se, joka kieltää sen, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, se, joka kieltää Isän ja Pojan.

Kuka ikinä kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.

Minkä te olette alusta asti kuulleet, se pysyköön teissä. Jos teissä pysyy se, minkä olette alusta asti kuulleet, niin tekin pysytte Pojassa ja Isässä.

Ja tämä on se lupaus, minkä Hän on meille luvannut: iankaikkinen elämä. Tämän minä olen kirjoittanut teille niistä, jotka teitä eksyttävät.

Mutta te - teissä pysyy se voiteltu, jonka olette Häneltä saaneet, ja te ette ole kenenkään opetuksen tarpeessa; vaan niinkuin Hänen voiteltunsa opettaa teitä kaikessa, niin se opetus on myös totta eikä ole valhetta; ja niinkuin se on opettanut teitä, niin pysykää Hänessä.

Ja nyt, lapsukaiset, pysykää Hänessä, että meillä Hänen ilmestyessään olisi turva eikä meitä häpeällä karkoitettaisi pois Hänen tykönsä Hänen tulemuksessaan.

Jos tiedätte, että Hän on vanhurskas, niin te ymmärrätte, että myös jokainen, joka vanhurskauden tekee, on Hänestä syntynyt." 2:18-29

"Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niinkuin te olette kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut; siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika.

Meistä he ovat lähteneet, mutta he eivät olleet yhtä meidän kanssamme; sillä jos he olisivat olleet yhtä meidän kanssamme, niin he olisivat meidän kanssamme pysyneet; mutta heissä oli tuleva ilmi, että kaikki eivät ole yhtä meidän kanssamme." 2:18-19

Apostoli Johannes sanoo selvästi, että antikristukset nousevat seurakunnan keskeltä. Nämä antikristukset ovat vääriä johtajia, messiaita, profeettoja, apostoleita ja opettajia ja jotka toimivat villitsevän hengen eli antikristuksen vaikutuksesta.

Kun apostoli Paavali puhui laittomuuden salaisuuden vaikutuksesta apostolisena aikana, hän mainitsee jonkun pidättävän tekijän estävän laittomuuden ihmisen eli antikristuksen ilmestymisen. Jumalan Sanassa ei ole käsitettä kuin yksi ainoa antikristus, vaan se mainitaan monikossa - meistä he ovat lähteneet.

Ensin tapahtuu luopumus Herran Sanasta ja käskyistä ja sitten rakkauden kylmeneminen Jumalaan. Niin kauan kuin apostolit valvoivat alkuseurakuntaa, ei luopumus ja laittomuuden eksytys saanut valtaa, mutta apostoli Paavali varoitti, että hänen lähtönsä jälkeen raatelevat sudet, väärät profeetat, tulevat hajottamaan Jumalan seurakuntaa eksytyksellään ja silloin pidättävä tekijä, Jumalan Sana, laki ja käskyt eli totuus on väistynyt seurakunnasta ja laittomuuden ihminen ilmestyy rakkauden totuudesta luopuneeseen seurakuntaan.

"Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme Hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet, ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikäänkuin Herran päivä jo olisi käsissä.

Älkää antako kenenkään viettelä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.

Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille?

Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy.

Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jähka/kunnes vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä, tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua.

Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he

uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen." 2.Tess.2:1-12

"Teillä on voiteltu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto." 2:20
 Voiteltu oli Vanhassa Testamentissa juhlatilaisuus virkaan vihkimisen yhteydessä, ja silloin kun viran haltijan oli määrä varustaa tarvittavalla voimalla.

Pyhän Hengen eräs päätehtävistä on johdattaa Herran omat kaikkeen totuuteen, ja siksi koko uuden liiton papistolla on voiteltu. Apostoli Johannes vetoaa uskovien hengelliseen tietoon ja heidän omiin mahdollisuuksiinsa paljastaa valehtelijat ja Pyhän Hengen voitellun avulla heillä on tarvittava tieto aina saatavilla, jos he vain kääntyvät Herran puoleen. Hänen voitellunsa on pyhittänyt uskovat eli uuden liiton papit palvelemaan pyhää Jumalaa ja siksi he ovat saaneet tarpeellisen Voiman tehtävään.

"Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin.
 Sillä kuka ihminen tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? Samoin ei myös kukaan tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki.

Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut; ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamalla sanoilla, vaan Hengen opettamalla, selittäen hengelliset hengellisesti.

Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti.

Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan.

Sillä: "kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa Häntä?" Mutta meillä on Kristuksen mieli." 1.Kor.2:10-16

"En minä ole kirjoittanut teille sentähden, ettette totuutta tiedä, vaan sentähden, että te tiedätte sen ja ettei mikään valhe ole totuudesta." 2:21

Jumala on valkeus, eikä Hänessä ole mitään pimeyttä, ei harmaita alueitakaan, vaan Hän on ehdoton sula totuus.

Paholainen on kaiken epäuskon ja valheen isä ja hän tarjoaa jatkuvasti valheitaan sille, joka kuulee sitä. Siksi on äärettömän tärkeää, ketä ihminen kuuntelee. Ensimmäinen ihminen kuunteli paholaista, ja silloin hän menetti vilpittömyytensä ja paha sai otteen hänestä. Raamattu sanoo selvästi: "Tämä on Minun rakas Poikani, kuulkaa Häntä!"

Uskovat eivät saaneet luulla, että hän ajatteli opettaa heille sellaista, mitä he eivät ennestään tienneet! He olivat jo tienneet tarpeeksi totuudesta ymmärtääkseen, ketkä olivat antikristuksia. Mutta apostoli kirjoitti sitä varten, että he käyttäisivät hengellistä tietoaan valheen paljastamiseen. Uskovilla pitäisi siis olla aistit tottumuksesta harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta ja olivat myös saaneet apostolista opetusta, joten heillä oli ymmärrystä, joka myös suojelee ja varjelee pahasta.

Lopunaikana erityisen tärkeä on, että uskova osaa kuunnella totuutta oikein ja vanhurskaasti, eli osaa erottaa hyvän pahasta ja toiseksi säilyttää jumalanpelkonsa puhtaana.

"Poikani, jos sinä otat Minun Sanani varteen ja kätket mieleesi Minun käskyni, niin että herkistät korvasi viisaudelle ja taivutat sydämesi taitoon - niin, jos kutsut ymmärrystä ja ääneesi huudat taitoa, jos haet sitä kuin hopeata ja etsit sitä kuin aarretta, silloin pääset ymmärtämään Herran pelon ja löydät Jumalan tuntemisen.

Sillä Herra antaa viisautta, Hänen suustansa lähtee tieto ja taito. Oikeamielisille Hänellä on tallella pelastus, kilpi nuhteettomasti vaeltaville, niin että Hän suojaa oikeuden polut ja varjelee hurskaittensa tien.

Silloin ymmärrät vanhurskauden ja oikeuden ja vilpittömyyden - hyvyyden tien kaiken; sillä viisaus tulee sydämeesi, ja tieto tulee sielullesi suloiseksi, taidollisuus on sinua varjeleva ja ymmärrys suojeleva sinut." Snl.2:1-11

"Kuka on valhettelija, ellei se, joka kieltää sen, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, se, joka kieltää Isän ja Pojan." 2:22 Alkulankeemuksessa paholainen vietteli ensimmäisen ihmisen pois totuudesta, tekemällä Jumalan epäluotettavaksi, onko Jumala todella sanonut ja antamalla itse totuuden tilalle katteettoman lupauksen, te tulette tietämään niin kuin Jumala. Ja tässä apostolin mainitsemassa jakeessa on menty jo ääripisteeseen, jossa kielletään jo koko totuuden olemassaolo.

Valheista suurin on sen kieltäminen, että Jeesus on Kristus, tie, totuus ja elämä ja mikään muu maailman uskonnoista ei voi koskaan johtaa ketään Jumalan luo. Se, joka kieltää totuuden, kieltää Hänet, joka on totuus ja silloin hänellä ei ole Isääkään, vaikka yritettäisiinkin väittää päinvastaista.

Ainoastaan Herran Jeesuksen kautta ihminen oppii tuntemaan Jumalan ja totuuden ja vain Hänen kautta voi ihminen lähestyä pyhää Jumalaa. Ilman Herraa Jeesusta ei ole mitään todellista tietoa Jumalasta ja sen selvemmin ei voi harhaoppisuuttaan osoittaa kuin kieltämällä sen, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika.

"Siihen aikaan Jeesus johtui puhumaan sanoen: "Minä ylistän Sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille.

Niin, Isä, sillä näin on Sinulle hyväksi näkynyt.

Kaikki on Minun Isäni antanut Minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne Poikaa kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo Hänet ilmoittaa." Matt.11:25-27

"Mutta Jeesus huusi ja sanoi: "Joka uskoo minuun, se ei usko Minuun, vaan Häneen, joka on Minut lähettänyt.

Ja joka näkee Minut, näkee Hänet, joka on Minut lähettänyt.

Minä olen tullut valkeudeksi maailmaan, ettei yksikään, joka Minuun uskoo, jäisi pimeyteen." Joh.12:44-46

"Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin Minun kauttani.

Jos te olisitte tunteneet Minut, niin te tuntisitte myös Minun Isäni; tästä lähin te tunnette Hänet, ja te olette nähneet Hänet."

Filippus sanoi Hänelle: "Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme".

Jeesus sanoi hänelle: "Niin kauan aikaa Minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne Minua, Filippus! Joka on nähnyt Minut, on nähnyt Isän;

kuinka sinä sitten sanot: 'Näytä meille Isä'?

Etkö usko, että Minä olen Isässä, ja että Isä on Minussa? Niitä sanoja, jotka Minä teille puhun, Minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka Minussa asuu, tekee teot, jotka ovat Hänen.

Uskokaa Minua, että Minä olen Isässä, ja että Isä on Minussa; mutta jos ette, niin uskokaa itse tekojen tähden." Joh.14:6-11

"Kuka ikinä kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä." 2:23

Jos ihmisellä ei ole Isää, hänellä ei myöskään voi olla yhteyttä Isän kanssa.

Tunnustaminen on kieltämisen vastakohta. Jeesuksen Herraksi tunnustaminen tarkoittaa Kristuksen kunnioittamista, palvelemista, tunnustamista, luottamista ja tottelemista. Tunnustaminen tulee olla julkista, joka ilmentää uskoa ja sitä, mitä ihmisen sydämessä on. On ainoastaan yksi tie, jota syntinen voi päästä Isän luo, nimittäin Herran Jeesuksen sovintoveren kautta.

"Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa." 1.Joh.4:15

"Sillä joka häpeää Minua ja Minun Sanojani tässä avionrikkojassa ja syntisessä sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika on häpeävä, kun Hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa." Mark.8:38

"Mutta Minä sanon teille: jokaisen, joka tunnustaa Minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika tunnustaa Jumalan enkelien edessä.

Mutta joka kieltää Minut ihmisten edessä, se kielletään Jumalan enkelien edessä." Luuk.12:8-9

"Minkä te olette alusta asti kuulleet, se pysyköön teissä. Jos teissä pysyy se, minkä olette alusta asti kuulleet, niin tekin pysytte Pojassa ja Isässä." 2:24

Jumalan Poika on totuus ja Jumalan Sana, jonka he ovat ottaneet vastaan, on totuus. Totuudessa pysyminen merkitsee pysymistä Hänessä, joka on yhtä Isän kanssa.

Tämä viittaa siihen hetkeen, jolloin he kuulivat evankeliumin ensi kerran ja apostoli kehottaa heitä pitämään sen, minkä he olivat kuulleet. Heidän tulee juurtua totuuteen, Jumalan Sanaan, jonka he olivat vastaan ottaneet. Vain tunnustamalla Jumalan Pojan pääsemme tuntemaan Isän ja mitään muuta tietä ei ole Jumalan tuntemiseen.

"Ja tämä on se lupaus, minkä Hän on meille luvannut: iankaikkinen elämä." 2:25

Apostoli korostaa väärrien opettajien ja oikeiden Jumalan lasten välistä eroa; vanhurskaat saavat iankaikkisen elämän. Eksyttäjät, vaikka he lukevat itsensä uskoviin joukkoon, heillä ei ole elämää, koska he eivät ole Hänen omiaan ja he kieltävät vielä Kristuksenkin.

Yhteys Isään ja Poikaan merkitsee iankaikkisen elämän osuutta Hänen yhteydessään. Iankaikkinen elämä alkaa jo täällä ajallisessa elämässä, kun katuva syntinen ottaa Herran Jeesuksen vastaan, ja jolla ainoalla on iankaikkisen elämän Sanat, vaikka se tässä viittaa myös tulevaisuuteen. Täydellisenä tämä ikuinen elämä kuuluukin iankaikkisuuden maailmaan, siksi meidän on tartuttava kiinni Elämän Sanaan ja sitä kohden pyrittävä.

"Kaikki, minkä Isä antaa Minulle, tulee Minun tyköni; ja sitä, joka Minun tyköni tulee, Minä en heitä ulos.

Sillä Minä olen tullut taivaasta, en tekemään omaa tahtoani, vaan Hänen

tahtonsa, joka on Minut lähettänyt.

Ja Minun lähettäjäni tahto on se, että Minä kaikista niistä, jotka Hän on Minulle antanut, en kadota yhtäkään, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä.

Sillä Minun Isäni tahto on se, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo Häneen, on iankaikkinen elämä; ja Minä herätän hänet viimeisenä päivänä." Joh.6:37-40

"Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä.

Kehoita niitä, jotka nykyisessä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoansa epävarmaan rikkauteen, vaan Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaikkea nautittavaksemme, kehoita heitä, että tekevät hyvää, hyvissä töissä rikastuvat, ovat anteliaita ja omastansa jakelevat, kooten itsellensä aarteiden, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, että saisivat todellisen elämän." 1.Tim.6:12-17-19

"Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on todistus itsessänsä; joka ei usko Jumalaa, tekee Hänet valhettelijaksi, koska hän ei usko sitä todistusta, jonka Jumala on todistanut Pojastansa.

Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on Hänen Pojassansa.

Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää.

Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan Nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä." 1.Joh.5:10-13

"Tämän minä olen kirjoittanut teille niistä, jotka teitä eksyttävät." 2:26

Tässä apostolin opetuksessa on runsaasti neuvoja ja ohjeita, kuinka seurakunta eli kaikki Herran omat voivat helposti tunnistaa tänäkin päivänä hyvin kaikki eksyttäjät. Heille on tunnusomaista ennen kaikkea valhe, eikä heissä itsessään ole mitään jumalallista totuutta.

Anti tarkoittaa vastaan ja tässä yhteydessä antikristus tarkoittaa, että se on aina ja ikuisesti totuutta vastaan ja he olivat eksyttäneet uskovia totuuden perustukselta, ja nyt heidät oli paljastettu. Antikristuksia ei koskaan pystytä paljastamaan, ellei totuus tule ilmi uskovien keskuudessa. Siksi apostoli pitää tarpeellisena kirjoittaa antikristillisiä eksyttäjiä vastaan ja auttaa uskovia eksyttämästä.

"Mutta te - teissä pysyy se voitelu, jonka olette Häneltä saaneet, ja te ette ole kenenkään opetuksen tarpeessa; vaan niinkuin Hänen voitелunsa opettaa teitä kaikessa, niin se opetus on myös totta eikä ole valhetta; ja niinkuin se on opettanut teitä, niin pysykää Hänessä." 2:27

Kristityn sota asuun kuuluvat sekä hyökkäysase että puolustusase. Jumalan Sana on Hengen miekka ja puolustusaseena tulee olla kilpi, joka on Herran Sana, ja jolla voidaan sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet.

Kaikkia eksyttäjiä vastaan uskovilla on myös suoja, jonka Jumalan papillinen voitelu heille antoi. Tämän voitелun he saivat Pyhän Hengen kautta, jonka Herra Jeesus oli luvannut opetuslapsilleen pysyväksi avuksi. Jumalan Sana ja Hengen papillinen voitelu ovat uskovan aseet harhaopettajia vastaan. Jumalan Henki avaa Sanaa ja antaa ymmärrystä ja Sanan tulee olla ohjeena, jonka mukaan kaikki hengelliset asiat ja ilmiöt tulee koetella.

"Vaan tämä on se liitto, jonka Minä teen Israelin heimon kanssa niiden päivien tultua, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän sisimpäänsä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä; ja niin Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat Minun kansani.

Silloin ei enää toinen opeta toistansa eikä veli veljeensä sanoen: 'Tuntekaa Herra'. Sillä he kaikki tuntevat Minut, pienimmästä suurimpaan, sanoo Herra; sillä Minä annan anteeksi heidän rikoksensa enkä enää muista heidän syntejensä." Jer.31:33-34

"Juudas, ei se Iskariot, sanoi hänelle: "Herra, mistä syystä sinä aiot ilmoittaa itsesi meille etkä maailmalle?"

Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa Minua, niin hän pitää Minun Sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja Me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan.

Joka ei Minua rakasta, se ei pidä Minun Sanojani; ja se Sana, jonka te kuulette, ei ole Minun, vaan Isän, joka on Minut lähettänyt.

Tämän Minä olen teille puhunut ollessani teidän tykönänne.

Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä Minun Nimessäni, Hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä Minä olen teille sanonut.

Rauhan Minä jätän teille: Minun rauhani - sen Minä annan teille. En Minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkään peljätkö." Joh.14:22-27

"Ja nyt, lapsukaiset, pysykää Hänessä, että meillä Hänen ilmestyessään olisi turva eikä meitä häpeällä karkoitettaisi pois Hänen tykönsä Hänen tulemuksessaan." 2:28

Apostoli Johannes puhuu Herran omille kuin rakastava isä lapsilleen ja tarkoittaa uskovia kaikissa heidän kasvuvaiheissa.

Ilmestyminen on Herran tulemus, kun Hän palaa takaisin noutamaan kaikkia omiaan. Hän, joka nyt on poissa, tulee henkilökohtaisesti armon kirkkaudessaan Hänen omilleen. Hän, joka nyt on näkymättömänä läsnä, näyttäytyy näkyvällä tavalla eli Hänen toinen tulemus on näkyvä.

Ihmiset tulevat kokemaan Herran Jeesuksen tulemuksen kahdella eri tavalla; toiset, joiden asiat ovat Jumalan ja ihmisten kesken kunnossa, ovat rohkealla ja turvallisella mielellä, mutta toiset joutuvat iankaikkiseen häpeään ja kadotetuiksi.

Jotkut Herran omat ja erityisesti tietyt Herran palvelijat voivat luulla pitkänkin palvelustyön johdosta, että he ovat joku erityisasemassa olevat Jumalaan nähden, mutta tulevat kerran pettymään pahasti, kun heidät tullaan karkottamaan häpeällä pois Herran edestä. Heillä on jäänyt esimerkiksi selvittämättömiä rikoksia Jumalan ja ihmisten välillä, ovat salasyneissä tai heillä on anteeksiantamattomuutta ja kuvittelevat, että koska Herra on käyttänyt minua, niin tulen varmuudella perimään kerran taivasten valtakunnan. Meillä kaikilla on sama uskon ja pelastuksen perusta ja meillä kaikilla tulisi olla samat Jumalan Sanan säännöt kilpaillessamme uskon kilparadalla. Ja jos rikomme sääntöjä, on suuri vaara, että suorituksemme tullaan kerran hylkäämään ja emme tule koskaan pääsemään perille Taivaallisen Isän kotiin.

"Jos tiedätte, että Hän on vanhurskas, niin te ymmärrätte, että myös jokainen, joka vanhurskauden tekee, on Hänestä syntynyt." 2:29

Jos Jumala on vanhurskas, niin on luonnollista, että vanhurskautta tekevät ovat syntyisin Hänestä. Lapsessa tulisi näkyä Isän luonteenlaatua, koska hän on tämän luonnosta osallinen. Uskovan vanhurskaus on Jumalalta saatua lahjavanhurskautta uudestisyntymisessä, ei siis sen syy eikä edellytys. Vanhurskaus tarkoittaa tässä asiayhteydessä uskovan mielen ja sydämen laatua ja oikeudellisuutta kaikissa sanoissa ja teoissa. Se on myös totuutta ja rakkautta.

"Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on Puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.

Ja Hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien.

Ja siitä me tiedämme Hänet tuntevamme, että pidämme Hänen käskynsä. Joka sanoo: "Minä tunnen Hänet", eikä pidä Hänen käskyjensä, se on valhetteliija, ja totuus ei ole hänessä.

Mutta joka pitää Hänen Sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut. Siitä me tiedämme, että me Hänessä olemme.

Joka sanoo Hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan, niinkuin Hän vaelsi." 1.Joh.2:1-6 Amen

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Apostoli Johanneksen 1. kirje; luku 3

Jumalan lasten tuntomerkki - rakkaus; 3:1-10
 Meidän tulee rakastaa toinen toistamme; 3:11-24

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

"Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne Häntä.

Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme Hänen kaltaisikseen, kun Hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä Hänet sellaisena, kuin Hän on.

Ja jokainen, joka panee Häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin Hän on puhdas.

Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden; ja synti on laittomuus.

Ja te tiedätte Hänen ilmestyneen ottamaan pois synnit; ja Hänessä ei ole syntiä.

Kuka ikinä Hänessä pysyy, hän ei tee syntiä; kuka ikinä syntiä tekee, hän ei ole Häntä nähnyt eikä Häntä tuntenut.

Lapsukaiset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Se, joka vanhurskauden tekee, on vanhurskas, niinkuin Hän on vanhurskas.

Joka syntiä tekee, se on *paholaisesta*, sillä *paholainen* on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että Hän tekisi tyhjäksi *paholaisen* teot.

Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä; eikä hän saata syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt.

Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä *paholaisen* lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeensä rakasta." 3:1-10

Jumalan lasten tuntomerkki - rakkaus; 3:1-6

"Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne Häntä." 3:1

Lähtökohta Jumalan lapseksi on se tosiasia, että Jumala tunnustaa ensin meidät omiksi lapsikseen. Meitä ei ainoastaan kutsuta Jumalan lapsiksi, vaan me todella olemme Hänen lapsiaan.

Minkäkaltainen - Taivaallisen Isän rakkaus on niin ihmeellistä, niin vierasta tälle maailmalle, että voidaan kysyä, mistä maasta se on peräisin? Maailma ei tunne todella Jumalaa, eikä Hänen rakkauttaan, ja siksi se ei osaa arvioida asioita iankaikkisuus näkökulmasta katsoen. Uskovien vanhurskaat teot ovat merkinä siitä, että Jumala on ottanut meidät täältä kylmästä ja rakkaudettomasta maailmasta omiksi lapsikseen. Hyvät teot eivät pelasta meitä, mutta ne osoittavat, että olemme armosta pelastettuja.

"Maailmassa Hän oli, ja maailma on Hänen kauttaan saanut syntynsä, ja maailma ei Häntä tuntenut.

Hän tuli omiensa tykö, ja Hänen omansa eivät ottaneet Häntä vastaan. Mutta kaikille, jotka ottivat Hänet vastaan, Hän antoi Voiman tulla

Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat Hänen Nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä, eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta." Joh.1:10-13

"Vanhurskas Isä, maailma ei ole Sinua tuntenut, mutta Minä tunnen Sinut, ja nämä ovat tulleet tuntemaan, että Sinä olet Minut lähettänyt. Ja Minä olen tehnyt Sinun Nimesi heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, jolla Sinä olet Minua rakastanut, olisi heissä ja Minä olisin heissä." Joh.17:25-26

"Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme Hänen kaltaisikseen, kun Hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä Hänet sellaisena, kuin Hän on." 3:2 Jumalan muuttava armo on ilmestynyt kaikille uskoville ja Hän tahtoo muuttaa meidät Hänen Poikansa kaltaisiksi. Kun Herra Jeesus oli täällä maan päällä, niin Hän kaikessa täytti Taivaallisen tahdon, ja oli kaikessa kuuliainen ja täytti puolestamme koko Jumalan lain vaatimukset, rikkomatta yhdessäkään kohtaan lakia. Toiseksi Hän on kirjoittanut jokaisen uskovan sydämeen ja mieleen lain, jonka mukaan Hän meitä alkaa muuttaa, niin että me rakkaudesta Jumalaan alamme noudattamaan Hänen käskyjensä ja säädöksiensä. "Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan." Matt.5:8

Jumala alkaa siis uskovan hengestä työnsä ja se uudistuu päivä päivältä ja vahvistuu Jumalan armossa. Toiseksi Hän alkaa puhdistaa sieluumme totuuden Sanalla kuuliaiseksi ja ruumiille on annettu säädös kuolemaan ja kerran katoamaan. Meidän henkemme ei koskaan vanhene, kun se saavuttaa täysi-ikäisyyden noin 33 ½ vuotta ja sen vanhemmaksi se ei koskaan tule. Taivaassa ei siis ole vanhenemissädöstä, vaan se on säädetty ajalliseen elämään, siellä ollaan niin kuin enkelit. Jos emme vielä tiedä kaikkea ihmisen hengestä ja sielustakaan, niin kovin vähän hengellisestä uudesta, kirkastetusta ruumista, emmekä kykene langenneella ymmärryksellämme ymmärtämään, millainen se todellisuudessa on. Mutta yhden asian me tiedämme, näemme Herran Jeesuksen ja Hänet nähdessämme me muutumme. Olemme siis vielä matkalla sitä kohti, mitä meistä lopulta tulee.

"Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin. Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten ilmestymistä.

Sillä luomakunta on alistettu katoavaisuuden alle - ei omasta tahdostaan, vaan alistajan - kuitenkin toivon varaan, koska itse luomakuntakin on tuleva vapautetuksi turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen.

Sillä me tiedämme, että koko luomakunta yhdessä huokaa ja on synnytystuskissa hamaan tähän asti; eikä ainoastaan se, vaan myös me, joilla on Hengen esikoislahja, mekin huokaamme sisimmässämme, odottaen lapseksi-ottamista, meidän ruumiimme lunastusta." Room.8:18-23

"Mutta tämän minä sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta. Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku, mutta kaikki me muutumme, yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soidessa; sillä pasuuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme.

Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen.

Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se Sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on nielty ja voitto saatu." 1.Kor.15:50-54

"Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi, joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä Voimallaan, jolla Hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi." Fil.3:20-21
 "Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkettynä Kristuksen kanssa Jumalassa; kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin Hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa." Kol.3:3-4

"Ja jokainen, joka panee Häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin Hän on puhdas." 3:3

Se, että olemme Jumalan lapsia, takaa meille turvatun ja varman tulevaisuuden. Ja koska olemme Jumalan lapsia, meillä on jatkuvasti kaikki ne mahdollisuudet, joita tämä lapseus tuo mukanaan. Siksi toivo on vahva yllyke puhtaaseen elämään, eikä kristillinen toivo voi mitenkään viihtyä moraalisisessa leväperäisyydessä. Uskovan todellinen puhdistuminen tulee ymmärtää sen totuuden valossa, että Herran Jeesuksen veri puhdistaa kaikesta synnistä.

"Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa." 2.Kor.7:1

"Niinkuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana elitte, vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi.

Sillä kirjoitettu on: "Olkaa pyhät, sillä Minä olen pyhä". 1.Piet.1:14-15

"Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden; ja synti on laittomuus." 3:4

Jokainen - Toinen puhdistaa itsensä ja antaa Jumalan armon vaikuttaa itsessään tekemällä sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta. Toinen taas jatkaa synnin ja laittomuuden tekemistä, vaikka se on Jumalalle vastenmielistä. Toinen on Jumalan oma ja toinen pimeyden lapsi.

"Kaikki vääryys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi. Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestensä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha. Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa. Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen Totisen; ja me olemme siinä Totisessa, Hänen Pojassansa, Kristuksessa Jeesuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä." 1.Joh.5:17-20

"Ja te tiedätte Hänen ilmestyneen ottamaan pois synnit; ja Hänessä ei ole syntiä." 3:5

Katso, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnin!" Joh.1:29
 Hän oli kaikkien Vanhan Testamentin urien lopullinen täyttymys ja Hän yhdellä ainoalla uhrilla on täydelliseksi tehnyt ne, jotka pyhitetään. Hän oli synnitön, viaton, puhdas ja täydellinen Jumalan uhri, ja siksi Hänellä on valta poistaa uhrillaan synnit.

Vanhan Testamentin uhrit ainoastaan peittivät kansan synnit, mutta uuden liiton sovintoveri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Synnit kuvaavat niitä lukuisia tekoja, joissa ihmiskunnan syntisyys ilmenee.

"Mutta totisesti, meidän sairautemme Hän kantoi, meidän kipumme Hän säilytti päällensä. Me pidimme Häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja Hänen haavainsa kautta me olemme paratut. Me vaelsimme kaikki eksyksissä niinkuin lampaat, kukin meistä poikkesi omalle tielle. Mutta Herra heitti Hänen päällensä kaikkien meidän syntivelkamme.

Häntä piinattiin, ja Hän alistui siihen eikä suutansa avannut; niinkuin karitsa, joka teuraaksi viedään, niinkuin lamma, joka on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei Hän suutansa avannut. Ahdistettuna ja tuomittuna Hänet otettiin pois, mutta kuka Hänen polvikunnastaan sitä ajatteli? Sillä Hänet temmattiin pois elävien maasta; minun kansani rikkomuksen tähden kohtasi rangaistus Häntä. Hänelle annettiin hauta jumalattomain joukossa; mutta rikkaan tykö Hän tuli kuoltuansa, sillä Hän ei ollut vääryyttä tehnyt eikä petosta ollut Hänen suussansa." Jes.53:4-9

"Kuka ikinä Hänessä pysyy, hän ei tee syntiä; kuka ikinä syntiä tekee, hän ei ole Häntä nähnyt eikä Häntä tuntenut." 3:6
Se, joka on oppinut tuntemaan Herraa Jeesusta, ei jatka enää synnissä elämistä. Kristuksessa pysyminen merkitsee yhteyttä Jumalan kanssa, ja se saa aikaan halun noudattaa Jumalan tahtoa. Kristuksessa pysyminen ja samalla edelleen synnissä eläminen on aivan mahdotonta. Yksi ainoa synnin teko jo sotii Kristuksessa pysymistä vastaan, mutta apostoli tarkoittaa tässä mielenlaatua ja asennetta, ei yksittäisiä tekoja, joista hän oli opettanut jo luvussa 1 lopussa.

"Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on Puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. Ja Hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien. Ja siitä me tiedämme Hänet tuntevamme, että pidämme Hänen käskynsä. Joka sanoo: "Minä tunnen Hänet", eikä pidä Hänen käskyjensä, se on valhettelija, ja totuus ei ole hänessä. Mutta joka pitää Hänen Sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut. Siitä me tiedämme, että me Hänessä olemme. Joka sanoo Hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan, niinkuin Hän vaelsi." 1.Joh.2:1-6

"Lapsukaiset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Se, joka vanhurskauden tekee, on vanhurskas, niinkuin Hän on vanhurskas." 3:7
Apostoli Johannes varoittaa tässä Raamatun paikassa edelleen antikristuksesta eli totuuden vastaisesta opista, joka ilmenee siten, että sillä ei ole edellä ilmoitettujen jakeiden perusteella itsessään Jumalan rakkautta ja totuutta, ja tässä että sillä ei ole vanhurskauden tekoja. Apostoli Paavalikin varoitti hyvin voimakkaasti antikristuksesta ja Bileamin opista, joka oli jo hänen aikanaan vaikuttamassa ja yritti

tunkeutua väärällä opilla seurakuntaan sisältäpäin Rooman vainojen keskellä.

Vanhassa Testamentissa kerrotaan kuinka midianilaisten kuningas Baalak kutsui Bileamin kiroamaan Israelia, joka oli matkalla kohti sille luvattua maata. Bileam kuitenkin siunasi Israelin, sillä kirous Jumalan liittolaista vastaan olisi ollut tehoton. Suuren palkkion houkuttelemana Bileam kuitenkin neuvoi, miten Israel voitaisiin kirotta: Se oli ensin houkuteltava syntiin, jolloin Jumala joutuisi rankaisemaan Israelia liiton rikkomisesta.

Bileamin opin keskeinen ajatus on houkutella Israel harjoittamaan hengellistä ja fyysistä huoruutta. Vanha Testamentti kertoo, miten Israel silloin selvisi tilanteesta. Uuden liiton aikana Jumalan kansan vihollinen on usein käyttänyt samaa taktiikkaa ja nykyisin Bileamin ja Nikolaiittain oppi on vihollisen pääasiallinen toimintamalli.

Vaikka Bileam kuoli, elää hänen oppinsa edelleen, sillä se on sekä ihmisten että paholaisen makuun. On niin kovin inhimillistä syyttää Jumalaa siitä, mitä synti ihmiselle aiheuttaa.

Uudessa Testamentissa Bileamista puhutaan kolme kertaa. Apostoli Pietari käyttää termiä "Bileamin, Beorin pojan tie", Jaakob termiä "Bileamin eksytys" ja Ilmestyskirjassa puhutaan Bileamin opista, joka yhdistetään nikolaiittain tekoihin, joista tässä on juuri kysymys eli vanhurskauden teot puuttuvat.

Kysymys on siis Raamatun vastaisesta opista, johon liittyy sekä fyysinen haureus ja huoruus, että hengellinen haureus ja huoruus. Haureus siinä merkityksessä tarkoittaa Herran käskyjen murentamista ja huoruus rakkauden totuudelle uskottomuutta.

"Lapsukaiset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Se, joka vanhurskauden tekee, on vanhurskas, niinkuin Hän on vanhurskas." 3:7

Tämä on siis hyvin vakava varoitus lopunajan uskoville Nikolaiittain opista ja Bileamin eksytyksestä, jonka mukaan pyhitys ja siveetön elämä olisi mahdollista sovittaa yhteen. Bileamin eksytys on lyhyesti se, että ei vaelleta totuuden tietä, suoraa tietä, eikä vanhurskauden tietä. On siis mahdollista teeskennellä hengellistä elämää ja elää samanaikaisesti jatkuvassa synninteossa ja epäuskossa.

Se, joka tekee vanhurskaita tekoja, osoittaa olevansa yhtä vanhurskaan Jumalan kanssa. Meidän tulee siis julistaa vanhurskauden Sanaa, Elämän Sanaa ja kehottaa ihmisiä ottamaan se vastaan ja sitten täyttämään Herran Jeesuksen esimerkin mukaisesti kaikki vanhurskaus ja seurata Elämän Sanaa kaidalla elämän polulla, ja Herra tuntee vanhurskasteen tien, mutta jumalattomien tie hukkuu. Ps.1:6

Vanhurskaus on yksi kahdestatoista hengen hedelmästä, jotka ovat: rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen, vanhurskaus, totuus ja pyhitys.

Gal.5:22; Ef.5:9; Room.6:22

"Se, joka vanhurskauden tekee, on vanhurskas, niinkuin Hän on vanhurskas."

"Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä paholaisen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta." jae 10

"Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.

Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita?

Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä.

Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä.

Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.

Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään." Matt.7:13-20

"Älköön kukaan pettäkö teitä tyhjillä puheilla, sillä semmoisten tähden kohtaa Jumalan viha tottelemattomuuden lapsia; älkää siis olko niihin osallisia heidän kanssaan.

Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina - sillä kaikkalainen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä - ja tutkikaa, mikä on otollista Herralle; älköönkä teillä olko mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan päinvastoin nuhdelkaakin niistä.

Sillä häpeällistä on jo sanoakin, mitä he salassa tekevät; mutta tämä kaikki tulee ilmi, kun valkeus sen paljastaa, sillä kaikki, mikä tulee ilmi, on valkeutta.

Sentähden sanotaan: "Heräjä sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!"

Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte: ei niinkuin tyhmit, vaan niinkuin viisaat, ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha." Ef.5:6-16

"Joka syntiä tekee, se on *paholaisesta*, sillä *paholainen* on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että Hän tekisi tyhjäksi *paholaisen* teot." 3:8

Jumalan ja Hänen lastensa välisen jumalallisen suhteen vastakohtana on paholaisen ja ihmisen yhteys. Paholainen ei tienkään ole kenenkään elämän alku, koska hänellä ei ole elämää, mutta on synnin alkulähde. Sen tähden syntistä elämää viettävä on aina yhteydessä pimeyden kanssa enemmän tai vähemmän.

Ja synti sai alkunsa, kun saatana teki ensimmäisen kerran syntiä.

Jumalan Poika tuli uudistamaan sen, minkä saatana oli turmellut.

Voitollaan Golgatan keskimmäisellä ristillä Hän mursi saatanan koko vallan ja asetti kaikki pimeyden joukot häpeän alaisiksi.

Tämä ei kuitenkaan merkitse sitä, että koko ihmiskunta olisi sen perusteella synninvaikutuksista vapaa.

Saatana hallitsee pahan vallassa olevaa langennutta maailmaa ja ihmiskuntaa. Raamatun alkulehdiltä käy ilmi, kuinka sielunvihollinen käärmeen hahmossa tuli alkuparatiisiin ja sai langetettua Eevan ja Adamin. Ensimmäisen ihmisen kautta paholainen sai otteen maailman hallinnasta, sillä paholaisen valta toimii tottelemattomuuden lapsissa.

Kaikki, jotka eivät ole kuuliaisista Jumalalle, kuuluvat paholaisen valtapiiriin, vaikka olisivat kuinka sivistyneitä ja hyväkäyttöisiä ulospäin. Ja koska valtaosa ihmiskuntaa on kapinassa Jumalaa vastaan, on paholainen saanut suuren vallan joukkoineen tässä maailmassa vain tiettyyn aikaan saakka.

Lopunaikana paholaisen toiminta tulee kiihtymään jopa äärimmäiseen raivoon saakka, koska se tietää, että sillä on vain vähän aikaa jäljellä ennen kuin se joutuu vankeuteen ja ikuiseen kadotukseen.

"Ja Herra Jumala sanoi käärmeelle: "Koska tämän teit, kirottu ole sinä kaikkien karjaeläinten ja kaikkien metsän eläinten joukossa. Vatsallasi sinun pitää käymän ja tomua syömän koko elinaikasi. Ja Minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän." 1.Moos.3:14-15

"He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Aabraham on meidän isämme". Jeesus sanoi heille: "Jos olisitte Aabrahamin lapsia, niin te tekisitte Aabrahamin tekoja. Mutta nyt te tavoittelette Minua tappaaksenne, miestä, joka on puhunut teille totuuden, jonka Hän on kuullut Jumalalta. Niin ei Aabraham tehnyt. Te teette isänne tekoja." He sanoivat hänelle: "Me emme ole aviorikoksesta syntyneitä; meillä on yksi Isä, Jumala". Jeesus sanoi heille: "Jos Jumala olisi teidän Isänne, niin te rakastaisitte Minua, sillä Minä olen Jumalasta lähtenyt ja tullut; en Minä ole itsestäni tullut, vaan Hän on minut lähettänyt.

Minkätähden te ette ymmärrä Minun puhettani? Sentähden, että te ette kärsi kuulla Minun Sanaani. Te olette isästä *paholaisesta*, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä. Mutta Minua te ette usko, sentähden että Minä sanon totuuden. Kuka teistä voi näyttää minut syypääksi syntiin? Jos Minä totuutta puhun, miksi ette Minua usko? Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan Sanat. Sentähden te ette kuule, koska ette ole Jumalasta." Joh.8:39-47

"Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä; eikä hän saata syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt." 3:9

Jumalasta syntyneen on mieletonnä ja mahdotonta elää jatkuvassa synnissä. Tässä tarkoitetaan synnin tekemistä jatkuvana tapana. Synnissä elävä osoittaa, ettei hänessä ole Kristuksen elämää. Sanonta eikä hän saata syntiä tehdä ei tarkoita yksittäisiä synnin tekoja, vaan synnissä elämistä. Sellainen ei ole ainoastaan moraalista järjettömyyttä ja hulluutta, vaan sula mahdottomuus sen elämän vuoksi, joka on tullut uskovan osaksi.

Jumalan siemen on Jumalan Sana ja Jumalan Henki tekee työtään ihmisen sydämessä Sanan kautta.

"Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljesrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydäimestä, te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän Sanan kautta." 1.Piet.1:22-23

"Kaikki vääryys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi. Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestensä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha. Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa. Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen Totisen; ja me olemme siinä Totisessa, Hänen Pojassansa, Kristuksessa Jeesuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä. Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia." 1.Joh.5:17-21

"Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä paholaisen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta." 3:10

Apostoli Johannes esittää uskoville hyvin helposti ymmärrettävän todisteen. Hän mainitsee erään vanhurskauden ilmenemismuodon, joka itse asiassa on kaiken muun perusta, nimittäin veljesrakkauden.

Edellisessä jakeessa apostoli mainitsi, mikä on Jumalan lapsille ominaista. Tässä jakeessa hän paljastaa myös paholaisen lapset ja ero tulee selvästi esiin. Elämäntapa osoittaa, onko ihminen Jumalan vai paholaisen lapsi.

"Älkää olko kenellekään mitään velkaa, muuta kuin että toisianne rakastatte; sillä joka toistansa rakastaa, se on lain täyttänyt. Sillä nämä: "Älä tee huorin, älä tapa, älä varasta, älä himoitse", ja mikä muu käsky tahansa, ne sisältyvät kaikki tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi".

Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Sentähden on rakkaus lain täyttämys." Room.13:8-10

"Jos tiedätte, että Hän on vanhurskas, niin te ymmärrätte, että myös jokainen, joka vanhurskauden tekee, on Hänestä syntynyt." 1.Joh.2:29

"Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus." 1.Joh.4:8

Meidän tulee rakastaa toinen toistamme; 3:11-24

"Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme, eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä. Ja minkätähden hän tappoi hänet? Sentähden, että hänen tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä teot vanhurskaat.

Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa.

Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa.

Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi. Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että Hän antoi Henkensä meidän edestämme; meidänkin tulee antaa henkemme veljiemme edestä.

"Jos nyt jollakin on tämän maailman hyvyttä ja hän näkee veljensä olevan puutteessa, mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus saattaa pysyä hänessä?

Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa.

Siitä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me saatamme Hänen edessään rauhoittaa sydämemme sillä, että jos sydämemme syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki.

Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on uskallus Jumalaan, ja mitä ikinä anomme, sen me Häneltä saamme, koska pidämme Hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on Hänelle otollista.

Ja tämä on Hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen Nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niinkuin Hän on meille käskyn antanut.

Ja joka pitää Hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme Hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka Hän on meille antanut." 3:11-24

"Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme, eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä. Ja minkätähden hän tappoi hänet? Sentähden, että hänen tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä teot vanhurskaat." 3:11-12

Emme voi odottaa osaksemme rakkautta maailman taholta, mutta uskovien parissa ja seurakunnassa keskinäisen rakkauden tulee vallita. Ja tätä apostoli Johannes on tässä kirjeessä teroittanut heille yhä uudelleen ja uudelleen käyttäen rabbiinista alleviivaustapaa.

Evankeliumi ei ainoastaan pelasta, vaan se myös yhdistää kaikki uskovat yhdeksi Kristuksen ruumiiksi, Jumalan seurakunnaksi. Jumalan rakkaus sisältää kaikki hengen hedelmät ja se täyttää Jumalan lain.

"Uuden käskyn Minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin Minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät Minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus." Joh.13:34-35

Apostoli tuo esimerkin Raamatun ensimmäisestä veljesvihasta, Kainin, joka ei rakastanut veljeään, vaan tappoi nuoremman veljensä vanhurskauden tähden, koska Aabel oli saanut Jumalalta todistuksen vanhurskaudestaan. Pahat teot ilmentävät luonnetta, joka nauttii siitä, mikä on paha. Vanhurskaus ärsyttää aina sellaisia ihmisiä, jotka iloitsevat pahasta ja vääryydestä. Teot osoittavat, kenelle ihminen kuuluu ja kehen hän on sitoutunut. Kain osoitti vihallaan ja teollaan yhteyden pahan kanssa surmaamalla veljensä, mille ei ollut mitään oikeudellista perustetta. "Uskon kautta uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan; ja uskonsa kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu." Hebr.11:4

"Ja jonkun ajan kuluttua tapahtui, että Kain toi maan hedelmistä uhrilahjan Herralle; ja myöskin Aabel toi uhrilahjan laumansa esikoisista, niiden rasvoista. Ja Herra katsoi Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen; mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen Hän ei katsonut. Silloin Kain vihastui kovin, ja hänen hahmonsä synkistyi. Ja Herra sanoi Kainille: "Miksi olet vihastunut, ja miksi hahmosi synkistyy? Eikö niin: jos teet hyvin, voit kohottaa katseesi; mutta jos et hyvin tee, niin väijyy synti ovella, ja sen halu on sinuun, mutta hallitse sinä sitä!"

Ja Kain sanoi veljellensä Aabelille: "Menkäämme kedolle". Ja heidän kedolla ollessansa Kain karkasi veljensä Aabelin kimppuun ja tappoi hänet." 1.Moos.4:3-8

"Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa." 3:13

Kun ihminen tulee elävään uskoon hyvin syvältä ja hän pelastuu ja Jumalan vanhurskauttaa hänet, niin maailma alkaa vihaa häntä, koska hän on vanhurskas. Paholainen käyttää vihansa välikappaleenaan sellaisia Kainin kaltaisia, jotka vihaavat ja tämä alkoi siis jo Kainin päivistä ja jatkuu siihen saakka, kun synnin aika päättyy lopullisesti ja on viimeinen tuomio.

Ja koska maailma on sitä mitä se on, se tulee aina vihaamaan vanhurskautta ja vanhurskaita Herran omia. Herra Jeesus on sanonut tämän hyvin selvästi ja suoraan ja siksi tätä vihaa ei ole tarpeen hämmästellä. Apostoli sisällyttää käsitteeseen maailma kaikki antikristukset, jotka erityisesti yrittävät rikkoa uskovien ja seurakunnan yhteyttä.

"Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.

Autuaita olette te, kun ihmiset Minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä." Matt.5:10-12

"Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut Minua ennen kuin teitä.

Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan Minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa.

Muistakaa se Sana, jonka Minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi'. Jos he ovat Minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin Minun Sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne.

Mutta kaiken tämän he tekevät teille Minun Nimeni tähden, koska he eivät tunne Häntä, joka on Minut lähettänyt.

Jos Minä en olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt heillä ei ole, millä syntiänsä puolustaisivat.

Joka vihaa Minua, se vihaa myös Minun Isääni.

Jos Minä en olisi tehnyt heidän keskuudessaan niitä tekoja, joita ei kukaan muu ole tehnyt, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt he ovat nähneet ja ovat vihanneet sekä Minua että Minun Isääni.

Mutta se Sana oli käyvä toteen, joka on kirjoitettuna heidän laissaan: 'He ovat vihanneet Minua syyttä'." Joh.15:18-25

"Minä olen antanut heille Sinun Sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niinkuin en Minäkään maailmasta ole.

En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että Sinä varjelisit heidät pahasta.

He eivät ole maailmasta, niinkuin en Minäkään maailmasta ole.

Pyhitä heidät totuudessa; Sinun Sanasi on totuus." Joh.17:14-17

"Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa." 3:14

Vihatsoon maailma - me rakastamme! Rakkaus veljiä kohtaan antaa myös tietoisuuden siitä, että meillä on iankaikkinen elämä, koska olemme vastaan ottaneet Elämän Sanan.

Me tiedämme - apostoli Johannes samaistuu uskoviin tässä vakuutuksessa. Kristityksi tuleminen ei merkitse enempää eikä vähempää, kuin ylösnousemusta ja heräämistä kuolemasta elämään Jumalan yhteydessä.

Hengen hedelmä on rakkaus, joka pitää sisällään kaikki muut rakkauden ominaisuudet ja on niistä siksi ensimmäisenä mainittu. Rakkaus on suurempi, kuin usko ja toivo ja ilman sitä emme ole mitään ja on kaiken opin yläpuolella suurin niistä.

Rakkaus on myös uskovien merkki, josta tunnustetaan todellinen Herran Jeesuksen opetuslapsi. Ja ne, jotka eivät rakasta, ovat vielä pimeydessä.

"Älä vihaa veljeäsi sydämessäsi, vaan nuhtelee lähimmäistäsi, ettet joutuisi hänen tähtensä syynalaiseksi.

Älä kosta äläkä pidä vihaa kansasi lapsia vastaan, vaan rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi. Minä olen Herra." 3.Moos.19:17-18

"Joka sanoo valkeudessa olevansa, mutta vihaa veljeänsä, se on yhä vielä pimeydessä.

Joka rakastaa veljeänsä, se pysyy valkeudessa, ja hänessä ei ole pahennusta.

Mutta joka vihaa veljeänsä, se on pimeydessä ja vaeltaa pimeydessä, eikä hän tiedä, mihin menee; sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä."

1.Joh.2:9-11

"Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi." 3:15

Suomen rikoslaki määrittelee luvussa 21 murhan ja sen seuraamukset; Jos tappo tehdään 1) vakaasti harkiten, 2) erityisen raa`alla tavalla, 3) vakavaa yleistä varaa aiheuttaen tai 4) tappamalla virkamies hänen ollessaan virkansa puolesta ylläpitämässä järjestystä tai turvallisuutta taikka virkatoimen vuoksi ja jos rikos myös kokonaisuutena arvostellen on törkeä, rikoksentehtijä on tuomittava murhasta vankeuteen elinajaksi. Yritys on rangaistava - epäonnistunut murha on murhan yritys. Itsensä tappaminen on aina periaatteessa murha, itsemurha.

Raamatussa viha on murhaamista, sillä ihminen toivoo kuolemaa vihamiehelleen, lähimmäiselleen. Tarkoitus on siis jo olemassa, vaikka tekoa ei suoritettaisikaan, ja Jumala tuomitsee vaikuttimenkin. Apostoli ei tarkoita sitä, ettei murhaajalla olisi mahdollisuutta tehdä parannusta ja pelastua. Hän sanoo yleisesti, ettei yhdelläkään murhaajalla ole osuutta iankaikkiseen elämään. Ja koska asia on näin, niin veljeään vihaavalla ei ole iankaikkista elämää, koska vihaaminen on yhtä vakava rikkomus kuin murhaaminen, sillä viha on murhaamista. Rakkaus ja viha ovat toisensa poissulkevia, samoin kuin valkeus ja pimeys, elämä ja kuolema tai totuus ja valhe. Rakkauden puuttuminen on osoitus hengellisestä kuolemasta eli erosta Jumalasta.

"Te olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä tapa', ja: 'Joka tappaa, se on ansainnut oikeuden tuomion'.

Mutta Minä sanon teille: jokainen, joka syyttä vihastuu veljeänsä, on ansainnut oikeuden tuomion; ja joka sanoo veljelleen: 'Sinä tyhjänpäiväinen', on ansainnut suuren neuvoston tuomion; ja joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen.

Sentähden, jos tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa, ja tule sitten uhraamaan lahjasi.

Suostu pian sopimaan riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin vielä olet

hänen kanssaan tiellä, ettei riitapuolesi vetäisi sinua Tuomarin eteen ja Tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja ettei sinua pantaisi vankeuteen.

Totisesti Minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennenkuin maksat viimeisenkin rovon." Matt.5:22-26

Murha

Syntiinlankeemuksen ensimmäisiä kauheita seurauksia suhteessa lähimmäiseen oli veljesmurha. Harkittua murhaa pidetään ylisestikin suurena syntinä, joka pakottaa Jumalan puuttumaan asioihin. Jumala itse vaatii murhaajan veren. Jumalan tuomion täytäntöönpano on jätetty ihmisten käsiin ja vaikuttimina tähän Jumalan ankaruuteen on ihmisen korkea arvo ja päämäärä. Hän tahtoo suojella ihmistä opettamalla kunnioittamaan hänen henkeään.

Jos vahingossa tapahtui tappo, niin hän pystyi pakenemaan turvakaupunkiin ja siellä hänen tuli olla siihen asti, kunnes ylipappi oli kuollut ja vaihtunut, mutta tämä etuoikeus ei koskenut tahallista tappoa. Silloin ei edes alttari voinut olla turvapaikka, eikä lunnailakaan voinut pelastaa tappajan henkeä.

Jos murha jätettiin rankaisematta, tuli maa syylliseksi ja saastutetuksi. Tuomarin tuli käsitellä asia vanhurskaasti ja oikein kahden tai kolmen todistajan nojalla asia tutkittuaan tarkasti. Siitä oli laissa säädetty kuoleman rangaistus, jonka pani täytäntöön verenkostaja. (4.Moos.35:19) Murhan alkuunpanija on aina saatana, joka on ollut murhaaja alusta asti. Murha lähtee ihmisen syntisestä ja pahasta sydäimestä ja laki on olemassa myös murhaajalle. Murha saastuttaa ihmisen sydämen, kädet ja kansan ja maan.

"Joka lyö ihmistä, niin että tämä kuolee, se rangaistakoon kuolemalla. Mutta jos hän ei ole tehnyt sitä murha-aikeessa, vaan Jumala on sallinut sen vahingon tapahtua hänen kätensä kautta, niin Minä määrään sinulle paikan, johon hän voi paeta.

Mutta jos joku menettelee niin rikollisesti lähimmäistensä kohtaan, että tappaa hänet kavalasti, on sinun otettava hänet Minun alttarinikin luota surmattavaksi." 2.Moos.21:12-14

"Mutta jos joku vahingossa, vaan ei vihassa, satuttaa toista tai heittää häntä jollakin esineellä, millä hyvänsä, ilman murhaamisen tarkoitusta, tahi jos hän kivellä, jolla voi lyödä kuoliaaksi, huomaamattansa satuttaa toista, niin että tämä kuolee, eikä hän ollut hänen vihamiehensä, eikä tarkoittanut häntä vahingoittaa, niin seurakunta ratkaiskoon tappajan ja verenkostajan välin näiden säädösten mukaan.

Ja seurakunta päästäköön tappajan verenkostajan kädestä, ja seurakunta antakoon hänen palata turvakaupunkiin, johon hän oli paennut, ja siellä hän asukoon pyhällä öljyllä voidellun ylimmäisen papin kuolemaan asti."

"Jos joku lyö toisen kuoliaaksi, surmattakoon tappaja todistajien antaman todistuksen nojalla; mutta yhden todistajan todistuksen nojalla älköön ketään kuolemalla rangaistako.

Älkää ottako lunastusmaksua sellaisen tappajan hengestä, joka on tehnyt hengenrikkoksen, vaan rangaistakoon hänet kuolemalla."

4.Moos.35:22-25,30-31

"Sillä sydämeistä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaukset. Nämä ihmisen saastuttavat; mutta pesemättömin käsin syöminen ei saastuta ihmistä." Matt.15:19-20

"Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijäin ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valhettelijain osa on oleva siinä järjessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema." Ilm.21:8

"Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että Hän antoi Henkensä meidän edestämme; meidänkin tulee antaa henkemme veljiemme edestä." 3:16 Jumalan kaikkein suurin rakkauden osoitus on, kun Hän antoi ainokaisen Poikansa, ja joka kuoli jokaisen syntisen puolesta ja sen suurempaa todistusta Jumalan rakkaudesta ei voi olla.

Tämä on sitä rakkautta, jonka tulee olla Jumalan lasten tuntomerkkinä, että kaikki tuntisivat heidät Herran Jeesuksen opetuslapsiksi. Uskova on todellakin kokenut mitä rakkaus on, kun Hän kuoli minun edestäni! Edellisissä jakeissa viha ilmeni Kainin veljesmurhana, kun taas rakkaus ilmeni Kristuksen uhrikuolemana meidän kaikkien puolesta. Me emme voi antaa sijaisuhria toistemme puolesta, mutta Herran Jeesuksen teko asetettiin uskovan mittapuuksi rakkauden osoittamisesta, sillä sen suurempaa rakkautta ei ole kuin antaa henkensä veljensä edestä.

"Sillä meidän vielä ollessamme heikot kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien edestä.

Tuskinpa kukaan käy kuolemaan jonkun vanhurskaan edestä; hyvän edestä joku mahdollisesti uskaltaa kuolla.

Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.

Paljoa ennemmin me siis nyt, kun olemme vanhurskautetut Hänen veressään, pelastumme Hänen kauttansa vihasta.

Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi Hänen kanssaan Hänen Poikansa kuoleman kautta, paljoa ennemmin me pelastumme Hänen elämänsä kautta nyt, kun olemme sovitetut; emmekä ainoastaan sovitetut, vaan vieläpä on Jumala meidän kerskauksemme meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta me nyt olemme sovituksen saaneet." Room.5:6-11

Armon meri

Meitä ympäröi suuri armon meri, Jumalan sydän, anteliaisuuden meri.

Jumalan suuri sydän on auennut pakanoillekin.

Hän on avannut meille armon oven - Herran Jeesuksen.

"Jos nyt jollakin on tämän maailman hyvyttä ja hän näkee veljensä olevan puutteessa, mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus saattaa pysyä hänessä?" 3:17

Jumala on avannut molemmat kädet antamaan armoaan ja anteeksiantamusta sitä tarvitsevalle. Siksi meidänkin tulee avata sydämemme, ei siis pelkkää kukkaroa, antamaan armosta rakkautemme pyhitetty uhri lähimmäisellemme, joka tarvitsee puutteeseensa. Raamattu lupaa, että vanhurskaan ei tarvitse leipäänsä kerjätä, vaan Herra pitää omistaan huolen, eikä jätä lapsiaan ruokkimatta.

Teksti ei mainitse kukkaroa, vaan sydämen, mutta meidän tulee hankkia kulumattomat kukkarot ja koota aarteita taivaaseen. Eräs näistä on nimenomaan köyhien pyhien avustaminen.

Aito rakkaus näkyy myös rakkauden ja laupeuden tekoina.

"Joka seitsemäs vuosi pane toimeen vapautus.

Ja näin on vapautuksesta määrätty: jokainen saamamies luopukoon siitä, minkä hän on lähimmäiselleen lainannut, älköönkä velkoko lähimmäistensä ja veljeensä, sillä silloin on Herran kunniaksi vapautus julistettu. Vierasta saat velkoa, mutta luovu siitä, mitä sinulla on saamista veljeltäsi.

Tosin ei köyhää sinun keskuudessasi tulisi ollakaan, sillä Herra on runsaasti siunaava sinua siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi ja jonka saat ottaa omaksesi, jos vain kuulet Herran, sinun Jumalasi ääntä ja tarkoin noudatat kaikkia näitä käskyjä, jotka Minä tänä päivänä sinulle annan.

Sillä Herra, sinun Jumalasi, on siunaava sinua, niinkuin Hän on sinulle puhunut; ja sinä lainaat monelle kansalle, mutta sinun ei tarvitse lainaa ottaa, ja sinä vallitset monia kansoja, mutta he eivät vallitse sinua.

Jos sinun keskuudessasi on joku köyhä, joku veljesi jossakin porttiasi sisäpuolella siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa, niin älä kovenna sydäntäsi äläkä sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi, vaan avaa auliisti kätesi hänelle ja lainaa mielelläsi, mitä hän puutteessansa tarvitsee.

Varo, ettei sydämessäsi synny tämä paha ajatus: 'Seitsemäs vuosi, vapautusvuosi, on lähellä', ja ettet sen tähden katso karsaasti köyhää veljeäsi etkä anna hänelle mitään. Jos hän silloin huutaa sinun tähtesi Herran puoleen, niin sinä joudut syyhyn.

Anna mielelläsi hänelle, älköönkä sydämesi olko vastahakoinen antaessasi, sillä lahjasi tähden on Herra, sinun Jumalasi, siunaava sinua kaikissa töissäsi, kaikessa, mihin ryhdyt.

Koska köyhiä ei koskaan puutu maasta, sentähden käsken Minä sinua näin: Avaa auliisti kätesi veljellesi, kurjalle ja köyhälle, joita sinun maassasi on." 5.Moos.15:1-11

"Laupeus ja uskollisuus älkööt hyljätkö sinua. Sido ne kaulaasi, kirjoita ne sydämesi tauluun, niin saat armon ja hyvän ymmärryksen Jumalan ja ihmisten silmien edessä.

Älä kiellä tarvitsevalta hyvää, milloin sitä tehdä voit.

Älä sano lähimmäisesi: "Mene nyt ja tule toiste, huomenna minä annan", kun sinulla kuitenkin on." Snl.3:3-4,27-28

"Joka vaivaista armahtaa, se lainaa Herralle, ja Hän maksaa jälleen hänen hyvän tekonsa." Snl.19:17

"Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kaikeksi usko voi häntä pelastaa?

Jos veli tai sisar on alaston ja jokapäiväistä ravintoa vailla ja joku teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa, lämmitelkää ja ravitkaa itsenne", mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, niin mitä hyötyä siitä on?" Jaak.2:14-16

"Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa." 3:18

Apostoli asettaa tässä vastakkain aidon ja epäaidon rakkauden. Ihminen voi rakastaa sanoin ja ilmaista sitä kauniilla fraaseilla, mutta ei toteuta käytännössä rakkauttaan, on epäaito, vaikka hänellä olisi antaa

apua lähimmäiselleen. Teossa rakastaminen on kielellä rakastamisen vastakohta. Jumala rakasti maailmaa, ei vain sanoilla, vaan myös teossa ja totuudessa antamalla kaikkein parhaimman ja kalleimman, ainokaisen Poikansa, Herran Jeesuksen Kristuksen. Meidän tulee antaa armosta rakkauden pyhitetty uhri ja pitää pyhien tarpeet ominamme. Tämän maailman mammona tulee kerran katoamaan ja kun kerran lähdemme täältä, niin emme saa silloin mitään matkatavaraa mukaamme. Tuhlatkaamme sen sijaan rakkauttamme, se ei koskaan katoa, eikä jää häviölle!

"Siitä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me saatamme Hänen edessään rauhoittaa sydämemme sillä, että jos sydämemme syyttää meitä, niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme ja tietää kaikki." 3:19-20
Osoittaessamme rakkautta teossa ja totuudessa ilmenee, että olemme totuudesta. Totuus on se lähde, josta ajatukset, vaikuttimet ja elämäntapa pulppuavat esiin.

Jumala on suurempi kuin sydämemme - Hän on Tuomarina suurempi ja tuntee täysin meidän syntisyytemme ja kaiken. Hän suuri armossa ja laupeudessa ja siksi voimme olla varmoja siitä, että olemme armollisen ja kaikkیتietävän Jumalan kädessä. Jumala tuntee myös meidän rakkaudettomuutemme, kaiken sen, mistä sydämemme syyttää meitä, oli asia sitten mikä tahansa ja Hän tietää kaiken, mitä itse emme tiedä. Omatunto ei ole erehtymätön, eikä kaikkیتietävä. Jumala on ainoa kaikkivaltias ja ylin Tuomari. Jumala on kaikkیتietävä Jumala, joka tietää kaiken menneisyyden, nykyisen ja tulevaisuuden ja kaiken ikuisuudenkin.

"Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Herra, Sinä tutkit minua ja tunnet minut.
Istunpa minä tahi nousen, Sinä sen tiedät; Sinä ymmärrät minun ajatukseni kaukaa.
Käynpä tahi makaan, Sinä sen havaitset, ja kaikki minun tieni ovat Sinulle tutut.
Sillä, katso, ei ole sanaa minun kielelläni, jota Sinä, Herra, et täysin tunne.
Sinä olet saartanut minut edestä ja takaa ja laskenut kätesi minun päälleni.
Senkaltainen tieto on minulle ylen ihmeellinen, ylen korkea käsittääkseni sen.

Minne minä voisin mennä, kussa/missä ei Sinun Henkesi olisi, minne paeta Sinun kasvojesi edestä?
Jos minä taivaaseen nousisin, niin Sinä olet siellä; jos minä tuonelaan vuoteeni tekisin, niin katso, Sinä olet siellä.
Jos minä kohoaisin aamuruskon siivillä ja asettuisin asumaan meren ääriin, sielläkin Sinun kätesi minua taluttaisi, Sinun oikea kätesi tarttuisi minuun.
Ja jos minä sanoisin: "Peittäköön minut pimeys, ja valkeus minun ympärilläni tulkkoon yöksi", niin ei pimeyskään olisi Sinulle pimeä: yö valaisisi niinkuin päivä, pimeys olisi niinkuin valkeus.

Sillä Sinä olet luonut minun munaskuuni (aivot, aivoitukset), Sinä kudoit minut kokoon äitini kohdussa.
Minä kiitän Sinua siitä, että olen tehty ylen ihmeellisesti; ihmeelliset ovat Sinun tekosi, sen minun sieluni kyllä tietää.

Minun luuni eivät olleet Sinulta salatut, kun minut salassa valmistettiin, kun minut taiten tehtiin maan syvyyksissä. Sinun silmäsi näkivät minut jo idussani. Minun päiväni olivat määrättyt ja kirjoitetut kaikki Sinun kirjaasi, ennenkuin ainoakaan niistä oli tullut." Ps.139:1-16

"Rakkaani, jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on uskallus Jumalaan, ja mitä ikinä anomme, sen me Häneltä saamme, koska pidämme Hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on Hänelle otollista." 3:21-22 Tämä lupaus tulee tulkita niiden edellytysten valossa, joita Raamattu muuten asettaa Jumalan lupausten täyttymiselle. Meidän tulee rukoilla Hänen tahtonsa mukaan ja pysyä Kristuksessa, Herran Jeesuksen Nimessä ja Jumalan kunniaksi.

Koska meillä on uskallus Jumalaan, voimme rukoilla, mitä tahdomme. Me rukoilemme rohkeasti, sillä tiedämme, ettei Jumala torju meidän rukouksiamme.

Rukous ilman totuutta ja rakkautta ei ole mitään arvoa.

"Sinä kuulet nöyriä halajamisen, Herra, Sinä vahvistat heidän sydämensä, Sinä teroitat korvasi, auttaaksesi orvon ja sorretun oikeuteensa, ettei ihminen, joka maasta on, enää saisi kauhua aikaan." Ps.10:17-18

"Herra on lähellä kaikkia, jotka Häntä avuksensa huutavat, kaikkia, jotka totuudessa Häntä avuksensa huutavat.

Hän tekee, mitä Häntä pelkääväiset halajavat, Hän kuulee heidän huutonsa ja auttaa heitä." Ps.145:18-19

"Kuka oletkin, joka elää tahdot ja rakastat elämän päiviä, nauttiaksesi onnea: varjele kieleesi pahasta ja huulesi vilppiä puhumasta; vältä pahaa ja tee hyvää, etsi rauhaa ja pyri siihen.

Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja Hänen korvansa heidän huutoansa. Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan, hävittääksensä maasta heidän muistonsa.

Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee ja vapahtaa heidät kaikista heidän ahdistuksistansa.

Lähellä on Herra niitä, joilla on särjetty sydän, ja Hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli.

Monta on vanhurskaalla kärsimystä, mutta Herra vapahtaa hänet niistä kaikista." Ps.34:13-20

"Jumalattomista on Herra kaukana, mutta vanhurskasten rukouksen Hän kuulee." Snl.15:29

"Joka korvansa kääntää kuulemasta lakia, sen rukouskin on kauhistus." Snl.28:9

"Nouse ja armahda Siionia, sillä aika on tehdä sille laupeus ja määrähetki on tullut.

Sillä sen kivet ovat Sinun palvelijoillesi rakkaat, ja sen soraläjiä heidän on sääli.

Silloin pakanat pelkäävät Herran Nimeä ja kaikki maan kuninkaat Sinun kunniaasi, kun Herra rakentaa Siionin ja ilmestyy kunniasansa, kun Hän kääntyy niiden rukouksen puoleen, jotka ovat kaikkensa menettäneet, eikä enää heidän rukoustansa hylkää.

Tämä kirjoitettakoon tulevalle polvelle, ja kansa, joka vastedes luodaan, on kiittävä Herraa, että Hän katseli pyhästä korkeudestaan, että Herra

katsoi taivaasta maahan, kuullaksensa vankien huokaukset, vapauttaaksensa kuoleman lapset, jotta Siionissa julistettaisiin Herran Nimeä ja Hänen ylistystänsä Jerusalemissa, kun kaikki kansat kokoontuvat yhteen, ja valtakunnat, palvelemaan Herraa." Ps.102:14-23

"Ja tämä on Hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen Nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niinkuin Hän on meille käskyn antanut." 3:23

Apostoli mainitsee käskyn yksikkö muodossa, koska on vain periaatteessa yksi käsky, rakastaa Jumalaa ja lähimmäistä. Tämä usko tarkoittaa, että tunnustamme Herran Jeesuksen, Hänet Kristukseksi, Messiaaksi ja lihaan tulleeeksi. Hänen Nimeensä (HaShem) uskomisen korostaa uskoa myös historialliseen Jeesus Nasaretilaiseen.

"Halleluja! Ylistäkää, te Herran palvelijat, ylistäkää Herran Nimeä. Siunattu olkoon Herran Nimi nyt ja iankaikkisesti. Auringon noususta sen laskuun saakka olkoon Herran Nimi ylistetty." Ps.113:1-3

"Ja joka pitää Hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme Hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka Hän on meille antanut."

Herran Jeesuksen vertaus viinipuusta ja oksista, jossa kuvataan Jeesusta, joka asuu uskon kautta omissaan ja he Hänessä. Tässä Jumala asuu meissä ja me Hänessä ja tämän yhteyden edellytyksenä on kuuliaisuus Hänen Nimeänsä kohtaan.

Kukaan ei voi sanoa olevansa Jumalassa ja Jumalan olevan hänessä, ellei hän noudata niitä käskyjä, jotka apostoli on maininnut; usko Kristukseen, Messiaaseen, keskinäinen rakkaus ja vanhurskas elämä.

"Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa Minua, niin hän pitää Minun Sanani, ja Minun Isäni rakastaa häntä, ja Me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan." Joh.14:23

"Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme. Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja Hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.

Siitä me tiedämme pysyvämme Hänessä ja Hänen pysyvän meissä, että Hän on antanut meille Henkeänsä.

Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi.

Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa.

Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä." 1.Joh.4:11-16 Amen

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Hengellinen laulu Nro 297

Suuri rakkauden meri syntisille aukeni:
Elon Herran pyhä veri Golgatalla virtaili.
Golgatalla, Golgatalla, "Kaikk` on täytetty!"
Kuule huuto Golgatalla! Karitsalle kiitos soi!

Sitä suurta rakkautta ei voi kielin kertoa.
Taivas yhtyy kiitoksehen pelastuksen voitosta.
Golgatalla, Golgatalla, "Kaikk` on täytetty!"
Kuule huuto Golgatalla. Karitsalle kiitos soi!

Isän sydän syntisille Golgatalla aukesi.
Elon virrat voimakkaasti sydämiin vuotavi.
Golgatalla, Golgatalla, "Kaikk` on täytetty!"
Kuule huuto Golgatalla. Karitsalle kiitos soi!

Katso, puolehen Veriyljän, raskaan taakan kantajan.
Oven aukaisi Hän taivaan, poisti tieltä syyttäjän.
Golgatalla, Golgatalla, "Kaikk` on täytetty!"
Kuule huuto Golgatalla. Karitsalle kiitos soi!

Apostoli Johanneksen 1. kirje; luku 4

Älkää jokaista henkeä uskoko; 4:1-6
Jumala on rakkaus; 4:7-21

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Älkää jokaista henkeä uskoko; 4:1-6

”Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan. Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta; ja ei yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa. Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä Hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa. He ovat maailmasta; sentähden he puhuvat, niinkuin maailma puhuu, ja maailma kuulee heitä. Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä. Siitä me tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen hengen.” 4:1-6

”Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan.” 4:1
Apostoli Johannes on kirjoittanut seurakunnalle, Hänen omilleen Taivaallisen Isän kirjeen, Elämän Sanan, jonka suurin totuus on - Jumalan on Rakkaus.

Ensimmäinen luku käsittelee kuinka uskovan tulee vaelttaa totuudessa, toinen luku uskon vaellus Sanan valossa, kolmas luku uskovien teot totuudessa, neljäs luku uskovien suhteet ja viiden luku suhde Jumalaan.

Raamatun mukaan lopun aikana on suuria eksytyksiä ja niistä puhutaan Uudessa Testamentissa lähes 200 kertaa. Apostoli Johannes kehottaa koettelemaan jokaisen hengen, onko se Jumalasta. Elämän Sana - Jeesus Kristus on kirjeen pääsanoma, Golgatan risti - anteeksiantamus Hänen veressään uskon kautta, sekä lunastus ja valkeudessa vaeltaminen valkeuden lapsena.

Raamattu kehottaa koettelemaan kaikki henget, niiden toiminnan ja onko ne Jumalasta. Joskus pääsevät väärätkin henget vaikuttamaan uskovien toiminnassa ja jopa seurakunnassa. Henget voidaan koetella Kirjoitusten mukaan vain Jumalan Sanalla - kirjoitettu on. Raamattu ilmoittaa myös miten jokainen uskovakin voi koetella henkiä ja se antaa siihen monia selkeitä ohjeita ja neuvoja. Hengellisten uskovien aistit ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta ja hengellinen ihminen tutkistelee kaiken. Berean juutalaisista kerrotaan Apostolien teoissa, että ”he ottivat Sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä Kirjoituksia, oliko asia niin.” (Apt.17:11)

Me tiedämme Kristuksen asuvan meissä sen Hengen kautta, jonka Hän on antanut meille, mutta meidän tulee kuitenkin varoa eksyttäviä henkiä ja kaikki on koeteltava Jumalan Sanalla.

Se, mikä on Jumalasta, tulee ottaa vastaan, ja se, mikä ei ole Jumalasta, on hyljättävä. Kaikki uskovat eli uuden liiton papisto on vastuussa hengellisten ilmiöiden arvioimisesta ja Pyhän Hengen voitelu antaa heille siihen mahdollisuuden erottamaan valheen ja totuuden, hyvän ja pahan, väärän ja aidon.

Älkää jokaista henkeä uskoko - Sana siis ilmoittaa, että on olemassa myös henkiä, joita ei tule uskoa, eikä totella. Tämä puhuu myös sitä, että uskovienkin kautta voivat väärät henget joskus puhua ja vaikuttaa ja niitä ei pidä silloin uskoa ja kuunnella. Nuo väärät henget yrittävät saada uskovat kuuntelemaan ja uskomaan, ja lopulta tottelemaan itseään. On huomattava että, väärä henki voi puhua sinullekin, puhuihan se myös Jeesukselle erämaassa ja yritti saada Jeesusta tottelemaan itseään.

Koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta - Lisäksi Sana kehottaa koettelemaan Jumalan Hengenkin, kaikki ja mitään poikkeusta ei Sana ilmoita - koetelkaa henget.

Pyhä Henki ei loukkaannu, eikä tuskaannu, vaikka Hänkin joutuu koeteltavaksi, vaan iloitsee siitä, että Hänen lapsensa uskovat Kirjoitukset.

Koetelkaa henget - jos ei uskota ja toimita Sanan mukaan, niin silloin on suuri vaara, että väärät henget saavat vapaasti puhua täyttää roskaa ja mellastaa vain sen takia, ettei ole koeteltu henkiä.

Väärät henget eivät koskaan tee parannusta ja saatana ei myöskään vastusta uskovan parannuksen tekoa, mutta se valehtelee, että sen ennättää tehdä myöhemminkin, huomenna tahi paremmalla ajalla.

"Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisälle menevät; mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.

Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia. Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita?

Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä.

Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä.

Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.

Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään." Matt.7:13-20

"Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon.

Ja moni on seuraava heidän irstauksiaan, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistykseksi; ja ahneudessaan he valheellisilla sanoilla kiskovat teistä hyötyä; mutta jo ammoisista ajoista heidän tuomionsa valvoo, eikä heidän perikatonsa torju." 2.Piet.2:1-3

"Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, Hän, joka käyskelee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä: Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi

ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhetteliijoiksi; ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa Minun Nimeni tähden, etkä ole uupunut." Ilm.2:1-3

"Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta;" 4:2 Koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta - Apostoli Johannes antaa Hänen rakkailleen hyvin selkeän, yksinkertaisen ja aina toimiva Sanan neuvon. Todellinen tunnussana, jonka edessä väärät henget vapisevat ja vaikenevat. Tuo Raamatunkohta on väärille hengille niin vaarallinen, että se on pitänyt uudessa Raamatun käännöksessäkin muuttaa ja väaristellä, ja silloin se ei toimikaan enää tunnustussanana.

"Sitten Henki vei Jeesuksen ylös erämaahan *paholaisen* kiusattavaksi. Ja kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, tuli Hänen lopulta nälkä. Silloin kiusaaja tuli Hänen luoksensa ja sanoi Hänelle: "Jos Sinä olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi". Mutta Hän vastasi ja sanoi: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta Sanasta, joka Jumalan suusta lähtee'." Silloin *paholainen* otti Hänet kanssansa pyhään kaupunkiin ja asetti Hänet pyhäkön harjalle ja sanoi Hänelle: "Jos Sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas; sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta', ja: 'He kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi'."

Jeesus sanoi hänelle: "Taas on kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi'."

Taas *paholainen* otti Hänet kanssansa sangen korkealle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston ja sanoi hänelle: "Tämän kaiken minä annan sinulle, jos lankeat maahan ja kumarrat minua". Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Herraa, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaman ja Häntä ainoata palveleman'."

Silloin *paholainen* jätti Hänet; ja katso, enkeleitä tuli Hänen tykönsä, ja he tekivät Hänelle palvelusta." Matt.4:1-11

Pahat henget eivät myöskään koskaan tunnusta, että Kirjoitusten Jeesus Kristus on Messias, joka tuli lihaksi. Herra Jeesus tuli Jumalan Karitsana suorittamaan Isän antaman lunastustyön, Jumalan sovituksen Golgatan keskimmäisellä ristillä.

Saatana ja pahat henget voivat kyllä tunnusta Jumalan Pyhäksi, ja että Jumala on yksi, mutta sitä ne eivät tunnusta, että Taivaallinen Isä lähetti oman Poikansa Kristuksena, Messiaana lunastamaan ihmisen synnin orjuudesta, saatanan vallasta Jumalan valtakuntaan. Tätä ei saatana tunnusta.

Apostolien teoissa kerrotaan kuinka pimeyden henki tarjosi jotakin, tunnusta, joka pitäisi paikkaansa, mutta kumminkin se oli pimeyden lähteistä. "Nämä ovat Korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelastuksen tien". (Apt.16:17)

Apostoli Paavalia vaivasi tämä asia monta päivää ja hänen aistitottumuksensa olivat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta, ja sitten hän ajoi Herran Sanalla tietäjähengen ulos ja ravisutti Efeson

kaupunkia. Hän ei hyväksynyt pimeyden hengen tunnustusta ja ylistystä, vaan se vaivasi häntä. Paavali koetteli hengen - oliko se Jumalasta ja ajoi sen ulos.

Meilläkin voi olla vaarana uskoa tämä Jumalasta lähteneeksi hengeksi ja jos emme ole Sanalle kuuliaisista ja meiltä puuttuu Jumalan Sana ja Jumalan pelko, niin olemme sokeita pimeyden edessä ja täysin voimattomia. Kristillisyydessä on Pyhän Hengen Voima, jonka avulla voimme vastustaa uhkaavaa vaaraa. Meidän tulee vain käyttää hyväksemme saamaamme varustusta. Jumala ilmoitti itsensä ihmishahmossa, joka oli ihmisten tajuttavissa. Todellinen tunnustus koskee sitä persoonaa, jossa Jumala ilmestyi, ei vain opillisen näkemyksen hyväksymistä.

Saatana ja pimeyden valtakunta tietää menneitä asioita ja jotakin tulevasta, vaikkakaan ei ole kaikkietävä, kuten Jumala. Se jakelee armolahjojen kaltaisia "lahjoja" ja "voimia" yrittäen jäljitellä Jumalan parantamismenetelmiä. Mutta riivaa se ei voi ajaa ulos, sillä muutoinhan sen valtakunta kukistuisi, eikä se pysty avaamaan sokean silmiä Herran Sanan mukaan. (Joh.10:21)
Se tarjoilee myös vääriä elämyksiä, kuten kultahippusia taivaasta, ilmassa leijumisia, kaikenlaisia temppuja ja ihmisen kaataminen on sille siihen nähden pikku juttu. Kaikkivaltias Jumala on sallinut sen tehdä kaiken tämän kaikella vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen ja jotka eivät ole uskoneet rakkauden totuutta voidakseen pelastua. (2.Tess.2:11)

Pimeyden henget tekevät siis ihmeellisiä asioita eksyttäen pois Jumalan Sanan totiselta perustukselta ja käskyistä. Ne eivät kehota luottamaan Jumalaan ja Hänen Sanaansa, eivätkä ne koskaan tunnusta Herraa Jeesusta Kristukseksi, Messiaaksi lihaan tulleeeksi. Ne kylläkin sanovat kaikenlaista, kuten "minä olen Jeesus jne. Kirjoitukset eivät sano, että jokainen henki, joka sanoo olevansa Jeesus jne, on Jumalasta, vaan se sanoo selvästi "jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi on Jumalasta ja kaikki muut henget ovat antikristuksen henkiä. Kaikki uudet Raamatun käännöksetkään eivät täytä tätä Jumalan Sanan selvää ehtoa ja joistakin puuttuu jopa kokonaan Jumalan pelko.

"ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa." 4:3

4:3 "und ein jeglicher Geist, der da nicht bekennt, daß Jesus Christus ist in das Fleisch gekommen, der ist nicht von Gott." Luther 1540
"ja ei yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta Kristusta lihaan tulleeeksi, (se) ei ole Jumalasta." Biblia
Kieltosana - ei - kuuluu ehdottomasti asiayhteyteen ja on merkittävä kieliopillisesti koskien koko asiakokonaisuutta.

Eksytykset kohdistuvat Hänen omiinsa, sillä maailmahan on eksyksissä ja ei tunne Jumalaa, ei Kirjoituksia, eikä Hänen Voimaansa. Mutta Henki, joka tunnustaa Herran Jeesuksen Kristukseksi, Messiaaksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalan Pyhä Henki ja Hänen puhettaan kuulkaamme ja uskokaamme se epäröimättä.

Eksytyksissä pimeys tarjoaa herkkujaan, okkultismia, rahaa, valtaa, seksiä, kaikkea ja asioitakin, josta uskovat ovat kiinnostuneita ja

halajavat. Se jäljittelee valkeuden tekoja tarjoillen niitä, koska se esiintyy "valkeuden enkelinä" matkien Jumalan Pyhää Henkeä. Pimeys tarjoilee tunnetta ja elämyksiä, suuria tunnustekoja ja ihmeitä ilman totista Jumalaa, ainoaa Ihmeittentekijää, eksyttäen jos mahdollista valitutkin - "ja ei yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa."

Se, joka ei tunnusta Herraa Jeesusta, osoittaa, että hänessä on antikristuksen henki. Apostoli Johanneksen aikaiset uskovat olivat saaneet apostolista opetusta siitä, mitä oli odotettavissa, eikä heillä pitäisi olla mitään vaikeuksia havaita esiin tulleita luopumuksen ja hajaannuksen merkkejä seurakunnassa.

Antikristus kieltää siis totuuden Jeesuksesta Kristuksesta. Hän tulee olemaan Herran Jeesuksen vastustaja ja totuuden vastainen.

Anti - tarkoittaa vastaan kreikankielessä eli on totuuden vastakohta.

"Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.

Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille?

Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy.

Sillä laittomuuden salaisuus on jo vaikuttamassa; jahka/kunnes vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää, niin silloin ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä, tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteilla ja ihmeillä ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua.

Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen." 2.Tess.2:3-12

"Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja olette voittaneet heidät; sillä Hän, joka teissä on, on suurempi kuin se, joka on maailmassa." 4:4

Uskovien ei tarvitse pelätä eksyttäjiä. Kristuksessa meillä on varma voitto kaikista pahuuden voimista.

Todelliset Jumalan lapset ovat väärin profeettojen jyrkkä vastakohta. He ovat yhtä apostolien kanssa, jotka ovat opettaneet heille totuutta. He ovat voittaneet väärät opettajat, eksyttäjät, kieltäytymällä kuulemasta heitä.

Se tosiasia, että antikristillinen henki vaikuttaa maailmassa ja erityisesti uskonnollisessa maailmassa, se merkitsee Jumalan lapsille taistelua, mutta myös voittoa. He ovat yhtä Hänen kanssaan, joka sanoi voittaneensa maailman. Voitto ei ole heissä itsessään, vaan Hänessä, joka asuu heissä.

"Tämän Minä olen teille puhunut, että teillä olisi Minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä: Minä olen voittanut maailman." Joh.16:33

"He ovat maailmasta; sentähden he puhuvat, niinkuin maailma puhuu, ja maailma kuulee heitä." 4:5

Maailma tunnustaa omansa ja kuuntelee, mitä heillä on sanottavana ja tämä selittää harhaopettajien suosion. Heidän olemuksensa ja oppinsa sopivat hyvin yhteen maailman hengen kanssa. Ja sama henki painaa leimansa sekä niihin, jotka opettavat, että niihin, jotka kuuntelevat. Heidän puheissaan on maailmallinen maku.

"Hän, joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. Joka on syntyisin maasta, se on maasta, ja maasta on, mitä hän puhuu; Hän, joka taivaasta tulee, on yli kaikkien." Joh.3:31

"Niin juutalaiset sanoivat: "Ei kai Hän aikone tappaa itseänsä, koska sanoo: 'Mihin Minä menen, sinne te ette voi tulla'?"

Ja Hän sanoi heille: "Te olette alhaalta, Minä olen ylhäältä; te olette tästä maailmasta, Minä en ole tästä maailmasta.

Sentähden Minä sanoin teille, että te kuolette synteihinne; sillä ellette usko Minua siksi, joka Minä olen, niin te kuolette synteihinne."

Niin he sanoivat Hänelle: "Kuka Sinä olet?"

Jeesus sanoi heille: "Juuri se, mitä Minä puhunkin teille." Joh.8:22-25

"Sen käskyn Minä teille annan, että rakastatte toisianne.

Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut Minua ennen kuin teitä.

Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan Minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa.

Muistakaa se Sana, jonka Minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi'. Jos he ovat Minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin Minun Sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne.

Mutta kaiken tämän he tekevät teille Minun Nimeni tähden, koska he eivät tunne Häntä, joka on Minut lähettänyt." Joh.15:17-21

"Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole Jumalasta, se ei kuule meitä. Siitä me tunnemme totuuden Hengen ja eksytyksen hengen." 4:6

Koska me olemme Jumalasta, puhumme sitä, mikä on Jumalasta, päinvastoin kuin ne muut. Samoin kuin antikristillinen henki täyttää sekä väärät profeetat että heidän kuulijansa, niin Pyhä Henki täyttää totuuden sanansaattajat ja ne, jotka haluavat ottaa heidän sanansa vastaan. Totuuden Henki on Pyhä Henki.

Siitä me tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen hengen eli joko Herran Jeesuksen tunnustamisesta tai kieltämisestä.

"Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan Sanat. Sentähden te ette kuule, koska ette ole Jumalasta." Joh.8:47

"Niin juutalaiset ympäröivät Hänet ja sanoivat Hänelle: "Kuinka kauan Sinä pidät meidän mieltämme kiihdyksissä? Jos Sinä olet Kristus, niin sano se meille suoraan."

Jeesus vastasi heille: "Minä olen sanonut sen teille, ja te ette usko. Ne teot, joita Minä teen Isäni Nimessä, ne todistavat Minusta.

Mutta te ette usko, sillä te ette ole minun lampaitani.

Minun lampaani kuulevat Minun ääntäni, ja Minä tunnen ne, ja ne seuraavat

Minua.

Ja Minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä Minun kädestäni.

Minun Isäni, joka on heidät Minulle antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä Minun Isäni kädestä.

Minä ja Isä olemme yhtä." Joh.10:24-30

"Rakkaani, älä seuraa pahaa, vaan hyvää. Joka hyvin tekee, se on Jumalasta; joka pahoin tekee, se ei ole Jumalaa nähnyt." 3.Joh.1:11

Jumala on rakkaus; 4:7-21

"Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan.

Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.

Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme Hänen kauttansa.

Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että Hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksi.

Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme.

Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja Hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.

Siitä me tiedämme pysyvämme Hänessä ja Hänen pysyvän meissä, että Hän on antanut meille Henkeänsä.

Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi.

Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa.

Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

Näin on rakkaus tullut täydelliseksi meissä, että meillä olisi turva tuomiopäivänä; sillä sellainen kuin Hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa.

Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.

Rakastakaamme Häntä, sillä Hän on ensin rakastanut meitä.

Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhetteliija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.

Ja tämä käsky meillä on Häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeänsä." 4:7-21

"Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan." 4:7

Rakkaus on todellisten Jumalan lasten tuntomerkki, mutta rakkaus Jumalaan on pelkkää petosta, jos uskovalla ei ole samalla rakkautta veljiä kohtaan.

Antikristillinen henki on itsekäs ja oma minä on kaiken päämäärä. Jumalan Henki vaikuttaa ihmisiin, että nämä tuntevat huolta toisista.

Apostoli ottaa jo kolmannen kerran puheeksi veljesrakkauden. Ensin hän puhui siitä valkeudessa eli totuudessa vaeltamisen seurauksena ja merkkinä. 2:7-11 Sitten hän sanoi sen olevan osoitus Jumalan lapseudesta 3:10-18 ja tässä on kysymys hengen hedelmästä, joka on päinvastainen kuin antikristillinen henki, joka ei rakasta totuudessa ja on itsekäs.

"Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus." 4:8
Tässä on koko kirjeen ja Raamatun suurin totuus - Jumala on rakkaus. Sana ei sano, että Jumala on rakkautta, vaan rakkaus ja aivan samoin tulee ymmärtää, että Jumala on Henki, ei Henkeä. Jumala ei voi olla rakastamatta. Se kuuluu Hänen olemukseensa. Hän on aina ollut rakkaus ja tulee aina ja ikuisesti olemaan. Hän ei voisi olla Raamatun ilmoittama Jumala ilman rakkautta, eikä olisi mitään apostoli Paavalin mukaan - Jos minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi. Rakkaus ja totuus Raamatussa ovat ensiarvoisen tärkeällä sijalla ja kaikki muu liikkuu Jumalan tuntemisen ympärillä. Jokainen joka rakastaa, tuntee Hänet, ja joka ei rakasta, ei tunne Häntä.

"Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai *kumiseva symbaali*. Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi. Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhäin ravinnoksi, ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, ei se minua mitään hyödyttäisi. Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile, ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa; kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii." 1.Kor.13:1-7

"Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme Hänen kauttansa." 4:9
Jumala on Rakkaus - Jumala on osoittanut maailman kaikkeuden suurimman rakkauden Golgatalla ja lähettämällä oman Poikansa meidän, sinun ja minun syntieni vuoksi. Mielestäni tämä on suurempi Jumalan teko, kuin koko maailman luominen, sillä suurin niistä on rakkaus.

Lähetti - viittaa alkutekstin mukaan tässä sanaan apostoli eli Hän on uskon tunnustuksemme ylin Apostoli. Raamatussa on kolmentasoisia apostoleita, ennäkin Taivaallisen Isän lähettämä ylin Apostoli, Herra Jeesus, toiseksi Hänen valitsemaa 12 alkuperäistä apostolia ja sitten on vielä Pyhän Hengen valitsemaa 12 muuta apostolia, joihin esimerkiksi apostoli Paavali kuului. Jumalan valtaistuimella salissa käytiin keskustelu, kuka menee Meidän puolestamme? Herra Jeesus: Läheta minut!"

"Ja minä kuulin Herran äänen sanovan: "Kenenkä Minä lähetän? Kuka menee Meidän puolestamme?" Minä sanoin: "Katso, tässä Minä olen, läheta Minut". Niin Hän sanoi: "Mene ja sano tälle kansalle: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö'. Paaduta tämän kansan sydän, koveta sen korvat, sokaise sen silmät, ettei se näkisi silmillään, ei kuulisi korvillan, ei ymmärtäisi sydämellään eikä kääntyisi ja parannetuksi tulisi." Jes.6:8-10

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma Hänen kauttansa pelastuisi." Joh.3:16-17

"Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että Hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovitukseksi." 4:10

Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!" Joh.1:29

Aito ja oikea rakkaus on epäitsekkästä ja se antaa parhaimman ja kalleimman. Jumalan Pojan lähettäminen ilmensi Jumalan olemusta, Hänen luontoaan, joka on rakkaus.

Meidän syntimme sai aikaan erottavan muurin meidän ja Jumalan välille, mutta todellinen rakkaus, joka uhraa itsensä, ilmestyi Kristuksen sovitustyössä ja poisti erottavan muurin.

Hän kuoli puolestamme, jotta me emme koskaan kuolisi. Hänet hyljättiin, jotta meitä ei koskaan hyljättäisi. Hän oli erossa, jotta me emme koskaan joutuisi eroon Jumalasta.

Näin itse uskon, että tämä hylkääminen Jumalan taholta synnin tähden, on ollut kaikkein tuskallisimman ja suurin kärsimys, ja toiseksi Hän varmasti näki ne ihmiset, jotka hylkäävät Hänet ja joutuvat kerran lopullisesti kadotetuiksi - Jumalani, Jumalani, miksi Minut hylkäsit?"

"Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran.

Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja Hän uskoi meille sovituksen Sanan.

Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

Sen, joka ei synnistä tiennyt, Hän meidän tähtemme teki synniksi, että me Hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi." 2.Kor.5:18-21

"Rakkaani, jos Jumala on näin meitä rakastanut, niin mekin olemme velvolliset rakastamaan toinen toistamme." 4:11

Kaiken lähimmäisrakkauden perusta on se, että Jumala on ensin rakastanut meitä ja kun Hän on rakastanut meitä, niin se pitäisi herättää aina vastarakkauden. Ja toiseksi se tulisi näkyä niin, että sen seurauksena me rakastamme toisiamme. Apostoli esittää tämän rakkauden vetoamuksena ja rakkauden velkana ja olla tässä Jumalan kaltaisia, joka rakastaa pyyteettömästi henkilöön katsomatta.

Sanat rakkauden velvollisuus viittaa ennen kaikkea anteeksiantamukseen, armollisuuteen ja laupeuteen. Voimmeko samanaikaisesti rakastaa veljeämme, ja olla antamatta hänelle anteeksi? Hän on antanut meille koko syntivelan anteeksi, niin eikö meidänkin tulisi armahtaa kanssapalvelijaamme? Anna meille velkamme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme. Matt.6:12

"Silloin Pietari meni Hänen tykönsä ja sanoi Hänelle: "Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihanko seitsemän kertaa?"

Jeesus vastasi hänelle: "Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa, vaan

seitsemänkymmentä kertaa seitsemän.

Sentähden taivasten valtakunta on verrattava Kuninkaaseen, joka vaati palvelijoiltaan tiliä.

Ja kun Hän alkoi tilintekoon, tuotiin Hänen eteensä eräs, joka oli hänelle velkaa kymmenentuhatta leiviskää.

Mutta kun tällä ei ollut, millä maksaa, niin hänen Herransa määräsi myytäväksi hänet ja hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaikki, mitä hänellä oli, ja velan maksettavaksi.

Silloin palvelija lankesi maahan ja rukoili Häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan Sinulle kaikki'.

Niin Herran kävi sääliksi sitä palvelijaa, ja Hän päästi hänet ja antoi hänelle velan anteeksi.

Mutta mentyään ulos se palvelija tapasi erään kanssapalvelijoistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaria; ja hän tarttui häneen, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: 'Maksa, minkä olet velkaa'.

Niin hänen kanssapalvelijansa lankesi maahan ja pyysi häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle'.

Mutta hän ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankeuteen, kunnes hän maksaisi velkansa.

Kun nyt hänen kanssapalvelijansa näkivät, mitä tapahtui, tulivat he kovin murheellisiksi ja menivät ja ilmoittivat Herrallensa kaiken, mitä oli tapahtunut.

Silloin hänen Herransa kutsui hänet eteensä ja sanoi hänelle: 'Sinä paha palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan, koska sitä Minulta pyysit; eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa kanssapalvelijaasi, niinkuin Minäkin sinua armahdin?'

Ja hänen Herransa vihastui ja antoi hänet vanginvartijan käsiin, kunnes hän maksaisi kaiken, minkä oli Hänelle velkaa.

Näin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi." Matt.18:21-35

"Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet; ja Hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan Hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut.

Sentähden me emme tästä lähtien tunne ketään lihan mukaan; jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne."

2.Kor.5:14-16

"Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja Hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä." 4:12

Emme saa ajatella rakkautta vain osana Jumalan olemusta ja ominaisuutena, joka on myös historiallisesti ilmennyt Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Jumala on rakkaus, ja siksi Hän rakastaa meitä jatkuvasti. Jo nyt Hänen rakkautensa on määrä näkyä meidän vastarakkaudessaamme Häntä kohtaa ja lähimmäisiämme kohtaan.

Ollessaan täällä maan päällä Herra Jeesus ilmoitti Jumalan. Ja nyt näkymätön ja salattu Jumala tulee näkyviin Hänen kanssaan. Se tapahtuu, kun me rakastamme toisiämme ja teemme rakkauden tekoja. Jumalan rakkaus näkyy meidän rakkaudessaamme sen tähden, että se on oikeastaan Hänen rakkauttaan, joka on Pyhän Hengen kautta vuodatettu sydämiimme uudestisyntymisessä.

"Herra vastasi Moosekselle: "Mitä sinä nyt pyydät, sen Minä myös teen; sillä sinä olet saanut armon Minun silmiäni edessä, ja Minä tunnen sinut nimeltäsi".

Silloin hän sanoi: "Anna siis minun nähdä Sinun kirkkautesi".

Hän vastasi: "Minä annan kaiken ihanuuteni käydä sinun ohitsesi ja huudan nimen 'Herra' sinun edessäsi. Ja Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, armahdan, ketä armahdan".

Ja hän sanoi vielä: "Sinä et voi nähdä Minun kasvojani; sillä ei kukaan, joka näkee minut, jää eloon".

Sitten Herra sanoi: "Katso, tässä on paikka Minun läheisyydessäni; astu tuohon Kalliolle.

Ja kun Minun kirkkauteni kulkee ohitse, asetan Minä sinut kallion rotkoon ja peitän sinut kädelläni, kunnes olen kulkenut ohi.

Kun Minä sitten siirrän pois käteni, näet sinä Minun selkäpuoleni; mutta Minun kasvojani ei voi kenkään katsoa." 2.Moos.33:17-23

"Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan nähnyt; ainokainen Poika, joka on Isän helmassa, on Hänet ilmoittanut." Joh.1:18

"Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä.

Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja Jeesuksen Kristuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti, tunnustaen hyvän tunnustuksen, minä kehoitan sinua, että tahrattomasti ja moitteettomasti pidät käskyn meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka, jonka aikansa on antava meidän nähdä se autuas ja ainoa valtiias, kuningasten Kuningas ja herrain Herra, jolla ainoalla on kuolemattomuus; joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä - Hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Amen." 1.Tim.6:12-16

"Siitä me tiedämme pysyvämme Hänessä ja Hänen pysyvän meissä, että Hän on antanut meille Henkeänsä." 4:13

Koska me olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on silloin osallisuus Hänen Hengestään ja siksi tiedämme elävämme Jumalassa. Sekin on Hengen työtä, että etsimme Jumalaa ja Hänen kauttaan saamme kaiken, mitä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan.

Tässä apostoli sanoo sen tosiasian, että Jumala on antanut meille Henkeänsä ja se on todisteena siitä, että olemme Hänessä ja Hän on meissä. Jolla ei ole Kristuksen Henkeä, ei ole Hänen omansa. Meillä on lapseuden Henki, joka huutaa; Abba, Isä!

"Jos te Minua rakastatte, niin te pidätte Minun käskyni.

Ja Minä olen rukoiileva Isää, ja Hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti, totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe Häntä eikä tunne Häntä; mutta te tunnette Hänet, sillä Hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva. En minä jätä teitä orvoiksi; Minä tulen teidän tykönnne.

Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää Minua näe, mutta te näette Minut; koska Minä elän, niin tekin saatte elää.

Sinä päivänä te ymmärrätte, että Minä olen Isässäni, ja että te olette Minussa ja Minä teissä." Joh.14:15-20

"Ja tämä on Hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen Nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niinkuin Hän on meille käskyn antanut.

Ja joka pitää Hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja siitä me tiedämme Hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka Hän on meille antanut." 1.Joh.3:23-24

"Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi." 4:14

Ja me olemme nähneet ja todistaneet - tässä on apostolien silminnäkijä todistus, Herran Jeesuksen valitsevat todistajat.

Kukaan ei ole koskaan nähnyt Jumalaa ja Hänen kasvojaan, mutta apostolit olivat nähneet Jumalan Pojan, jonka Taivaallinen Isä oli lähettänyt pelastamaan maailman.

Maailman Vapahtaja - Herran Jeesuksen tehtävä oli yhtä avara kuin ihmiskunta, ja vain ihmiskunnan oma katumattomuus ja epäusko rajoittavat Hänen työnsä vaikutusta.

"Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme Hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja Hän oli täynnä armoa ja totuutta." Joh.1:14

"Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan sitä varten, että maailma Hänen kauttansa pelastuisi." Joh.3:17

"Minä olen tullut valkeudeksi maailmaan, ettei yksikään, joka Minuun uskoo, jäisi pimeyteen.

Ja jos joku kuulee Minun Sanani eikä niitä noudata, niin häntä en Minä tuomitse; sillä en Minä ole tullut maailmaa tuomitsemaan, vaan pelastamaan maailman.

Joka katsoo Minut ylen eikä ota vastaan Minun Sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se Sana, jonka Minä olen puhunut, se on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä." Joh.12:46-48

"Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta - ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille - minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen kanssa. Ja tämän me kirjoitamme, että meidän ilomme olisi täydellinen." 1.Joh.1:1-4

"Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa." 4:15

Sydämen uskolla tullaan autuaaksi ja suuntunnustuksella pelastutaan. Kun tämä tunnustus tulee kaikesta sydäimestä, se osoittaa, että ihminen on uskova, kristitty.

Jakeessa 2 tunnustaminen koski Kristuksen todellista ihmisyyttä ja tässä se liittyy Hänen asemaansa Jumalan Poikana. Pelastususkoon kuuluu ehdottomasti, että syntinen ihminen tunnustaa Herran Jeesuksen Jumalan Pojaksi ja tässä Jeesuksen tunnustaminen Jumalan Pojaksi on merkki elämästä Jumalan yhteydessä.

"Ja kahdeksan päivän perästä hänen opetuslapsensa taas olivat huoneessa, ja Tuomas oli heidän kanssansa. Niin Jeesus tuli, ovien ollessa lukittuina, ja seisoi heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!"

Sitten Hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso Minun käsiäni, ja ojenna kätesi ja pistä se Minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen".

Tuomas vastasi ja sanoi Hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!"

Jeesus sanoi hänelle: "Sentähden, että Minut näit, sinä uskot.

Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!"

Paljon muitakin tunnustekoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan, Jeesus teki opetuslastensa nähden; mutta nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä Hänen Nimessänsä." Joh.20:26-31

"Mutta mitä se sanoo? "Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi"; se on se uskon Sana, jota me saarnaamme.

Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on Hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut; sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.

Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään, joka Häneen uskoo, joudu häpeään".

Tässä ei ole erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen välillä; sillä yksi ja sama on kaikkien Herra, rikas antaja kaikille, jotka Häntä avuksi huutavat.

Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi Herran Nimeä, pelastuu".

Room.10:8-13

"Teillä on voiteltu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto.

En minä ole kirjoittanut teille sentähden, ettette totuutta tiedä, vaan sentähden, että te tiedätte sen ja ettei mikään valhe ole totuudesta.

Kuka on valhetteliija, ellei se, joka kieltää sen, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, se, joka kieltää Isän ja Pojan.

Kuka ikinä kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.

Minkä te olette alusta asti kuulleet, se pysyköön teissä. Jos teissä pysyy se, minkä olette alusta asti kuulleet, niin tekin pysytte Pojassa ja Isässä.

Ja tämä on se lupaus, minkä Hän on meille luvannut: iankaikkinen elämä." 1.Joh.2:20-25

"Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä." 4:16

Ja me olemme oppineet tuntemaan - viittaa apostoli Johannekseen ja muihin Herran apostoleihin, jotka hänen laillaan olivat nähneet ja tunteneet Herran, kun Hän oli täällä maan päällä.

Rakkautta pidetään Jumalan tuntemisen luonnollisena edellytyksenä. Ja tässä sen sanotaan olevan yhteyden kannalta välttämätöntä. Koska Jumala on rakkaus, se joka pysyy Hänen rakkaudessaan, pysyy myös Jumalassa ja Jumala hänessä. Se rakkaus, joka Jumalalla on ihmisiä kohtaan, ilmenee niissä, jotka osoittavat vastarakkautta.

"Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan.

Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus." 4:7-8

"Näin on rakkaus tullut täydelliseksi meissä, että meillä olisi turva tuomiopäivänä; sillä sellainen kuin Hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa." 4:17

Kaikki Herran omat ovat vapautetut Jumalan tulevasta kadotustuomiosta, sillä he ovat siirtyneet kuolemasta elämään ja pimeydestä valkeuteen. Ja sitä, joka uskoo Herraan Jeesukseen ja on kuuliainen Jumalan Pojalle, sitä ei tuomita. Uskovan kohdalla oikeudenkäynti synneistä ja rikkomuksista on jo käyty kultaisen armonvaltaistuimen edessä ja sen päätös on voimassa aina ja ikuisesti. Uskovat eivät edes joudu tuomionistuinsaliin viimeisenä päivä, sillä Herra Jeesus on jo tuomittu heidän edestään ja kaikki Herran omat ovat siis vapaat kadotustuomiosta.

Tuomion päivä on häpeän ja pelon päivän pahoille ja jumalattomille, mutta ei Jumalan lunastetulle kansalle. Tuon päivän odottaminen turvallisella mielellä osoittaa, että rakkaus on tullut ihmisen sisimmässä täydelliseksi.

Turva - uskallus, luottamus, rohkeus

Apostoli on jo kirjoittanut siitä uskalluksesta, joka meillä on odottaessamme Herran Jeesuksen takaisin tulemista, jos pysymme Hänessä. Viinipuu vertauksessa Hän on antanut vain yhden käskyn viinipuun oksalle, nimittäin; Pysykää Minussa, niin Minä pysyn teissä.

Tämä ei ole vain vakuutus siitä, että meillä on pääsy Jumalan tykö, vaan myös siitä, että Hän kuulee rukouksemme ja vastaa niihin.

"Joka uskoo Häneen, sitä ei tuomita; mutta joka ei usko, se on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan Nimeen." Joh.3:18

"Totisesti, totisesti Minä sanon teille: joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka on Minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään." Joh.5:24

"Ja nyt, lapsukaiset, pysykää Hänessä, että meillä Hänen ilmestyessään olisi turva, eikä meitä häpeällä karkoitettaisi pois Hänen tykönsä Hänen tulemuksessaan." 1.Joh.2:28

"Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa." 4:18

Tässä puhutaan Herran omista, joilla on väärä Jumalan pelko. Pelko on luonnollinen tunne rangaistusta odottavalle. Niin kauan kuin näemme Jumalan vain Tuomarina ja lain antajana, pelko on hallitseva tunne meissä. Sellaisen Jumalan edessä emme voi odottaa mutta kuin rangaistusta. Mutta se joka on oppinut, että Jumala on rakkaus, antaa pelkonsa hukkaa tähän rakkauden mereen. Rakkaudessa ei ole nimittäin sijaa pelolle. Rakkaus ja pelko ovat yhtä sovittamattomia kuin öljy ja vesi. Voimme rakastaa ja kunnioittaa Jumalaa samanaikaisesti, mutta emme voi lähestyä Jumalaa rakastaen, jos samanaikaisesti piiloudumme Häntä peläten.

"Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia. Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia." Room.8:14-16

"Me rakastamme, sillä Hän on ensin rakastanut meitä." 4:19

4:19 "*Lasset uns ihn lieben; denn er hat uns zuerst geliebt.*" Luther 1540
"*Rakastakaamme Häntä; sillä Hän on ensin rakastanut meitä.*"

"Me rakastamme" ~ tulee olla niin, että lähtökohta rakkaudelle on se, että Jumala on ensin rakastanut meitä, eikä päinvastoin.

"Rakastakaamme Häntä, sillä Hän on ensin rakastanut meitä." Jumala osoitti rakkautensa lähettämällä ainokaisen Poikansa ja sen tiedon, että Hän rakasti meitä ensin, pitäisi ajaa meidän elämästämme kaiken pelon pois. Se, että ylipäätään kykenemme rakastamaan, on Jumalan rakkauden ansiota. Me emme ole ensin rakastanut, vaan päinvastoin ja rakkautemme ei siis ole meissä itsessämme syntynyttä, vaan sen alkuperä on jumalallinen. Jumalan rakkaus on vuodatettu sydämiimme uudestisyntymisessä. Jumalan rakkaus on sen saanut aikaan ja herättänyt eloon rakkauden meissä. Oikea rakkaus totuudessa on uskovien merkki, josta kaikki tunnistavat helposti heidät Herran Jeesuksen opetuslapsiksi.

"Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo.

Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä, mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa; mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu."

Room.5:1-5

"Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhetteliija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt." 4:20

Apostolin Johanneksen kirjeessä kerrotaan kolmesta suuresta valheesta.

- 1) Väite, että tuntee Jumalan ja omistaa yhteyden Hänen kanssaan, vaikka vaeltaa tottelemattomuuden tietä pimeydessä.
- 2) Väite, että omistaa Isän, vaikka kieltää Pojan jumaluuden ja kaikkivaltiuden.
- 3) Väite, että rakastaa Jumalaa, vaikka vihaa veljeään.

Lähimmäisrakkautta ei voi erottaa rakkaudesta Jumalaan. Todellinen rakkaus ilmenee myös tekoina, ja ainut tapa osoittaa rakastavansa Jumalaa on rakastaa niitä ihmisiä, joita Jumala rakastaa ja Hän rakastaa kaikki ihmisiä henkilöön katsomatta.

Kuinka paljon rakastat Jumalaa? Mittari: Rakkautesi Jumalaan ei ole yhtään suurempi kuin rakkautesi sellaista ihmistä kohtaan, joka on kaikkein vähiten rakastettava.

Herramme osoitti rakkauttaan myös vihamiehilleen ja rakasti opetuslapsiaan loppuun asti ja kavalta Juudastakin Hän nimitti ystäväni.

"Ja tämä käsky meillä on Häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeänsä." 4:21

Oikea ja aito rakkaus näkyy aina myös tekoina ja jos niitä ei ole, niin silloin on kysymyksessä ainoastaan huulirakkaus.

Rakkaus Jumalaan ja veljiimme on periaatteessa yksi ja sama käsky. Herramme opetti tätä käskyä omille opetuslapsilleen, joka on taivasten valtakunnan kuninkaallinen käsky, vapauden laki. Ja jos rakastamme Jumalaa, pidämme Hänen käskynsä ja Hänen käskynsä on se, että meidän tulee rakastaa lähimmäistämme, niin kuin itseämme.

"Uuden käskyn Minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin Minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne.

Siitä kaikki tuntevat teidät Minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus." Joh.13:34-35 Amen

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Virsi - Totuuden Henki (Zacharias Topelius 1818-1898)

Totuuden Henki, johda sinä meitä
etsiessämme valkeuden teitä.
Työtämme ohjaa, meitä älä heitä,
tietomme siunaa.

Kaikessa näytä käsiala Luojan,
mahtavan, viisaan, kaiken hyvän suojan.
Kristuksen luokse, rakkauden tuojan,
johdata meidät.

Kristus on tiemme, valo sydäntemme,
toivomme ainut, pyhä totuutemme.
Armosi, Jeesus, anna voimaksemme,
uudista meidät.

Anna nyt, Kristus, valos meille hohtaa,
anna sen meitä Isän kotiin johtaa.
Jos mikä murhe meitä täällä kohtaa,
voittamaan auta.

Apostoli Johanneksen 1. kirje; luku 5

Usko voittaa maailman; 5:1-5

Kolminkertainen Jumalan todistus Pojastaan; 5:6-12

Herra Jeesus on totinen Jumala; 5:13-21

Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Usko voittaa maailman; 5:1-5

"Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa Häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt. Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme Hänen käskyjensä. Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme Hänen käskynsä. Ja Hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. Kuka on se, joka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?" 5:1-5

"Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa Häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt." 5:1
Luonnollisessa elämässä saman perheen jäsenet rakastavat toisiaan, niin eikö Herran perheen jäsenten tulisi noudattaa samaa periaatetta? Herraan Jeesukseen uskomisen ei koske ainoastaan historiallista tosiasiaa. Sen uskomisen, että Jeesus on Kristus eli Messias, merkitsee Jumalan Sanan ilmoitukseen ja Kristukseen liittyvien perustotuuksien uskomista. Sana uskoa mainitaan ensimmäisen kerran ja se liittyy rakkauteen, joka on apostolin pääaihe. Usko on suhde Jumalaan, joka tulisi olla rehellistä, vilpitöntä ja totuudellista. Neljässä edellisessä luvussa rakkautta katsottiin meidän välisinä suhteina ja nyt rakkautta katsotaan suhde Jumalaan.

"Mutta kaikille, jotka ottivat Hänet vastaan, Hän antoi Voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat Hänen Nimeensä, jotka eivät ole syntyneet verestä, eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta." Joh.1:12-13

"Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan. Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta; ja ei yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa." 1.Joh.4:1-3

"Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme Hänen käskyjensä." 5:2
Rakkauden aitous koetellaan. Kun rakkaudemme Jumalaan on aitoa ja ilmenee Hänen tahtonsa noudattamisena, tiedämme, että rakkaudemme Hänen lapsiinsa

on todellista veljesrakkautta, eikä vain inhimillistä myötätuntoa ja kiintymystä.

Edellisessä luvussa rakkaus Jumalaan merkitsee Hänen käskynsä täyttämistä rakastamalla Hänen lapsiaan. Samaa totuutta teroitetaan nyt päinvastaisella esimerkillä. Jos haluamme varmuuden siitä, rakastammeko veljeämme, niin silloin on välttämätöntä kysyä, rakastammeko Jumalaa. Molemmat kohdat osoittavat, miten läheisesti rakkaus Jumalaan ja lähimmäisiin liittyvät toisiinsa.

"Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme Hänen käskynsä. Ja Hänen käskynsä eivät ole raskaat;" 5:3

Jos vain sanomme rakastavamme Jumalaa, sillä on kovin vähän merkitystä. Joka sanoo pelkästään niin, on itse asiassa valehtelija, sillä oikea rakkaus näkyy tekoina, eikä vain huulirakkautena.

Jumalan käskyt ilmentävät Hänen rakkauttaan, ja niiden tarkoituksena on varjella meidät rakkaudessa. Kun täytämme Hänen käskynsä, Hänen olemuksensa tulee meidän kauttamme näkyviin. Hänen käskynsä ilmaisevat Hänen olemustaan, ja kun rakastamme Hänen tahtoaan osoitamme olevamme osallisia jumalallisesta luonnosta.

Hänen käskynsä eivät ole raskaat ei tarkoita sitä, että käskyjen pitäminen olisi aina helppoa, vaan sitä että ne eivät ole noudattajalleen taakka. Niiden noudattaminen on pikemminkin mitä suurinta vapautta ja siitä on kerran luvattu palkka.

"Siihen aikaan Jeesus johtui puhumaan sanoen: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväsiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille.

Niin, Isä, sillä näin on Sinulle hyväksi näkynyt.

Kaikki on minun Isäni antanut Minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne Poikaa kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo Hänet ilmoittaa.

Tulkaa Minun tyköni, kaikki uupuneet ja raskautetut, niin Minä annan teille levon.

Ottakaa Minun ikeeni päällemme ja oppikaa Minusta, sillä Minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne. Sillä Minun ikeeni on sovelias, ja Minun kuormani on keveä."

Matt.11:25-30

"Jos te Minua rakastatte, niin te pidätte Minun käskyni." Joh.14:15

"Jos te pidätte Minun käskyni, niin te pysytte Minun rakkaudessaani, niinkuin Minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn Hänen rakkaudessaan."

Joh.15:10

"Ja tämä on rakkaus, että me vaellamme Hänen käskyjensä mukaan. Tämä on käsky, että teidän, niinkuin olette alusta kuulleet, tulee siinä vaeltaa." 2.Joh.1:6

"sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme." 5:4

Maaailman mielestä Jumalan käskyt näyttävät raskailta, mutta eivät Jumalan lasten mielestä, jotka ovat voittaneet maailman ja ovat saaneet mahdollisuuden noudattaa niitä. Jumalan käskyjen noudattaminen on mitä suurinta vapautta, ei lain alla olemista.

Jumalasta syntynyt voittaa maailman ja maailmalla tarkoitetaan tässä kaikkia niitä voimia, jotka ovat Jumalan tuntemusta vastaan ja vihollisuutta Häntä kohtaan.

Mitä Jumala vaatii, sen Henki vaikuttaa! Ota ristisi! Ensin risti, sitten kruunu! Ristin tietä ei voi astua kukaan, joka ei ole halukas työskentelemään ja antamaan henkensä toisten edestä.

Ristin kuolema maailmalle ja omalle minälle, tulee jokapäiväisen elämämme laiksi.

Ainoana voimana maailman yli on olla ristiinnaulittuna maailmalle. Risti maailman silmissä on heikkous ja hulluus, nöyryys ja häpeä; on se iankaikkisena merkinä Kristuksen voitosta.

Maailman voima on sen pimeydessä! Mikäli tämän maailman henkeä on uskovissa tai seurakunnassa, he eivät kykene näkemään asioita Jumalan valossa. Pyhä Henki on ainut valkeus, joka voi avata sydämen silmät näkemään ja ymmärtämään; mikä on maailmasta ja mikä Jumalasta.

Risti poistaa kirouksen uskovista, mutta ei maailmasta. Risti, joka sovittaa ja maailma, joka ristiinnaulitsi, hyväksytään kyllä, mutta risti, joka ristiinnaulitsee maailman kirottuna, ja pitää meidät ristiinnaulittuna maailmalle, on monelle vieras.

"Tämän Minä olen teille puhunut, että teillä olisi Minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä: Minä olen voittanut maailman." Joh.16:33

"Sillä sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan Voima." 1.Kor.1:18

"Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle!" Gal.6:14

"Kuka on se, joka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?" 5:5

Tässä apostoli määrittelee voittoisan uskon. Se on uskoa Jeesukseen Jumalan Poikana. Jos uskomme Jumalan tulleen ihmiseksi, riisuneen yltään kirkkauden ja ottaneen ihmishahmon, niin meidän täytyy uskoa, että Jumala välittää meistä. Herra Jeesus antoi äärettömän suuren uhrin ja osoitti rakkautta, joka käy yli ymmärryksen. Ja se usko, joka tekee ihmisestä Jumalan lapsen, ei merkitse vain sitä, että hän uskoo Jeesuksesta yhtä ja toista, vaan ratkaisevaa on usko Herraan Jeesukseen, meidän syntiemme edestä uhrattuna Jumalan Poikaan. Voitto ei ole meissä itsessämme, vaan usko, jonka Jumala on lahjoittanut meille.

"Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!" 1.Kor.15:57

Kolminkertainen Jumalan todistus Pojastaan; 5:6-12

"Hän on se, joka on tullut veden ja veren kautta, Jeesus Kristus, ei ainoastaan vedessä, vaan vedessä ja veressä; ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus.

Sillä kolme on, jotka todistavat taivaassa: Isä, Sana ja Pyhä Henki; ja nämä kolme ovat yhtä.

Ja kolme on, jotka todistavat maan päällä: Henki ja vesi ja veri; ja nämä kolme ovat yhtä.

Jos me otamme vastaan ihmisten todistuksen, niin onhan Jumalan todistus suurempi. Ja tämä on Jumalan todistus, sillä Hän on todistanut Pojastansa.

Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on todistus itsessään; joka ei usko Jumalaa, tekee Hänet valhettelijaksi, koska hän ei usko sitä todistusta,

jonka Jumala on todistanut Pojastansa.

Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on Hänen Pojassansa.

Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää." 5:6-12

"Hän on se, joka on tullut veden ja veren kautta, Jeesus Kristus, ei ainoastaan vedessä, vaan vedessä ja veressä; ja Henki on se, joka todistaa, sillä Henki on totuus." 5:6

Todistus Jumalan Pojasta - Apostoli korostaa todistusta siitä, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika. Ja hän viittaa kolmeen tunnettuun seikkaan; vesi, veri ja Henki ja nämä kolme pitävät yhtä ja todistavat samaa. Tästä Raamatun kohdasta on runsaasti erilaisia tulkintoja. Joidenkin mukaan vesi viittaa Herran Jeesuksen puhtaaseen elämään ja vesi ja veri yhdessä kuvaavat Hänen kastettaan ja kuolemaansa. Toisten mielestä tässä on puhe siitä vedestä ja verestä, joka vuoti Hänen kyljestään ristillä. Ja eräiden mielestä vesi kuvaa Jumalan Sanaa.

Tulkinnat perustuvat siis kahteen eri periaatteeseen, 1) niihin, jotka jättävät pois seuraavista jakeista jotakin ja 2) niihin, jotka pitävät esimerkiksi Lutherin 1540 ja Agricolan käännöstä 1548 luotettavana, eli toisin sanoen kirkko on jotakin ottanut pois näistä seuraavista jakeista. Itse pidän Martin Lutherin ja Mikael Agricolan Bibliaa niin luotettavana, että tämä opetus tulee rakentaa koko Sanan ilmoitukseen, jolloin kysymyksessä on Jumalan kolminkertainen todistus Pojastaan taivaissa ja maan päällä.

"Sillä kolme on, jotka todistavat:" 5:7

5:7-8 *"Denn drei sind, die da zeugen auf Erden: der Geist und das Wort und der heilige Geist; und diese drei sind eins.*

Und drei sind, die da zeugen auf Erden: der Geist und das Wasser und das Blut; und die drei sind beisammen." Luther 1540

eins sein - olla yhtä (mieltä), vrt. Joh.17:20-26

beisammen - adv. yhdessä ~ zusammen

5:7 *"Sillä kolme on, jotka todistavat taivaassa: Isä, Sana ja Pyhä Henki; ja nämä kolme ovat yhtä."* Biblia

Laki vaati kahta tai kolmea todistajaa, ennen kuin todistus voitiin hyväksyä ja tässä annetut Jumalan todistukset ovat yhtäpitäviä ja ne ovat pysyviä, niin kuin preesens muotokin sen ilmaisee. Nämä kolme yhtäpitävää Jumalan todistusta ovat siis taivaista ja sana katso Raamatussa merkitsee ikkuna näkymättömään, ja että jotakin näkymättömästä maailmasta alkaa tapahtua.

Esim. Katso, heidän edessään seisoi Herran enkeli ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään.

1) Todistus: "Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen tykö hänen kastettavakseen.

Mutta tämä esteli Häntä sanoen: "Minun tarvitsee saada Sinulta kaste, ja Sinä tulet minun tyköni!"

Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Salli nyt; sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus". Silloin hän salli sen Hänelle.

Kun Jeesus oli kastettu, nousi Hän kohta vedestä, ja katso, taivaat aukenivat, ja Hän näki Jumalan Hengen tulevan alas niinkuin kyyhkysen ja laskeutuvan Hänen päällensä.

Ja katso, taivaista kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on Minun rakas Poikani, johon Minä olen mielistynyt". Matt.3:13-17

2) Todistus: "Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle, yksinäisyyteen.

Ja Hänen muotonsa muuttui heidän edessään, ja Hänen kasvonsa loistivat niinkuin aurinko, ja Hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi niinkuin valo. Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elias, jotka puhuivat hänen kanssansa.

Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on tässä hyvä olla; jos tahdot, niin minä teen tähän kolme majaa, Sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja Eliaalle yhden".

Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät varjosi valoisa pilvi; ja katso, pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on Minun rakas Poikani, johon Minä olen mielistynyt; kuulkaa Häntä".

Kun opetuslapset sen kuulivat, lankesivat he kasvoilleen ja peljästyivät kovin." Matt.17:1-6

3) Todistus: "Nyt Minun sieluni on järkytetty; ja mitä pitäisi Minun sanoman? Isä, pelasta Minut tästä hetkestä. Kuitenkin: sitä varten Minä olen tähän hetkeen tullut.

Isä, kirkasta Nimesi!" Niin taivaasta tuli ääni: "Minä olen sen kirkastanut, ja olen sen vielä kirkastava".

Niin kansa, joka seisoj ja kuuli sen, sanoi ukkosen jylyiseen.

Toiset sanoivat: "Häntä puhutteli enkeli".

Jeesus vastasi ja sanoi: "Ei tämä ääni tullut Minun tähteni, vaan teidän tähtenne.

Nyt käy tuomio tämän maailman ylitse; nyt tämän maailman ruhtinas pitää heitettämän ulos.

Ja kun Minut ylennetään maasta, niin Minä vedän kaikki tyköni."

Mutta sen Hän sanoi antaen tietää, minkä kaltaisella kuolemalla Hän oli kuoleva." Joh.12:27-33

"Henki ja vesi ja veri, ja ne kolme pitävät yhtä." 5:8

5:8 *"Ja kolme on, jotka todistavat maan päällä: Henki ja vesi ja veri; ja nämä kolme ovat yhtä."* Biblia

Jumalan kominkertainen todistus taivaissa ja maan päällä Pojastaan Huom. Martin Luther ei käytä mitään sulkumerkkejä, vaan on jakeet 7-8 kääntänyt Jumalan Sanana, aivan kuten Agricolakin Bibliassa.

Herraa Jeesusta vastaan käydyssä oikeudenkäynnissä lausutut väärät todistukset eivät olleet yhtäpitäviä, mutta oikeat todistajat pitävät yhtä. Jos hyväksymme ihmisten todistukset, kun se tyydyttää lain asettamat vaatimukset, niin miten paljon enemmän Jumalan itsensä antama todistus Pojastaan. Ja nämä kolme Jumalan antamaa todistusta Pojastaan on taivaista ja seuraavassa jakeessa 8 kolme ovat maan päällä annetut todistukset.

Tässä on Jumalan kolminkertainen todistus Pojastaan veden ja veren kautta täällä maan päällä ja Hänen todistuksensa on siinäkin yhtäpitävä.

1) Johannes Kastajan todistus: "Oli mies, Jumalan lähettämä; hänen nimensä oli Johannes.

Hän tuli todistamaan, todistaaksensa valkeudesta, että kaikki uskoisivat Hänen kauttansa.

Ei hän ollut se valkeus, mutta hän tuli valkeudesta todistamaan.

Ja tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät hänen luoksensa Jerusalemissa pappeja ja leeviläisiä kysymään häneltä: "Kuka sinä olet?"

Ja hän tunnusti eikä kieltänyt; ja hän tunnusti: "Minä en ole Kristus".

Ja he kysyivät häneltä: "Mikä sitten? Oletko sinä Elias?"

Hän sanoi: "En ole". "Se profeettako olet?" Hän vastasi: "En".

Niin he sanoivat hänelle: "Kuka olet, että voisimme antaa vastauksen niille, jotka meidät lähettivät? Mitä sanot itsestäsi?"

Hän sanoi: "Minä olen huutavan ääni erämaassa: 'Tehkää tie tasaiseksi Herralle', niinkuin profeetta *Jesaja* on sanonut."

"Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!

Tämä on se, josta minä sanoin: 'Minun jälkeeni tulee mies, joka on ollut minun edelläni, sillä Hän on ollut ennen kuin minä'.

Ja minä en tuntenut Häntä; mutta sitä varten, että Hän tulisi julki Israelille, Minä olen tullut vedellä kastamaan."

Ja Johannes todisti sanoen: "Minä näin Hengen laskeutuvan taivaasta alas niinkuin kyyhkyn, ja se jäi Hänen päällensä.

Ja minä en tuntenut Häntä; mutta Hän, joka lähetti minut vedellä kastamaan, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, Hän on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä'.

Ja minä olen sen nähnyt ja olen todistanut, että tämä on Jumalan Poika."

Seuraavana päivänä Johannes taas seiso siellä ja kaksi hänen opetuslapsistansa.

Ja kiinnittäen katseensa Jeesukseen, joka siellä käveli, hän sanoi:

"Katso, Jumalan Karitsa!" Joh.1:6-8,19-23,29-36

2) Todistus: "Niin Jeesus taas huusi suurella äänellä ja antoi Henkensä.

Ja katso, temppelein esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, ja maa järjisi, ja kalliit halesivat, ja haudat aukenivat, ja monta nukkuneiden pyhien ruumista nousi ylös.

Ja he lähtivät haudoistaan ja tulivat Hänen ylösnousemisensa jälkeen pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monelle.

Mutta kun sadanpäämies ja ne, jotka hänen kanssaan vartioitsivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja mitä muuta tapahtui, peljästyivät he suuresti ja sanoivat: "Totisesti tämä oli Jumalan Poika". Matt.27:50-54

3) Todistus maan päällä: "Mutta kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät Hänet jo kuolleeksi, eivät he rikkoneet Hänen luitaan, vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä Hänen kylkensä, ja heti vuoti siitä verta ja vettä." Joh.19:33-34

Tämä täyttää nykyisenkin lääketieteen määrittelyn kuolleesta ihmisestä, milloin ihminen voidaan julistaa kuolleeksi. Herran Jeesuksen kuolema on lääketieteellinen tosiasia ja myös historiallisesti kiistattomasti todistettu. Jumala on todistanut Pojastaan historiallisesti ja Hänen todistuksensa Jumalan Pojasta on uskovien sydämissä Hänen Henkensä kautta, sillä, joka uskoo, on todistus itsessään.

"Jos me otamme vastaan ihmisten todistuksen, niin onhan Jumalan todistus suurempi. Ja tämä on Jumalan todistus, sillä Hän on todistanut Pojastansa." 5:9

Edellä apostoli toi Jumalan kolminkertaisen todistuksen Jumalan Pojasta täällä maan päällä ja taivaissa. Niin Henki, vesi kuin verikin todistavat

Jumalan Pojasta, ja koska Jumala on kaiken alullepanija, todistukset ovat yhtäpitäviä.

Jumala on todistanut Pojastaan historiallisesti veden ja veren kautta, Hän todistaa Hänestä uskovien sydämissä tänäänkin Henkensä kautta. Tämä jumalallinen todistus tulee ottaa vastaan kiitollisin ja nöyryin sydämin. Se on suurempi kuin kaikki inhimilliset todistukset.

"Jos Minä itsestäni todistan, ei Minun todistukseni ole pätevä. On toinen, joka todistaa Minusta, ja Minä tiedän, että se todistus, jonka hän minusta todistaa, on pätevä.

Te lähetitte lähettiläät Johanneksen luo, ja hän todisti sen, mikä totta on.

Mutta minä en ota ihmiseltä todistusta, vaan puhun tämän, että te pelastuisitte.

Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte ainoastaan hetken iloitella hänen valossansa.

Mutta minulla on todistus, joka on suurempi kuin Johanneksen; sillä ne teot, jotka Isä on antanut Minun täytettäväkseni, ne teot, jotka Minä teen, todistavat Minusta, että Isä on Minut lähettänyt.

Ja Isä, joka on Minut lähettänyt, Hän on todistanut Minusta. Te ette ole koskaan kuulleet Hänen ääntänsä ettekä nähneet Hänen muotoansa, eikä teillä ole Hänen Sanaansa teissä pysyväisenä; sillä te ette usko sitä, jonka Hän on lähettänyt." Joh.5:31-38

"Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on todistus itsessänsä; joka ei usko Jumalaa, tekee Hänet valhettelijaksi, koska hän ei usko sitä todistusta, jonka Jumala on todistanut Pojastansa." 5:10

Se, joka kieltäytyy uskomasta Jumalan Pojasta antamaa todistusta, tekee Hänet valhettelijaksi. Todistuksen tarkoitus on, että me uskoisimme Herraan Jeesukseen. Sillä joka uskoo Häneen Jumalan Poikana, on todistus itsessänsä; hän saa vielä voimakkaamman vakuutuksen ja varmuuden Hengen sisäisen todistuksen kautta. Jumalan Henki todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.

Epäusko ei ole vain erehdys, vaan se on Raamatussa karkea synti. Synti on ennen kaikkea siinä, että vastustamme totuutta Jumalasta ja leimaamme Hänet vilpilliseksi ja valhettelijaksi.

Johannes Kastaja sanoi, että se joka ottaa vastaan todistuksen Jumalan Pojasta, vahvistaa samalla, että Jumala on totinen ja totuudellinen.

"Niin Johanneksen opetuslapset rupesivat väittelemään erään juutalaisen kanssa puhdistuksesta.

Ja he tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: "Rabbi, se, joka oli sinun kanssasi Jordanin tuolla puolella ja josta sinä olet todistanut, katso, Hän kastaa, ja kaikki menevät Hänen tykönsä".

Johannes vastasi ja sanoi: "Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta.

Te olette itse minun todistajani, että minä sanoin: en minä ole Kristus, vaan minä olen Hänen edellänsä lähetetty.

Jolla on morsian, se on ylkä; mutta yljän ystävä, joka seisoo ja kuuntelee häntä, iloitsee suuresti yljän äänestä. Tämä minun iloni on nyt tullut täydelliseksi.

Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä.

Hän, joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. Joka on syntyisin maasta, se on maasta, ja maasta on, mitä hän puhuu; Hän, joka taivaasta tulee, on

yli kaikkien.

Ja mitä hän on nähnyt ja kuullut, sitä hän todistaa; ja hänen todistustansa ei kukaan ota vastaan.

Joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, se sinetillä vahvistaa, että Jumala on totinen.

Sillä hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja; sillä ei Jumala anna Henkeä mitalla.

Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaikki Hänen käteensä.

Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä." Joh.3:25-36

"Ja tämä on se todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on hänen Pojassansa." 5:11

Apostoli jättää nyt ne, jotka eivät usko, ja kuvailee lyhyesti sitä Jumalan siunausta, jonka uskovat ovat saaneet ottamalla vastaan Jumalan todistuksen.

Iankaikkinen elämä on Jumalan lahja niille, jotka uskovat Jumalan Poikaan. Tämän elämän lahja on Jumalan lopullinen todistus omasta Pojastaan.

Iankaikkinen elämä merkitsee enemmän kuin vain ikuisesti kestävä, se merkitsee enemmänkin elämän laatua kuin vain pituutta. Elämä, joka ei koskaan lopu, voi olla yhtä hyvin kirous kuin siunauskin. Iankaikkinen elämä on Jumalalta saatu elämä ja se on elämän korkein muoto. Siitä voi päästä osalliseksi jo täällä maan päällä, mutta iankaikkinen elämä tarvitsee ikuisuuden tullakseen täydelliseksi.

"Ja tämä on se lupaus, minkä Hän on meille luvannut: iankaikkinen elämä." 1.Joh.2:25

"Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailman valtiasten, jotka kukistuvat, vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkeyttä, jonka Jumala on edeltämäärännyt ennen maailmanajoja meidän kirkkaudeksemme, sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut - sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet - vaan, niinkuin kirjoitettu on: "mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka Häntä rakastavat". 1.Kor.2:6-9

"Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: Elämän Sanasta - ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille - minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa. Ja tämän me kirjoitamme, että meidän ilomme olisi täydellinen."

1.Joh.1:1-4

"Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää." 5:12

Sillä, joka uskoo Herraan Jeesukseen Kristukseen, on iankaikkinen elämä jo täällä maan päällä ja hän on pelastettu. Iankaikkista elämää ei voi ansaita, vaan se otetaan vastaan sulasta armosta uskomalla Herraan

Jeesukseen. Koska iankaikkinen elämä on Jumalan antamaa elämää, voimme ottaa sen vastaan vain oppimalla tuntemaan Jumalaa, lähestymällä Häntä ja lepäämällä Hänessä. Kaikki todellinen hengellisyys alkaa Hänen levostaan ja ensimmäisen ihmisen ensimmäinen päivä oli sapatti eli lepopäivä. Ja se voi tapahtua ainoastaan Kristuksessa, joka on raivannut uuden ja elävän tien Jumalan luo.

"Totisesti, totisesti Minä sanon teille: joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään." Joh.5:24
 "Mutta jolla ei ole Kristuksen Henkeä, se ei ole Hänen omansa." Room.8:9

Herra Jeesus on totinen Jumala; 5:13-21

"Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan Nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä.
 Ja tämä on se uskallus, joka meillä on Häneen, että jos me jotakin anomme Hänen tahtonsa mukaan, niin Hän kuulee meitä.
 Ja jos me tiedämme Hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme Häneltä anoneet.
 Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja Hän on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On syntiä, joka on kuolemaksi; siitä minä en sano, että olisi rukoiltava.

Kaikki vääryys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi. Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestensä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha. Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa. Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen Totisen; ja me olemme siinä Totisessa, Hänen Pojassansa, Kristuksessa Jeesuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä.
 Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia." 5:13-21

"Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan Nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä." 4:13
 Apostoli Johanneksen kirje on kirjoitettu kaikille Herran omille eli seurakunnalle, jotka uskovat Jumalan Pojan Nimeen. Kirjettä ei siis ole ensisijaisesti kirjoitettu maailmalle, kun taas evankeliumi apostoli Johanneksen mukaan on kirjoitettu kaikille.
 Usko johtaa uskovat iankaikkiseen elämään Kristuksen yhteydessä. Sen, joka tuntee Herran Jeesuksen, tulee tietämään, että hänellä on iankaikkinen elämä. Uskovat tarvitsivat tätä opetusta suurten Rooman vainojen keskellä, vakuuttaakseen Jumalan Sanan kautta, että heillä on iankaikkinen elämä, kun he uskovat Jumalan Poikaan.

"Paljon muitakin tunnustekoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan, Jeesus teki opetuslastensa nähden; mutta nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä Hänen Nimessänsä." Joh.20:30-31

"Ja tämä on Hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen Nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niinkuin Hän on meille käskyn antanut.
 Ja joka pitää Hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä.

Ja siitä me tiedämme Hänen meissä pysyvän, siitä Hengestä, jonka Hän on meille antanut." 1.Joh.3:23-24

"Ja tämä on se uskallus, joka meillä on Häneen, että jos me jotakin anomme Hänen tahtonsa mukaan, niin Hän kuulee meitä." 5:14
Jumala kuulee jokaisen lapsensa rukouksen yhtä nopeasti ja Hän on kallistanut korvansa kuulemaan vanhurskasten rukouksia, niin eikö meidänkin tulisi silloin kallistaa korvamme kuulemaan, mitä Hänellä on meille sanottavaa. Kuuleminen on siis Raamatussa kahdenpuoleinen tie. Tässä on rukouksen keskeisin sisältö ja se on Jumalan tahto. Usko on tässä asiayhteydessä sitä, että se on minun tahtoni yhtymistä Hänen tahtoonsa ja kirjoitettu Sana on Hänen viimeinen tahtonsa asiasta. Isä, joka ei kuule, eikä välitä vastata lastensa pyyntöihin, ei ole mikään kunnan isä. Jumala ei ole sellainen, vaan Hän on aina kaikessa luottamisen arvoinen. Ja tässä asiayhteydessä rukous liittyy langenneen veljen puolesta rukoilemiseen.

"Niinpä Minäkin sanon teille: anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan. Ja kuka teistä on se isä, joka poikansa häneltä pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen, taikka joka hänen pyytäessään munaa antaa hänelle skorpionin?
Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä Häneltä anovat!" Luuk.11:9-13

"Jos te pysytte Minussa ja Minun Sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen." Joh.15:7
"Ja sinä päivänä te ette Minulta mitään kysy. Totisesti, totisesti Minä sanon teille: jos te anotte jotakin *Isältä Minun Nimessäni*, on Hän sen teille antava.
Tähän asti te ette ole anoneet mitään Minun Nimessäni; anokaa, niin te saatte, että teidän ilonne olisi täydellinen." Joh.16:23-24

"Ja jos me tiedämme Hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme Häneltä anoneet." 5:15
Tämä jae kuuluu ehdottomasti edelliseen jakeeseen, jossa täytyi tietää Jumalan tahto asiassa, ennen kuin voidaan rukoilla uskonrukous. Ja tässä meidän tulee uskoa ja tietää, että Jumalaa kuulee rukouksen. Ja toiseksi, että rukouksen jälkeen aletaan omistaa se, mitä on anottu - että meillä on kaikki se, mitä olemme Häneltä anoneet. Uskon rukouksessa ensin uskotaan ja sitten saadaan, mutta monet haluavat ensin nähdä asian tapahtuneen, ennen kuin se tulee näkyviin. Silloin sinun ei tarvitse lainkaan uskoa, koska silloin sinä tiedät sen jo tapahtuneen. Apostoli opettaa siis sydämen uskon, jolla saadaan vastaus.

Teksti sanoo selvästi, että sinulla täytyy olla tieto asiasta sisimmässäsi eli hengessäsi - niin tiedämme - Vain Jumalan Henki voi vahvistaa Jumalan antaman lupauksen ja ilman tätä varmuutta ei voi olla uskonrukousta, joka saa vastauksen.
Raamattu sanoo selvästi, että Hän ottaa Minun omastani ja julistaa, antaa teille ja ilman Minua ette voi mitään tehdä ja se on Jumalan teko, että te uskotte. Hän antaa vastauksen rukouksiimme sulasta armosta.

Uuden Testamentin rukouksen tie on rukoilla Taivaallista Isää Herran Jeesuksen nimessä ja silloin kun rukoilemme Hänen Nimessään, turvaudumme ainoastaan Hänen ansioonsa. Antakaamme rukouksemme langeta Hänen eteensä niin kuin muinoin Daniel, Hänen suureen armoonsa luottaen.

"Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Pitäkää usko Jumalaan. Totisesti Minä sanon teille: jos joku sanoisi tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäydy mereen', eikä epäilisi sydämessään, vaan uskoisi sen tapahtuvan, minkä hän sanoo, niin se hänelle tapahtuisi, *minkä hän sanoo*. Sentähden Minä sanon teille: kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva. Ja kun te seisotte ja rukoilette, niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä on jotakin toistansa vastaan, että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne. *Mutta jos te ette anna anteeksi, niin ei Isännekään, joka on taivaissa anna anteeksi teidän rikkomuksianne.*" Luther 1540; Biblia

"Mutta rukoukseni ei ole vielä toteutunut." Jos rukouksesi jo olisi toteutunut, silloin sinun ei tarvitsisi uskoa siihen, sillä silloin sinä jo tietäisit sen. Sinun täytyy ottaa uskonaskel eli ojentautuminen päästäksesi tietämiseen asti. Liian monet ihmiset haluavat ensin nähdä kaiken tapahtuvan ja uskoa vasta sitten. Meidän on kuitenkin uskottava, että Jumalan Sanan lupaukset kuuluvat meille ja vasta sitten ne tulevat todeksi, eli saaminen tulee uskomisen jälkeen. Herra Jeesus sanoi yksinkertaisesti, että meidän on uskottava saaneemme sen, mitä anomme, ennen kuin voimme sen saada. "niin se on teille tuleva" - sen jälkeen kun uskotte, että Hän on kuullut rukouksenne.

Ensin omistetaan ja luotetaan vakaasti, mitä Sana sanoo esimerkiksi parantumisestani. Jos jään paikalleen vaikeroimaan ja nurisemaan, että kaikki oireeni olisivat yhtä uskoni kanssa, niin siitä seuraa epäonnistuminen, sillä usko on todiste siitä, mitä emme näe luonnollisilla silmillä. Luonnollista ihmistä ohjaa sen kaikki langenneet aistit, mutta usko lepää sen sijaan iankaikkisella Jumalan Sanan Kalliolla. Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut ja uskoi Sanan mukaan ja tunnusti; minkä Jumala on luvannut, sen Hän voi myös täyttää ja Jumalalle on kaikki mahdollista.

"Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan Nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä. Ja tämä on se uskallus, joka meillä on Häneen, että jos me jotakin anomme Hänen tahtonsa mukaan, niin Hän kuulee meitä. Ja jos me tiedämme Hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme Häneltä anoneet." 1.Joh.5:13-15

Pyhän Hengen pilkka eli syntiä kuolemaksi

"Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet ja maistaneet Jumalan hyvää Sanaa ja tulevan maailmanajan voimia, ja sitten ovat luopuneet - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja Häntä julki häpäisevät.

Sillä maa, joka särpii sisäänsä sen päälle usein tulevan sateen ja kantaa kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta; mutta se, joka tuottaa orjantappuroita ja ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä kirousta, ja sen loppu on, että se poltetaan." Hebr.6:4-8

"Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja Hän on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On syntiä, joka on kuolemaksi; siitä minä en sano, että olisi rukoiltava. Kaikki vääryys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi." 1.Joh.5:16-17

"Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä, vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat. Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman: kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!" Hebr.10:26-29

Jotta joku voisi tehdä "syntiä kuolemaksi", on hänellä täytynyt olla kaikki nämä viisi kokemusta:

- 1) Hänet on valistettu (tahi hän on tuomion tunnossa) ja hän näkee kadotetun tilansa, että hänellä ei ole muuta tietä pelastukseen kuin Jeesuksen Kristuksen kautta.
- 2) Maistanut taivaallista Lahjaa, Herraa Jeesusta.
- 3) Tullut osalliseksi Pyhästä Hengestä eli on täyttynyt Pyhällä Hengellä.
- 4) Kasvanut lapsen asteelta ja maistanut Jumalan hyvää Sanaa.
- 5) Omaa tulevan maailmanajan voimia eli Jumalan armolahjoja, jotka toimivat hänen elämässään.

Jumalan Sana sanoo: "On mahdotonta.. ja sitten ovat luopuneet - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja Häntä julki häpäisevät". Hebr.6:4-6

Synti, josta tämä Raamatun paikka puhuu, on sitä, että uskovainen kääntää selkensä Jeesukselle. Pane merkille sanat tässä Raamatun lauseessa: "Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman.. kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan.." tallata - kuvaa alennustilaa

Tässä mainitut messiaaniset juutalaiset olivat suurten Rooman vainojen vuoksi kiusauksessa palata takaisin vanhan liiton uhreihin, mutta jos he olisivat kääntyneet takaisin, he olisivat tallanneet jalkoihinsa Jumalan Pojan. He olisivat pitäneet epäpyhänä uuden liiton sovintoveren, sillä he olisivat sanoneet, että Jeesus Kristus ei ole Messias, eikä Jumalan Poika. He olisivat kääntäneet selkensä Herralle Jeesukselle Kristukselle. Tämän vuoksi apostoli Paavali varoittaa heitä, että jos he tekisivät tämän, heitä olisi mahdotonta uudistaa parannukseen.

"Kaikki vääryys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi." 5:17 Raamatussa on siis kolmentasoisia syntejä, syntiä, joka on kuolemaksi ja jolle ei ole enää sovintusta eli uuden liiton sovintoveri ei puhdistaa tätä syntiä. Toiseksi kadottavat synnit, joille on sovitus ja joista voidaan

tehdä parannus ja kolmanneksi niin sanotut kansan tahattomat synnit, jotka jo vanhan liiton vikauhri peitti. Kaikki vääryys on syntiä ja synti on Jumalan tahdon rikkomista, jonka uskova ihminen tietää omassatunnossaan, koska Jumala on kirjoittanut lakinsa uudestisyntymisessä uskovan sydämeen ja mieleen.

Tämä Raamatun kohta ei anna mitään aihetta vähätellä synnin vakavuutta ja meidän tulee peljätä enemmän lain rikkomista, kuin synnin seuraamusta, kuolemaa.

Apostoli tahtoo myös rohkaista uskovia rukoilemaan langenneiden puolesta, jotka eivät ole tehneet vielä syntiä kuolemaksi ja heillä on vielä toivoa. Synti katkaisee yhteyden Jumalaan, mutta armo ja anteeksiantamus palauttavat katkenneen yhteyden jälleen.

”Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden; ja synti on laittomuus.

Ja te tiedätte Hänen ilmestyneen ottamaan pois synnit; ja Hänessä ei ole syntiä.

Kuka ikinä Hänessä pysyy, hän ei tee syntiä; kuka ikinä syntiä tekee, hän ei ole Häntä nähnyt eikä Häntä tuntenut.

Lapsukaiset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Se, joka vanhurskauden tekee, on vanhurskas, niinkuin Hän on vanhurskas.

Joka syntiä tekee, se on *paholaisesta*, sillä *paholainen* on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että Hän tekisi tyhjäksi *paholaisen* teot.

Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä; eikä hän saata syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt.”
1.Joh.3:4-9

”Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan Jumalasta syntynyt pitää itsestensä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha.”
5:18

Tässä ei ole kysymys uskovan synnittömyydestä. Jumalasta syntynyt eli uudestisyntynyt ei halua tehdä sellaista, mikä on Jumalan tahdon vastaista. Hän tahtoo elää Jumalalle kuuliaisena. Uskova voi langeta syntiin, mutta maailman ihminen ei koskaan, koska hän elää synneissään. Uskovalle tulisi olla normaalia vastustaa pahaa - Kammokaa pahaa ja riippukaa hyvässä kiinni - antaa apostoli Paavali tähän hyvän neuvon. Uudestisyntynyt uskova ei elä synnissä ja uusi elämä tulisi johtaa uuteen elämäntapaan. Vain Jumalan käskyt voivat varjella lankeamasta synteihin, siksi rakastakaamme Hänen käskyjään, armon Sanaa kunnioittaen.

”Säilytä, poikani, isäsi käsky äläkä hylkää äitisi opetusta.

Pidä ne aina sydämellesi sidottuina, kääri ne kaulasi ympärille.

Kulkiessasi ne sinua taluttakoot, maatessasi sinua vartioikoot, herätessäsi sinua puhutelkoot.

Sillä käsky on lamppu, opetus on valo, ja kurittava nuhde on elämän tie, että varjeltuisit pahasta naisesta, vieraan vaimon liukkaasta kielestä.

Älköön sydämesi himoitko hänen kauneuttaan, älköönkä hän sinua katseillaan vangitko.

Sillä porttonaisen tähden menee leipäkakkukin, ja naitu nainen pyydystä kalliista sielua.

Voiko kukaan kuljettaa tulta helmassaan, puvun häneltä palamatta?

Voiko kukaan kävellä hiilloksella, jalkain häneltä kärventymättä?”

Snl.6:20-28

"Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa."
5:19

Apostoli Johannes tekee yhteenvedon kirjeestään ja tämä asia on ehdottoman varma.

Olemme Jumalasta syntyneitä ja Jumala on elämämme lähde. Tämän vastakohtana on se, että koko maailma on pahan vallassa.

Apostoli ei sano, että maailma on alkuisin pahasta vastakohtana sille, että uskovat ovat Jumalasta, vaan että maailma on pahan vallassa ja sen voima on pimeydessä. Ja tämä on myös tämän päivän maailman tilanne aina siihen asti, kunnes Herramme tulee takaisin. Maailma ei tarkoita aineellista maailmaa, vaan langennutta, Jumalalle vierasta ihmiskuntaa.

"Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta, joka antoi itsensä alttiiksi meidän syntiemme tähden, pelastaaksensa meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta meidän Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan!

Hänen olkoon kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen." Gal.1:3-5

"Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen Totisen; ja me olemme siinä Totisessa, hänen Pojassansa, Kristuksessa Jeesuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä." 5:20

Meidän tulee oppia tuntemaan Jumala, Hänet, joka on totinen. Tässä ei tarkoiteta totuutta vääryyden vastakohtana, vaan todellisuutta tarujen ja ihmisten kuvitelmiin vastakohtana. Tuntekaamme Hänet todellisuutena, että Hän on läsnä tässä ja nyt, vaikka emme Häntä nyt näe langenneilla aisteillamme. Jumalan Poika on maailman valkeus, ja joka teki Jumalan eläväksi ihmisille, minkälainen todella Jumala on. Hän tuli antamaan meille ymmärrystä, että voisimme oppia tuntemaan Hänet, joka ilmoitettiin ja joka oli täynnä armoa ja totuutta.

"Ja Hän sanoi heille: "Tätä tarkoittivat Minun Sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä Minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa".

Silloin Hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään Kirjoitukset.

Ja Hän sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista, ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava Hänen Nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemita.

Te olette tämän todistajat." Luuk.24:44-48

"Tämän Jeesus puhui ja nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi Sinut; koska Sinä olet antanut Hänen valtaansa kaiken lihan, että Hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka Sinä olet Hänelle antanut. Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat Sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja Hänet, jonka Sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen." Joh.17:1-3

"Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia." 5:21

Epäjumalat ovat palvonnan vääriä, epätodellisia kohteita. Ne ovat elävän ja totisen Jumalan mahdollisimman jyrkkä vastakohta. Kuolleiden ja mykkien epäjumalien palvontaa ei koskaan voi sovittaa yhteen tosi Jumalan tuntemisen kanssa.

Lapsukaiset - Apostoli tunnustaa heidät Herran omiksi, Jumalan lapsiksi. Jumalan Poika kyllä varjelee, mutta se ei vapauta meitä vastuusta valvoa ja olla valmiina, kun Hän tulee takaisin noutamaan kaikkia omiaan Karitsan häihin.

Antakaamme Jumalalle ja Herralle Jeesukselle kaikki kiitos ja kunnia Hänen suuresta rakkaudestaan!

5:21 Kirje tulisi päättää totuuden sinetillä - Amen Luther 1540; Biblia

"Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, Hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava. Hänen olkoon valta aina ja iankaikkisesti! Amen." 1.Piet.5:10-11

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne! Amen

Herramme Tulee -laulukirjasta Nro 134

Ristin tietä näin Kuljen kotihin päin,
Se suora on valon tie.
Jos mä harhailen, Tieltä poiketen,
Isän luo ei mun matkan vie.

.,: Tie Golgatan kotiin vie.
Tie Golgatan kotiin vie.
Kotimatkillain mull' on vakuus ain:
Tie Golgatan kotiin vie. .,:

2. Veren tietä näin Kuljen eteenpäin.
Se tie oli Jeesuksen.
Sillä tiellä vaan Osakseni saan
Lunastettujen autuuden.

3. Kaikki jääkööt vaan, Humut, riemutkin maan!
En käy sitä tietä, en.
Katso, Herrani Mua viittovi
Kodin helmahan taivaiseen!

Armo teille ja rauha Jumalalta meidän Isältämme ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Uskovien yhteyden perusta - 7 pylvästä

"Viisaus on talonsa rakentanut, veistänyt seitsemän pylvästänsä. Hän on teuraansa teurastanut, viininsä sekoittanut ja myöskin pöytänsä kattanut.

Hän on palvelijattarensa lähettänyt kutsua kuuluttamaan kaupungin kumpujen rinteiltä: "Joka yksinkertainen on, poiketkoon tänne". Sille, joka on mieltä vailla, hän sanoo: "Tulkaa, syökää minun leipääni ja juokaa viiniä, minun sekoittamaani.

Hyljätäkää yksinkertaisuus, niin saatte elää, ja astukaa ymmärryksen tielle." - " Snl.9:1-6

Apostolien teoissa sen toisessa luvussa kerrotaan noin kolmentuhannen ihmisen pelastumisesta ja kasteesta ja seurakuntayhteydestä. Edelleen luvussa neljä kerrotaan viidestä tuhannesta pelastuneesta ja heihin viitataan seuraavassa luvussa - seurakuntana. "Ja suuri pelko valtasi koko seurakunnan." (jaa 11) Tässä Raamattu kutsuu Jumalan lapsia seurakunnaksi ja heti Stefanuksen kuoleman jälkeen käytetään aivan samaa sanaa uudelleen. "Ja sinä päivänä nousi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa kohtaan." Tästä kohdasta käy selväksi, että Jerusalemin uskovat ovat Jerusalemin seurakunta. Nyt tiedämme siis, mikä seurakunta on.

Apostolit saarnasivat ja kastoivat samana päivänä uskoon tulleet, mutta mitään ei Sana kerro, heidän muodostumisestaan seurakunnaksi. Apostolit valitsivat jokaisessa seurakunnassa vanhimmat. Ja näitä eri paikoissa olevia uskovien ryhmiä kutsutaan seurakunniksi. Ne olivat uskovien ryhmiä, siksi ne yksinkertaisesti olivat seurakuntia. Koska tahansa joukko ihmisiä pelastuu jossakin paikassa, ovat ne välittömästi sen paikkakunnan seurakunta. Uudestisyntymisessä Herra kastaa hänet yhdessä Hengessä seurakuntaruumiinsa jäseneksi. Raamatullisen seurakunnan perustaminen tapahtuu yksinkertaisesti evankeliumin saarnan ja kasteen kautta. Mikään muu ei ole tarpeellista. Kun ihmiset kuulevat ja vastaanottavat Herran Vapahtajaksensa, silloin he ovat seurakunta.

"Kaikki, minkä Isä antaa Minulle, tulee Minun tyköni; ja sitä, joka Minun tyköni tulee, Minä en heitä ulos." Joh.6:37

"Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut." Room.14:3

Milloin Herra on vastaanottanut hoivaansa jonkun uskovan, kasteessako, vai sitä ennen vai vasta sen jälkeen?

Jonkun seurakuntaan vastaanottamisemme perustuu siihen, että Herra on jo hänet vastaanottanut.

Kun vastaanotamme jonkun, tunnustamme sillä ainoastaan, että Herra on jo hänet vastaanottanut. Meidän vastaanottamisemme ei tee häntä seurakunnan jäseneksi. Pikemminkin otamme hänet vastaan sen tähden, että hän on jo jäsen. Jos hän on Herran ottanut vastaan ja on Herran oma, on hän silloin seurakunnassa, koska Herra ei heitä ketään ulos, joka Hänen tykönsä tulee. Jos me vaadimme jotakin sen lisäksi, että Herra on hänet

vastaanottanut, ennen kuin sallimme hänen tulla veljesyhteyteen kanssamme, silloin emme ole mikään seurakunta, vaan ainoastaan lahko. Jokaisessa paikassa, missä evankeliumia on saarnattu ja ihmiset ovat uskoneet Herraan, ovat he sen paikkakunnan seurakunta ja he ovat meidän veljiämme. Apostolien päivinä oli kysymys seurakuntaan kuulumisesta mitä yksinkertaisin. Mutta meidän päivinä eivät asiat ole enää ihan niin yksinkertaisia, sillä monet ns. seurakunnat, jotka sulkevat ulos ne, joiden pitäisi olla seurakunnassa ja ottavat seurakuntaan ne, joiden pitäisi olla sen ulkopuolella, ovat tehneet kysymyksen monimutkaiseksi. Millaisen henkilön voimme syyllä katsoa kuuluvan seurakuntaan? Mitkä ovat vähimmäisvaatimukset, joista voimme pitää kiinni seurakunnan yhteyteen pyrkivien suhteen? Elleivät seurakunnan jäsenyyden edellytykset ole selvästi määritellyt, silloin on aina olemassa vaara, että seurakunnasta suljetaan ulos niitä, jotka todella kuuluvat siihen ja siihen luetaan ne, jotka eivät siihen kuulu.

Ennen kuin todella tiedämme, kuka todella kuuluu paikallisseurakuntaan ja kuka ei, kysykäämme ensiksi, kuka kuuluu ns. maailmanlaajuiseen seurakuntaan ja kuka ei siihen kuulu. Jäsenyyden ehto kummassakin seurakunnassa on aivan sama. Kun tiedämme, että sellaiset henkilöt kuuluvat universaaliseen seurakuntaan, silloin tiedämme myös, millaiset ihmiset kuuluvat paikalliseen seurakuntaan.

Kuinka voimme tietää, kuka on tosi kristitty ja kuka ei? Raamattu ilmoittaa: "Jolla ei ole Kristuksen Henkeä, ei ole Hänen omansa". (Room.8:9)

Jumalan Sanan mukaan on tosi kristitty henkilö, jonka sydämessä Jeesus asuu uskon kautta eli Henkensä kautta. Uskovat voivat olla erilaisia hyvinkin monella tavalla, mutta tässä perustavassa kohdassa ovat kaikki samanlaisia; kullakin ja kaikilla on Kristuksen Henki sydämessään. Jos me haluamme tietää, kuuluuko joku Herralle, silloin on meidän ainoastaan saatava selville, onko hänellä Kristuksen Henki vai ei. Kenellä tahansa on Kristuksen Henki, hän on seurakunnan sisäpuolella, Kenellä ei ole Kristuksen Henkeä, hän ei ole sisäpuolella.

"Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole elämää." 1.Joh.5:12

Jumalan Hengen osallisella on paikkansa Jumalan seurakunnassa eli Kristuksen ruumiissa; sen sijaan Jumalan Hengestä osattomalla ei ole mitään osaa Jumalan seurakunnassa, vaikka olisi esim. kirkon pappi tai arkkipiispa. Näin on asian laita maailmanlaajuisessa seurakunnassa ja samoin on asian laita paikallisseurakunnassa. Seurakunnan ja maailman välillä kulkee siis selvä raja ja kaikki tuon rajan sisäpuolella ovat pelastuneita, mutta sen ulkopuolella olevat ovat pelastuksesta osattomia. Tämän rajan tekee ihmisessä asuva Kristuksen Henki.

"Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne itseänne, että Jeesus Kristus on teissä? Ellei, niin ette kestä koetusta." 2.Kor.13:5

"Viisaus on talonsa rakentanut, veistänyt seitsemän pylvästänsä." Snl.9:1
 "Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii, kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa ja pyrkien säilyttämään Hengen yhteyden rauhan yhdysiteellä: yksi ruumis

ja yksi henki, niinkuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte; yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa." Ef.4:1-6

Hengen yhteys

Apostoli Paavali alkaa tärkeimmästä, Hengestä, jossa on iankaikkinen elämä - Jolla Kristuksen Henki on, sillä on iankaikkinen elämä.

Uskovien yhteys ei ole ihmistekoista, vaan se on puhtaasti jumalallista alkuperää. Jokaisen uskovan sydämessä eli hengessä asuva henki on yksi Henki. Sen tähden Hän tekee yhdeksi kaikki ne, joissa Hän asuu, niin kuin Hän itse yksi on. Pyhä Henki, joka asuu jokaisessa Herran omassa, on yhteyden salaisuus ja tämä on samalla heidän maailmasta erottautumisensa syy, koska he kuuluvat Herralle.

Tämä yhteys Herraan tekee kaikki uskovat yhdeksi Herran ruumiiksi ja tästä seuraa, että kaikki muu, paitsi maantieteellisistä seikoista aiheutunut jakaantuminen, on uskovien kesken mahdoton. Ne, joilla ei tätä yhteyttä ole, ovat ulkopuolella olevia. Ne, joilla se on, ovat veljiämme. Jos sinulla on Kristuksen Henki, silloin me molemmat kuulumme samaan seurakuntaan, samaan Kristuksen ruumiiseen. Ei ole siis mitään tarvetta tulla yhdistetyksi, sillä me olemme yhdistetyt saman Hengen kautta, joka asuu meissä kummassakin. Apostoli Paavali kehottaa kaikkia uskovia säilyttämään Hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä. Hän ei kehoita saamaan tuota yhteyttä, vaan ainoastaan säilyttämään sen. Se on jo meillä, sillä emme voi säilyttää sitä, mitä meillä ei ole. Jumala ei ole koskaan käskenyt meitä tulemaan yhdeksi toisten uskovien kanssa. Me olemme jo yhtä, siksi meidän ei tarvitse luoda yhteyttä, vaan ainoastaan säilyttää se.

"Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin Hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesus Kristuksen, Hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä." 1.Joh.1:7

Emme voi luoda tätä yhteyttä, koska Hengen kautta olemme yhtä Kristuksessa, emmekä särkeä sitä, sillä se on ikuinen tosiasia Kristuksessa Jeesusuksessa. Mutta me voimme hävittää sen vaikutukset, niin että sen ilmeneminen seurakunnassa katoaa. Voi, että emme ole olleet kykeneviä säilyttämään tätä kallista yhteyttä, vaan vieläpä olemme käytännössä hävittäneet sen hedelmät siten, että Jumalan lasten kesken on vähän ulkonaista jälkeä tästä yhteydestä!

Miten voimme päättää, ketkä ovat veljiämme ja Jumalan seurakunnan jäseniä? Ei kysymällä, onko esim. heillä ollut samat hengelliset kokemukset. Eikä ole katsottava, sopivatko heidän tapansa, elämänmuotonsa ja mielenkiintonsa niihin, mihin olemme tottuneet.

Kysymme ainoastaan, asuuko heissä Jumalan Henki vai ei? Emme voi uskovien kesken vaatia mielipiteiden tai kokemusten yhtäläisyyttä, emmekä mitään muuta yhteyttä kuin Hengen yhteyttä. Tämä yhteys voi ja sen tulee aina olla Jumalan lasten keskuudessa. Kaikki, joilla on tämä yhteys, ovat seurakunnassa eli Kristuksen ruumiissa ja yhdellekään ruumiin jäsenelle emme voi sanoa, en tarvitse sinua. Sisäinen hengen yhteys on kaikkien yhteiskunnallisten, rotu- ja kansallisuuseroavuuksien yläpuolella. Henki on totuus.

Hengen yhteyden seitsemän pylvästä, perustetta

”Viisaus on talonsa rakentanut, veistänyt seitsemän pylvästänsä.” Snl.9:1
 ”yksi ruumis ja yksi henki, niinkuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte; yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa.” Ef.4:4-6

Apostoli Paavali alkaa tärkeimmästä - Hengestä - ihmisen sisimmästä, jossa Jumala on alkanut hyvän työnsä.

Kuka on Jumalan seurakunnan jäsen ja milloin hänestä tuli sen jäsen? Seurakunnan jäsen on jokainen henkilö, jolla on Kristuksen Henki ja milloin hän sai sen - uudestisyntymisessä, jolloin hänet samalla seurakunnan Herra kastoi ruumiinsa jäseneksi Pyhässä Hengessä ja siksi hänellä on Hengen yhteys. Tästä seuraa, että hän on yhtä kaikkien uskovien kanssa seitsemässä yllä olevassa kohdassa.

Näistä seitsemästä perusasiasta ilmenee Hengen yhteys, joka on kaikkien Jumalan lasten yhteinen perintö.

Vetäessämme rajaviivaa niiden välillä, jotka kuuluvat seurakuntaan ja niiden välillä, jotka eivät siihen kuulu, emme saa vaatia mitään muuta näiden seitsemän kohdan lisäksi, ettemme sulkisi ketään ulos, joka kuuluu Jumalan perheväkeeseen.

Emme myöskään saa vaatia mitään vähempää, ettemme lukisi mukaan niitä, jotka eivät kuulu Jumalan perheeseen. Kaikki, joilla on nämä seitsemän kohtaa, kuuluvat seurakuntaan eli Kristuksen ruumiiseen ja kaikki ne, joilta puuttuu joku niistä, eivät kuulu seurakuntaan.

1. Yksi ruumis

Yhteys alkaa Kristuksen ruumiin jäsenyydellä. Veljesyhteys on yhteyttä ruumiin kanssa. Niillä, jotka ovat tämän yhteyden ulkopuolella, ei ole mitään hengellistä sukulaisuutta kanssamme, mutta kaikilla niillä, jotka ovat sen sisäpuolella, on veljesyhteys kanssamme. Emme voi tehdä ruumiissa mitään veljesyhteyden valintaa, hyväksyen jonkun jäsenen ja hyljäten toisia. Kaikki olemme yhden ruumiin osia, eikä ole mahdollista, että joku erottaisi meidät siitä tai toinen toisistamme. Jokainen, joka on vastaanottanut Herran Jeesuksen, kuuluu Hänen ruumiiseensa ja hän on sekä me olemme yhtä. Ellemme halua ulottaa veljesyhteyttä johonkin, tulee meidän ensin olla varmat siitä, ettei hän kuulu ruumiiseen. Jos hän kuuluu siihen, ei meillä ole mitään syytä hyljätä häntä, ellei tämä tapahdu sellaisista kurinpidollisista syistä, joita on selvästi ilmoitettu Jumalan sanassa.

2. Yksi Henki

Jos joku, jolla on sama Kristuksen Henki kuin meillä, etsii veljesyhteyttä kanssamme, on hänet otettava vastaan veljenä, huolimatta siitä, miten paljon hän eroaa meistä kokemuksensa tai muotojensa kautta. Jos hän on vastaanottanut Kristuksen Hengen ja me olemme vastaanottaneet Kristuksen Hengen, silloin olemme yhtä Herrassa, eikä mikään saa meitä erottaa.

3. Yksi toivo

Tämä toivo, joka on yhteinen kaikilla Jumalan lapsilla, ei ole yleinen toivo, vaan kutsumuksemme toivo, nimittäin se toivo, johon olemme uskovina kutsutut.

Mikä on toivomme uskovina? Me toivomme saavamme olla Herran kanssa iäti kirkkaudessa. Ei ole ainoatakaan uskovaa, joka on todella Herran oma, jonka sydämessä ei olisi tätä toivoa. Kun sydämessämme asuu Kristus uskon kautta, on meillä kirkkauden toivo. (Kol.1:27)

Jos joku tunnustaa olevansa Herran oma, mutta hänellä ei ole mitään taivaan tai kirkkauden toivoa, on tämä ainoastaan tyhjä tunnustus. Kaikki, joilla on osa tässä yhdessä toivossa, ovat yhtä ja koska meillä on toivo saada olla yhdessä koko iankaikkisuus, kuinka voimme olla jakaantuneina ajassa? Jos meillä on sama osa tulevaisuudessa, emmekö iloisina jakaisi samaa osaa nyt?

4. Yksi Herra

On vain yksi Herra, Herra Jeesus Kristus ja kaikki, jotka tunnustavat, että Jumala on tehnyt Jeesus Nasaretilaisen Herraksi ja Kristukseksi, Messiaaksi ovat yhtä Hänessä. Jos joku tunnustaa Jeesuksen Herraksi, silloin hänen Herransa on myös meidän Herramme ja koska me palvelemme samaa Herraa, ei mikään voi meitä erottaa.

5. Yksi usko

Usko ei tässä tarkoita uskoamme Raamatun tulkintaan, vaan tässä on kysymys siitä pelastavasta uskosta, jonka olemme saaneet lahjana sulasta armosta. "Armosta te olette pelastetut, ette itsemme kautta, sillä se on Jumalan lahja".

Me uskomme Jeesuksen Kristuksen Jumalan Pojaksi ja joka elää edelleen antaakseen kuolleille elämän. Keneltä puuttuu tämä välttämätön usko, hän ei kuulu Herralle, mutta kaikki, joilla se on, ovat Herran omia. Jumalan lapsilla saattaa olla monta erilaista Raamatun selitystapaa, mutta tässä perustavassa uskossa he kaikki ovat yhtä. Joilla ei ole tätä pelastavaa uskoa, niillä ei ole osaa Jumalan perheessä, mutta kaikki, jotka sen omistavat, tunnustakaamme veljiksemme Herrassa.

6. Yksi kaste

"Sillä niinkuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin; sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä." 1.Kor.12:12-13

Kun uskova uudestisyntyy ylhäältä Jumalan lapseksi, niin hänet samalla seurakunnan Herra kastaa Hengessä seurakuntaruumiinsa jäseneksi. Tämä kaste on kaikille yksi ja yhteinen.

7. Yksi Jumala

" yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa." Ef.4:6

Uskommeko samaan persoonalliseen, yliluonnolliseen Kaikkivaltiaaseen Jumalaan, Isänämme? Jos uskomme, silloin kuulumme yhteen Jumalan perheeseen, eikä ole mitään riittävää syytä meidän jakaantumiseemme.

Nämä seitsemän kohtaa ovat jumalallisen yhteyden seitsemän ilmenemismuotoa. Ne ovat kaikkien Jumalan perheen jäsenten omaisuus ja muodostavat kristillisen tunnustuksen ainoan todisteen. Ne ovat jokaisella tosi uskovalla, aikaan ja paikkaan katsomatta. Hengen yhteys sitoo kuten seitsenkertainen köysi kaikki uskovat kautta maailman. Miten erilaiset heidän luonteensa tai olosuhteensa onkin, jos heillä on nämä seitsemän sisällisen yhteyden ilmaisijaa, silloin ei mikään voi heitä erottaa.

Jos vaadimme veljesyhteyden ehdoksi vielä jotain muuta näiden seitsemän kohdan lisäksi, jotka ovat saman hengellisen elämän ilmaisuna, olemme syypäitä lahkolaisuuteen. Silloin me teemme erotuksen niiden välillä, jotka ovat Jumalan lapsia. Kaikki ne, jotka omistavat kanssamme nuo seitsemän kohtaa, ovat veljiämme, mitkä tahansa heidän hengelliset kokemuksensa, opillinen katsantokantansa tai kirkkokuntasuhteensa ovatkaan.

Ehtoollisessa eli leivän murrossa seurakunta julistaa Herramme kuolemaa siihen asti, kunnes Hän tulee ja samalla myös ruumiin ykseyttä. "Siunauksen malja, jonka me siunaamme, eikö se ole osallisuus Kristuksen vereen? Se leipä, jonka murramme, eikö se ole osallisuus Kristuksen ruumiiseen?

Koska leipä on yksi, niin me monet olemme yksi ruumis; sillä me olemme kaikki tuosta yhdestä leivästä osalliset." 1.Kor.10:16-17

"Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirrkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, Hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava. Hänen olkoon valta aina ja iankaikkisesti! Amen." 1.Piet.5:10-11

Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssa. Amen.